Halk Ordusunun Kuruluşu

Dizgi, Tertip, Baskı
Zafer Matbaası
Çatalçeşme Sok. Üretmen Han No. 29 Z. kat
Cağaloğlu - İstanbul

İÇİNDEKİLER

Giriş 7

Proletaryanın Askeri Örgütlenmesinde Marksist Leninist Tezler 13

Marks ve Engels'in Tezleri 16

Leninist Tezler 16

Halkımızın Silahlı Kuvvetlerinin Kuruluşunda Gelenekler ve Deneyler 41

Devrimci Kitlelerin Silahlandırılmasında Ve Halk Ordusunun Kuruluşunda Partimizin ve Halkımızın Yaratıcı Katkısı 71

Devrimci Kitleleri Her Yerde Sağlamca Silahlandırmak, Modern ve Düzenli Bir Halk Ordusu İnşa etmek 143

Not : Sayfa 96'daki 36. nolu dipnot atlanmıştır, düzeltir, özür dileriz.

(36) 22.12.1946. tarihli parti talimatı, «Bütün Halk Di

GİRİŞ

Kahraman halkımız, yabancı saldırgana karşı yiğit bir mücadele geleneğine sahiptir. Binlerce yıldır, bizden birkaç kat daha güçlü saldırı ordularına karşı bütün halkın ayaklanmasında ve halk savaşımda zengin bir deney toplamıştır. Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizmi devrimci amaçlar olarak benimseyen halkımız, Vietnam işçi sınıfının doğuşundan itibaren Partimizin yönetiminde bu uzun mücadele geleneğini yükseltti ve genel ayaklanma ile halk savaşını çok yüksek bir düzeye çıkarttı. Halkımız, Japon faşizmini, Fransız emperyalizmini yendi. Amerikan emperyalizmini başarısızlığa uğrattı ve onu yenmek üzeredir. Tarihine yeni şanlı sayfalar ekledi ve Hindiçin'e, Güneydoğu Asya ve dünya halklarının devrimci ecdadına layık olan bir katkıda bulundu.

Emperyalizme ve sömürgeciliğe, 20. yüzyılın bu vahşi saldırı güçlerine karşı muzaffer savaşta Vi-

etnam; Ulusal Kurtuluş mücadelesinde boyun eğmez mücadele azminin, yaratıcı zekanın, askeri yeteneğin, halk savaşının yenilmez gücünün sembolü oldu. Vietnam halkının savaşı 20. yüzyılın efsanevi, tarihi olayı oldu. Halkımız göz kamaştırıcı bir gerçeği ispat etti: Çağımızda, küçük de olsa, toprakları az da olsa, nüfusu az da olsa, iktisaden az gelişmiş de olsa bir halk eğer birleşmiş ve kararlıysa, doğru bir devrimci çizgiye sahip ise, bütün halkın ayaklanması ve halk savaşı hakkındaki marksist-leninist ilkeleri kendi öz koşullarında yaratıcı bir biçimde uygulamayı biliyorsa, bunun yanında sosyalist kampın ve ilerici insanlığın yardımından yararlanıyorsa, böyle bir halk emperyalizmin başta geleni Amerikan emperyalizmi dahil kendisinden kat kat güçlü bir saldırganı yenebilir.

Vietnam'da devrimin ve devrimci davaşın doğru ve yaratıcı çizgisini tanımlamak için Partimiz, toplumumuzun gelişme yasalarını, devrimci savaş ve devrimci şiddetin ülkemizdeki yasalarını çok önceden buldu ve bunlara hakim oldu. Devrimci şiddet yasasının başlıca özü siyasi güçleri silahlı kuvvetlerle, siyasi mücadeleyi silahlı mücadele ile, ayaklanmayı devrimci savaş ile birleştirmektir. Bütün halkın ayaklanmasını ve halk savaşını yönlendirme süreci boyunca Partimiz, işçi sınıfının yönetiminde işçi-köylü ittifakı temelinde bütün halkın birlik cephesini yaratmayı başardı, geniş kitlelerin siyasi güçlerini örgütledi ve kitle silahlı güçleri ile devrimci orduyu kapsayan güçlü silahlı kuvvetler kurdu. Düşmanı yok etmek, egemenliğini kazanmak ve korumak, sömürgeciliğin ve uşaklarının boyunduruğunu kırmak ve emperyalizmin saldırı savaşını yenilgiye

uğratmak için halkımız, saldırıyı ayaklanma ile birleştirerek değişik mücadele biçimlerini yaratıcı olarak uyguladı, üç stratejik bölgede bir saldırı stratejisi uyguladı.

Bu kitapta **Vietnam'da, ayaklanma ve devrimci savaş içinde halk silahlı kuvvetlerinin kuruluşu** sorununu ele alacağız. Bu sorun, Partimizin askeri çizgisinin, başlıca halkalarından birini oluşturur.

Halk silahh kuvvetlerimiz, bütün halkın ayaklanması, halk savaşı ve ulusal savunmanın Partinin yönetiminde halk tarafından kurulması içinde dünyaya geldi, hızla olgunlaştı ve karşımızdaki güçleri ağır yenilgiye uğrattı. Bütün Vietnamlı yurtseverler ülkeyi kurtarmak için düşmana karşı direndiler. Aynı zamanda **halk ordusunu** ve bulunduğu her yerde düşmanla çarpışan çok sayıda kitle silahlı kuvvetlerini örgütleyerek «Bütün halk askerdir» ulusal geleneğini yüksek düzeye çıkarttık.

Şimdi kitle askeri örgütlerinde milyonlarca savaşçı, halk ordusunda ilkel, çağdaş ve daha az çağdaş silahlarla donanmış yiğitçe ve ustalıkla savaşan yüzbinlerce savaşçı vardır. Bu savaşçılar bağımsızlık, özgürlük ve vatanın birleştirilmesi için, çağımızda emperyalizmin önde geleni saldırgan Amerikan emperyalizmine karşı sosyalizm için soluk almadan fedakarlıkla savaşıyorlar.

Japon faşizmine, Fransız sömürgeciliğine ve Amerikan emperyalizmine karşı mücadelede halkımızın, özellikle halkın silahlı kuvvetlerinin göz kamaştırıcı başarılarıyla damgalanmış aşamaları ve hızlı olgunlaşma sürecini geri dönüp incelediğimiz zaman şunu söyleyebiliriz: **Siyasi güçleri ve silahlı güçleri kapsayan bütün halkın ayaklanma güçleri ve halk**

savaşı güçleri, devrimci şiddetin ve devrimci kitlelerin toptan gücünü örgütleme ve inşa alanında Partimizin bir başarısıdır. Başka deyişle: Kitle silahlı kuvvetlerini ve devrimci orduyu kapsayan, Parti tarafından örgütlenen ve yönetilen silahlı kuvvetlerimiz, çağımızın üç büyük emperyalizmini peşpeşe yenmiş bulunan küçük bir halk olan halkımızın askeri kuvvetlerinin örgütlenmesinin bir başarısıdır.

Bu başarı şu olgudan geliyor: Partimiz silahlı ayaklanma ve devrimci savaşta askeri örgütlenme ile ilgili marksizm-leninizmin kusursuz ilkelerini özümlemiştir. Ayaklanmalarımız ve savaşlarımız içinde halkımızın silahlı kuvvetlerinin örgütlenmesinde yüzyıllar boyunca kazanılan deneyi ve her zaman bütün ülkenin yer aldığı ulusal savaş geleneklerini sürdürdü ve zenginleştirdi. Partimiz dünya halklarının deneylerini eleştirici bir zihniyetle değerlendirdi, bu ilkeleri ve bu deneyleri ülkemizde savaş ve ayaklanma pratiğine, yani Partimizin saptadığı devrimin amaçlarına varmak için, emperyalizmin ve sömürgeciliğin güçlü saldırı kuvvetleriyle çarpışan küçük bir ülkenin koşullarına yaratıcı bir zihniyetle uyguladı.

Devrimci savaş ve halk savaşı bakış açısından Partimiz, silahlı ayaklanma ve devrimci savaşta olduğu gibi vatanın savunulması için savaşta, kitle silahlı kuvvetlerini halk ordusunun temeli ve halk ordusunu kitle silahlı kuvvetlerinin iskeleti olarak ele alıp güçlü bir halk ordusu kuruluşu yanısıra geniş kitlelerin silahlandırılmasını önerdi.

Tarihe somut bir bakış açısını benimseyen Partimiz, devrimci savaşın değişik dönemlerinde, siyasi, toplumsal ve iktisadi alanlarda somut tarihi ko-

şullar temelinde her dönemdeki devrimin gereklerine uygun olarak halk ordusunun kuruluşunu ve kitlelerin silahlandırılmasını doğru bir biçimde yarattı.

Mevcut durumda, ağır yenilgilere rağmen Nikson yönetimi «savaşı Vietnamlılaştırmayı», bütün Hindiçini'de saldırıyı yoğunlaştırıp yaymayı inatla sürdürüyor. Yeni dönemde devrimci savaşın yasalarına hakim olan Güney halkı, siyasi mücadeleyi ve silahlı mücadeleyi yoğunlaştırıyor. Üç stratejik bölgede saldırı ve ayaklanmaları birleştiriyor. Kardeş Kamboçya ve Laos halklarıyla birarada Güney halkı, «Vietnamlılaştırma» stratejisini ve bütün Hindiçini hareket alanında Nikson Doktrini'ni yerlebir etmeye kararlıdır.

Siyasi güçlerin gelişmesi ve siyasi mücadelenin yanısıra, silahlı kuvvetlerin kuruluşunu ve silahlı mücadeleyi her zamankinden daha fazla yoğunlaştırmamız gerekiyor. Amerikan saldırganlarını ve uşaklarını kesinlikle yenmek, Güney'i kurtarmak, Kuzey'i savunmak, ülkenin birleşmesine doğru ilerlemek ve uluslararası görevlerimizi yerine getirmek için, silahlı kuvvetlerin kuruluşunu ve silahlı mücadeleyi mücadelenin diğer yönleriyle sıkı sıkıya birleştirmemiz gerekiyor. Devrimimizin bu başlıca görevini yerine getirmek için bütün çabalarımızı harcarken, vatanımızı sağlamca savunmak, herhangi bir düşmanın tasarlayacağı her türlü saldırı savaşını, bu düşmanın birlikleri ne kadar fazla olursa olsun, techizatı ne kadar iyi olursa olsun başarısızlığa uğratmak için silahlı halk kuvvetlerinin uzun vadeli kuruluşunu ve bütün halkın milli savunmaya katılışını yönlendirmeli ve bunun koşullarını hazırlamalıyız.

Acil olan ve halkımızın önüne çıkacak görevleri yerine getirmek amacıyla devrimci kitlelerin silahlandırılmasını ve halk ordusunun kuruluşunu başarmalıyız.

Bu amaçla, proletaryanın askeri örgütlenmesi hakkındaki marksizm-leninizmin ilkelerini daha da derinleştirmemiz, silahlı kuvvetlerin örgütlenmesinde geçmiş deneylerimizi ve ulusal geleneklerimizi incelemek ve özellikle Partimizin kırk yıl boyunca ordunun kuruluşu ve kitlelerin silahlandırılması alanında biriktirdiği deneylerin eleştirici bir incelemesini adım adım ele almamız gerekiyor.

Kitlelerin silahlandırılması ve ordunun kuruluşu teori ve pratiği, ABD emperyalizminin önünü çektiği emperyalizmin vahşi şiddet ve savaş siyaseti karşısında, gittikçe modernleşen silah ve savaş araçlarının dünyada hızla gelişmesi karşısında bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için savaşan halklar nazarında bugün canlı güncel bir sorundur.

PROLETARYANIN ASKERİ ÖRGÜTLENMESİNDE MARKSİST-LENİNİST TEZLER

Marksizm-leninizm, proletaryanın askeri örgütlenmesi sorununu, sınıf savaşı ve devlet teorisi ile organik ilişkisi içerisinde inceler. İlkel komünal toplumun dağılması ile toplum sınıflara bölünür ve toplum tarihi sınıf mücadelesinin tarihidir. Uluslarm meydana geldiği sırada ulusal baskı ve ulusları köleleştirme ortaya çıkar ve sınıf mücadelesi ulusal mücadele biçimini de alır. Köle sahipleri ve köleler, toprak ağaları ve köylüler, burjuvazi ve proletarya, sömürücü uluslar ve ezilen uluslar, saldırgan ülkeler ve saldırıya uğrayan ülkeler, uzlaşmaz çelişki halindeki toplumsal gruplar, vb. en yüksek noktasmda silahlı çatışma, savaş biçimini alan çok biçimli kesintisiz bir mücadele verdiler. Şimdiye kadar sayısız savaş, sınıflı toplumlar tarihini çizdi. Yalnızca oldukça büyük çapta savaşları ele alırsak son beşbin yıl

içinde onbinden fazla savaş oldu. Ordu savaşın başlıca aracıdır. Ordunun doğuşu, toplum uzlaşmaz çelişkili sınıflara bölündüğü zaman devletin ortaya çıkışına bağlıdır. Ordu devletin özel bir örgütüdür, siyasi çizgisini silahlı şiddet ile gerçekleştirmek için ordudan yararlanan bir sınıfın aracıdır.

Devletin sınıf niteliği ordunun toplumsal niteliğini ve onun eğilimini belirler. Sömürücü devletlerin ordusu her zaman şu eğilime sahiptir: İçerde, sömürülen kitleleri ezmek, onları egemen sınıfın düzenine boyun eğdirmek, dışarda diğer ülkeleri fethetmek ve yabancı saldırıya karşı ulusal toprakları savunmak.

Tarih, üç sömürücü devlet biçiminin doğduğunu gördü. Bunlara üç ordu biçimi uygun düşer: Köleci devletin ordusu, feodal devletin ordusu ve kapitalist devletin ordusu.

Tarih boyunca, bu ordu biçimleri değişik isimler, değişik örgütlenme şekilleri aldılar ve somut koşullara bağlı olarak askerlerini değişik biçimde orduya kattılar, ama onların niteliği aynı kaldı: Sömürücü devletin ordusu her zaman, egemen sınıfların elinde ülke içinde, sömürülen kitleleri ezmeye ve diğer ülkeleri ve halkları yağmalayıp köleleştirmeye yarayan bir araçtır.

Sömürücü rejimlerde egemen sınıfların silahlı şiddetine karşı koymak için ezilen kitleler de mücadelelerinde kendi öz devrimci ordularını kurdular. İlk çağda bile Roma'da, Marks'ın «İlk çağ tarihinin en şaşılacak kişisi, İlk çağ proletaryasının temsilcisi büyük general» (1) olarak gördüğü Spartaküs'ün yönetiminde ayaklanan köleler, köleci devletin ordusuy-

(1) Engels'e Mektup, 27 Şubat 1861, K. Marks-F. Engels. Yazışmalar, Derleyen, Alfred Costes Paris 1933, C. 7 s. 20

la inatla çarpışan yüzbinlerce kişiden meydana gelen önemli bir isyancılar ordusu örgütlediler.

Feodalite döneminde, Avrupa'da, Asya'da ve Afrika'da silahlı köylü örgütleri bir çok ülkede kurtuluş savaşları, köylü ayaklanmaları, isyanlar sırasında kendilerini gösterdiler. Bu örgütler oldukça önemli büyüklükteydi ve çok büyük savaş gücüne sahiplerdi. Kapitalizmin gelişmesiyle anti-feodal burjuva devrimlerine köylülerin silahlı örgütleri katıldı ve hatta burjuvazinin sancağı altmda işçiler de kendiliğinden mücadele biçiminde buna katıldı.

Bununla beraber o zamanki sömürülen sınıfların devrimci silahlı örgütleri, tarihi sınırları ve doğru bir siyasi, askeri, örgütsel çizgi saptama gücüne sahip olamamaları nedeniyle mücadelede yiğitliklerine, bazen koparıp aldıkları büyük zaferlere rağmen işin sonunda bastırıldılar ve «müttefikleri» tarafından ihanete uğradılar.

Bu ihanet, burjuva devriminde tam olarak kendini gösterir. Engels'in uzun zamandır belirtmiş olduğu gibi Fransa'da işçiler her devrimden sonra silahlanmıştı: «İktidarda bulunan burjuvalar için işçileri silahsızlandırmak ilk ödev oluyordu. İşçilerin kanı pahasma kazanılan her devrimden sonra, onların yenilgisiyle son bulan yeni bir savaş başlıyordu.» (2)

Ezilen kitlelerin askeri örgütlenmesi sorununu proletaryanm askeri bilimi ile tamamen çözebilmek için, maksizmin doğuşunu, proletaryanın kendi siyasi partisine sahip olmasını ve bağımsız siyasi güç haline gelmesini, «kendiliğinden» aşamadan, «bilinç-

(2) «Fransa'da İç Savaş»a giriş. Sosyal Yayınlar, Paris 1952, s. 10

li» aşamaya geçmesini, tüm devrimci mücadelesinin bir nitelik sıçraması göstermesini beklemek gerekiyordu. İşçi sınıfının partilerinin, komünist partilerinin siyaset sahnesine girmesi ve değişik ülkelerde devrimin yönetimini ele alması, devrimci nitelikte silahlı örgütlerin doğuşuna yol açtı. Bu örgütler, proleter devrimleri ya da burjuva demokratik devrimlerinden, demokratik halk devrimlerinden, işçi sınıfının öncülüğündeki ulusal kurtuluş devrimlerinden kaynaklanan halk örgütleriydi. Özellikle Ekim Rus Devrimi ve Avrupa'da, Asya'da, Latin Amerika'da bir dizi diğer sosyalist ülkenin zaferinden sonra dünyada ilk defa tamamen yeni biçimde silahlı kuvvetler ortaya çıktı. Bunlar, insanlık tarihinde en ileri devlet olan proletarya diktatörlüğü devletinin, halkın gerçek silahlı kuvvetleridir.

Marks ve Engels'in Tezleri

Marks ve Engels, dünya işçi sınıfına, kapitalizmin mezar kazıcılığı ve insanın insan tarafından sömürülmesinin ortadan kalktığı sınıfsız toplumun, komünist toplumun kuruculuğu tarihi görevini maletttiler. Proletaryaya kurtuluşu için en doğru yolu gösterdiler: İşçi sınıfı için söz konusu olan; komünist partinin yönetiminde, köylülükle sağlam ittifak kurmak, burjuva devlet cihazını parçalamak için devrimci şiddet kullanmak, proletarya diktatörlüğü devletini kurmak, proletaryanın egemenliğini savunmak ve toplumu komünist ilkelere göre değiştirmek için bu devletten araç olarak yararlanmaktır.

Proletaryanın, askeri örgütlenme sorunu, herşeyden önce proletaryanın bu büyük devrimci müca-

delesinden yola koyularak ortaya çıktı. Zincirlerini kırmak ve eski dünyayı devirmek için ayağa dikilen proletarya ve devrimci kitleler, devrim süreci içerisinde kendi öz askeri örgütlerini mutlaka oluşturmalıdır. Gerçekten, yalnızca maddi bir güç başka bir maddi gücü devirebilir, yalnızca şiddet kullanılarak kapitalist egemenliği devirmek ve proletarya diktatörlüğünü kurmak büyük tarihi görevi yerine getirilebilir. Egemen sınıf asla kendi arzusuyla tarih sahnesinden çekilmez. Monarşik devlet ve burjuva devlet sürekli olarak önemli bir silahlı güce sahiptir. Ülkedeki emekçi halkı ezmek ve dünyada yağmacı siyasetlerini uygulamak amacıyla bu devletler, bu önemli silahlı gücü sürekli olarak mükemmelleştirmek isterler. Proletaryanın ve emekçi kitlelerin her özgürlük talebini boğmak ve onların devrimci mücadelesini kanla bastırmak için karşı-devrimci bir askeri cihaza dayanmayı ihmal etmezler. Burjuvazinin bu «temel özelliğini», Engels kapitalizmin yükseliş döneminde bile inceledi: «... Proletarya karşı çıkma cesareti gösterdiği zaman, burjuvazi kendi öz çıkarlarına ve öz taleplerine sahip olan bir özel sınıf olarak, intikam almak amacıyla vahşi çılgınlığını nasıl arttırabileceğini gösteriyordu» (3). Kapitalizmin gelişmesi ve gittikçe keskinleşen iç çelişkileri, artan bir askeri eğilime, burjuva devlet cihazı içinde karşı-devrimci silahlı gücü büyütme eğilimine zorunlu olarak götürür. Engels şöyle yazıyordu: «Ordu, devletin baş amacı haline geldi, kendi içinde bir amaç haline geldi. Halklar, asker sağlamak ve onları beslemekten

(3) «Fransa'da İç Savaş»a giriş, Sosyal Yayınlar, Paris 1952, s. 10

başka şey yapmıyor. Militarizm Avrupa'ya egemendir ve Avrupa'yı yiyip bitiriyor.» (4)

Bu durum proletarya ve ezilen kitleleri, burjuva devletin silahlı baskısına karşı koymak için, onun askeri cihazını parçalamak, iktidarı alma yolunda karşısına çıkacak her direnişi bastırmak, devrimci iktidarı kurmak ve savunmak için askeri bir örgüte sahip olmaya zorlar. Eğer proletarya burjuvaziyi devirme mücadelesinde askeri bir örgüte sahip olmak zorundaysa bu örgüt hangi biçimde kurulmalıdır?

Bu sorunu marksizm-leninizmin ustaları bütünüyle çözdüler. Proleter askeri biliminin kurucuları Marks ve Engels **proletaryanın askeri örgütlenme sorununun** teorik temellerini atan ilk kişiler oldular, ve şu meşhur tezi ele aldılar: «... **İşçi sınıfını silahlandırmak, sürekli ordu yerine silahlı halkı koymak**... İşçiler silahlı ve iyi örgütlü olmalıdır. Bütün proletaryanın tüfek, karabina, top ve cephane sahibi olması için gereken hemen yapılmalıdır. Bütün silahsızlandırma çabaları, gerektiği takdirde kuvvet kullanarak püskürtülmelidir.» (5)

Bu savaş çağrısı, Fransız proletaryasının 1848'de burjuvaziye karşı ilk büyük mücadelesinde kanı pahasına kazandığı deneye dayanarak Marks ve Engels tarafından geçen yüzyılın ortalarında yapılmıştır. Marks ve Engels bu çağrıyı proletaryanın devrimci programının zorlayıcı bir gerekliliği olarak ele alıyorlardı. O sırada Batı Avrupa'nın gelişmiş bazı ülkelerinde ayaklanma ve iç savaş, acil siyasi görevler haline gelmişti.

(4) «Anti-Dühring», Sosyal Yayınlar, Paris 1956, s. 203

(5) Marks-Engels: «Komünistler Birliği Merkez Komitesine Çağrı», Marks-Engels Seçme Eserler, Progres Yayınları SSCB 1970, C. 1, s. 189

18. yüzyılın sonundan 19. yüzyılın ortasına kadar Avrupa ülkeleri tarihi, hala burjuva demokratik devrimleri tarihiydi. O dönemin şartlarında proletarya, genel olarak feodal ve gerici burjuva hükümetlere karşı koymak için, burjuva demokratik partilerle ittifak yapmak zorundaydı. Devrimin başarıyla sonuçlanması kaçınılmaz biçimde bu partileri geçici olarak iktidara getiriyordu. Bu koşullar altında Marks ve Engels bir yandan feodal sınıfın ve gerici burjuvazinin devlet cihazını parçalamak ve ayaklanmanın başarısını sağlamak için, diğer yandan burjuva demokratik partinin iktidara gelişinden sonra kaçınılmaz olarak proletarya ihanetini bozguna uğratmak için, proletaryanın silahlandırılmasını vazgeçilmez bir koşul olarak görüyorlardı. İşçi sınıfının siyasi bağımsızlığını güvence altına almak ve güçlendirmek için, mücadelenin sonuçlarını korumak için, proleter devrimini başarma koşullarını yaratmak için, burjuvazinin egemenliğini ortadan kaldırmak amacıyla gücünden yararlanmak için, proletaryanın silahlandırılması vazgeçilmez koşuldur.

Marks ve Engels, bir defa silah kullandıktan sonra proletaryanın sonsuz bir güce sahip olacağı inancını benimsiyorlardı. Ve bu gücü Paris'te 1848 Devriminde ölçmüşlerdi. Marks şöyle yazıyordu: «Bilindiği gibi işçiler, eşi görülmemiş bir cesaret ve deha ile, öndersiz, ortak plan olmadan, yardım kaynağına sahip olmadan, birçoğu elinde silah olmadığı halde kozgin muhafızları, Paris'in milli muhafızlarını ve taşradan yığınla gelen milli muhafızları beş gün boyunca yenilgiye uğrattılar.» (6). Engels ise şöyle ya-

(6) «Fransa'da Sınıf Mücadeleleri» (1848-1850) Toplu Eserler, Sosyal Yayınlar, Paris 1948, s. 58

zıyordu: «Kırk bin Paris işçisi kendilerinden dört kat üstün bir düşman karşısında böylesine göz kamaştırıcı bir sonucu şimdiden elde ettiklerine göre, Parisli işçilerin bütün kitlesi oybirliğiyle, uygunluk halinde hareket geçerse neler başarmaz ki!» (7)

Bu fikri geliştiren Marks ve Engels 1871'de, Paris Komünü'nün derslerini kavrayışla inceleyerek bir ilke kaleme aldılar: Her başarılı devrimin kaygısı, eski orduyu parçalamak, dağıtmak, sürekli ordu yerine silahlanmış halkı koymak olmalıdır. Marks şöyle yazıyordu: «Eski hükümetin merkezi bölgesi ve aynı zamanda Fransız işçi sınıfının toplumsal kalesi olan Paris dayanabilirdi. Çünkü, kuşatma nedeniyle ordudan kurtulmuştu ve onun yerine çoğunluğu işçilerden oluşan bir milli muhafız örgütü koymuştu. Artık sürekli bir kurum haline çevrilmesi gereken bu olgu idi.» (8)

Marks ve Engels, kapitalist rejimde sürekli ordunun, burjuvazinin, emekçiler üzerindeki başlıca egemenlik aracı olduğunu gösterdiler. Bu sürekli orduyu parçalamak, burjuvazinin iktidarını bu araçtan yoksun bırakmak, burjuvazinin direnme ve karşı saldırıya girişmesi tehlikesini engellemektir. Aynı zamanda devrimci kitlelerin güçlerine sıkı sıkıya dayanan proletarya kendi saflarını ve devrimci kitleleri silahlandırarak askeri örgütünü hızla kurmalı ve geliştirmelidir. Bu örgütü ayaklanmanın başarılarını savunmak ve devrimi geliştirmek için tek silahlı kuvvet olarak ele almalıdır. Paris Komünü dünya proletaryasına şu hayati öğretiyi kazandırdı: «Komün'ün

(7) «Fransa'da Sınıf Mücadeleleri, Louis Bonaparte'nin 18. Brümeri» Sosyal Yayınlar, Paris 1948, s. 153

(8) «Fransa'da İç Savaş», 1871, Sosyal Yayınlar, 1952, s. 48

ilk kararnamesi, sürekli ordunun kaldırılışı ve onun yerine silahlı halkın geçirilişi idi.» (9). Marks ve Engels, eski devletin bürokratik ve askeri cihazını parçalamak ve onun yerine proletaryanın devletinin yeni bir örgüt biçimini koymak için işçi sınıfının göreviyle ilgili bu dersi, tarihi anlamda bir yenilik olarak ele aldılar, öyleki «Komünist Partisi Manifestosu»nun 1872 tarihli önsözünde bu görevi; Manifesto programında en büyük öneme sahip bir değişiklik olarak değerlendirdiler.

Hatta Engels, **halkın silahlandırılmasının, sosyalist devletin askeri örgütlenme biçimi** olacağını öngörmüştü.

Bu görüş, Marks ve Engels'in, sosyalizmin zaferinin gelişmiş kapitalist ülkelerin hepsinde ya da çoğunluğunda aynı zamanda olabileceği ilkesinden kaynaklanmaktadır. Üstelik sosyalist rejim doğal olarak saldırgan değildir, dolayısıyla sürekli orduya ihtiyacı yoktur. İç güvenliğin korunmasına gelince, silahlı halk bunu yükümlenebilir. Engels aynı zamanda, değişik ülkelerin ordularının durumu, 19. yüzyılın ikinci yarısında askerlik sanat ve tekniğinin düzeyi hakkında yaptığı incelemeye dayanıyordu. O dönemde Fransa, Almanya, Rusya güçlü bir askeri cihaza sahip olan gelişmiş kapitalist ülkelerdi. Büyük Britanya ve Amerika Birleşik Devletleri'nin de dahil olduğu diğer gelişmiş kapitalist ülkelerin henüz önemli silahlı kuvvetleri yoktu. Dolayısıyla proleter devrimi, bir defa gelişmiş kapitalist ülkelerin bütününde ya da çoğunluğunda zafere ulaştıktan sonra, geri kalan kapitalist ülkelerin askeri güçleri artık çok fazla olmayacaktı. Bu koşullar altmda Paris Komünü derslerin-

(9) «Fransa'da İç Savaş», 1871, Sosyal Yayınlar, 1952, s. 48

den yararlanan Engels'e göre, sosyalist düzende üstün olan halk bir defa silahlanıp, örgütlenip, askeri eğitimden geçtikten sonra sosyalist devleti savunmak için saldırgan orduları bozguna uğratacak nitelikte olacaktı.

Bu incelemeye dayanan Marks-Engels sosyalist devrim sürecinde burjuvazinin sürekli ordusu yerine silahlı halkı koymak gerektiği sonucuna vardılar.

Marks ve Engels kitlelerin silahlandırılması sorununu, yalnızca proletaryanın silahlı ayaklanması ve sosyalist devletin askeri örgütlenmesi için değil, ama aynı zamanda ulusal savaşlar içinde ele aldılar. Marks ve Engels haklı savaşları, saldırı savaşlarından ayırıyorlardı ve her zaman haklı savaşların, kurtuluş savaşlarının, ezilen ve saldırıya uğrayan halkların kendilerini savunmak için verdiği savaşların yanında yer aldılar. Engels, çağının savaşlarını büyük bir dikkatle inceliyordu. Bunlardan ders çıkartıyor ve halk savaşım yürütmek ve saldırganların meslekten ordusunu bozguna uğratmak için ezilen halklara en doğru yolu göstermeye çalışıyordu. Savaş tarihi hakkındaki bir çok incelemede Engels, haklı savaşlarda, savunma savaşlarında, silahlı kitlelerin muazzam görevi ve etkisini ele alıyordu. Engels'in bu düşüncesi, önerdiği yeni halk savaşı biçimine sıkı sıkıya bağlıydı: «Bağımsızlığını kazanmak isteyen halk olağan savaş yöntemlerine saplanıp kalamaz. Her yerde kitle ayaklanmaları, devrimci savaşlar, gerilla müfrezeleri! İşte küçük bir ulusun daha büyük bir ulusu yenebileceği, küçük bir ordunun daha iyi örgütlenmiş, daha güçlü bir orduya karşı koyabileceği tek çarpışma yöntemi!». (10). Bu biçimde bir savaşın uygula-

(10) F. Engels, V. Lenin ve J. Stalin. «Halk Savaşı Üzerine», Su That Yayınları, HANOI-1970, s. 27

nışında geniş silahlı kitleler tam olarak başlıca unsuru oluştururlar.

Halk savaşı biçimini uygulamak, sürekli ordunun faaliyetlerini silahlı kitlelerin askeri faaliyetleriyle birleştirmek, böylelikle halkın ve ülkenin muazzam gücünü göstermek yönünde başarılar kazanan Fransız Direnme Savaşını (1793), İspanyol Direnme Savaşını (1807-1812, Rusya'nın Napolyon'a karşı savaşını (1812), Macaristan'm Avusturya'ya karşı savaşını (1849), ve bunun gibi diğer savaşları Engels coşkuyla övmüştür.

Avusturya birlikleri karşısında Kuzey İtalya'da Pie Monte'lilerin savunma savaşında başarısızlıklarını inceleyen Engels şöyle yazıyordu:

«Pie Monte'lilerin başlangıçtaki ağır hatası Avusturya birliklerine karşı sürekli orduyu çıkarmaları, en klasik, en burjuva, en biçimsel savaş vermek istemeleriydi.» (11).

Engels, bu bozgundan sonra bir gerçek devrimci savaş patlarsa, geri kalan İtalyan birlikleri bütün ülkede bir genel ayaklanmanın çekirdeği olursa, ordular düzeyindeki alışılmış stratejik savaş, Fransızların 1793'te (12) verdikleri savaş gibi halkın savaşı haline dönüşürse, Torino hükümeti devrimci tedbirler almak cesaretini gösterirse, halkı devrimci bir savaşa sokabilirse, Pie Monte birliklerinin başarısızlığının tamamen hesaba katılamayacağını belirtiyordu. Engels sözlerini şöyle bitiriyordu: İtalya'nm bağımsızlığı, Avusturya ordularının yenilmez oluşundan değil, kraliyet hükümetinin alçaklığından kaybedildi.

Engels, 1871 Fransız-Prusya savaşı ile ilgili yorumunda aynı sonuçlara vardı.

(11) F. Engels, V. Lenin, J. Stalin, Aynı eser. s. 27
(12) Aynı eser. s. 29

Engels'e göre Alman birlikleri Fransız topraklarının altıda birini işgal etmiş olmasına, Metz ve Paris düşmüş olmasına rağmen, Fransa; durumu kendi lehine çevirebilirdi. Alman kuvvetlerinin aşağı yukarı bütünü Fransa'nın işgal edilmiş bölgelerinde bulunurken, Engels'e göre, Fransa; topraklarının altıda beşi üzerinde işgal kuvvetlerini rahatsız edebilir, haberleşme yollarını kesebilir, lojistik üslerini yok edebilir, ayrı düşmüş birliklerine saldırabilir ve yeteri derecede askeri birliği bir araya getirebilirdi. Böylelikle Fransa, güçlerini dağıtmak, ellerindeki kaleleri kısmen boşaltmak için Alman birliklerini zorlayabilirdi. Sonuçta Bazaine, Metz'den kaçabilir, Paris kuşatması sadece bir «hayal» olabilirdi.

Engels daha sonra şu soruyu soruyordu: «1808'de İspanyolların sahip olduğu ateşli yurtseverliğe Fransız halkı sahip olsaydı, her şehir ve hemen hemen her köy bir kale haline getirilseydi her köylü ve her şehirli bir savaşçı olsaydı Almanların hali ne olurdu!» (13)

Avrupa biçimi saldırı ordularının korkutucu düşmanları olan, çok değişik biçimli halk savaşı yöntemleri kullanan Asya'daki silahlı kitlelerin ayaklanması ve sürekli olmayan silahlı müfreze birlikleri ile ilgili olarak Engels şunları yazıyordu: «Çinliler soğukkanlı biçimde düşündükten sonra ekmekleri toptan zehirliyorlar. Ticaret gemilerine, gizledikleri silahlarla biniyorlar, yolda kaptanı katledip, gemiyi ele geçiriyorlar. Avrupa'ya göç eden Asya'lı işçiler bile her yolculukta ayaklanıyorlar. Yük gemilerini ele geçirmek için çarpışıyorlar, teslim olmak yerine batan gemiyle boğulmayı ya da yanarak ölmeyi ter-

(13) F. Engels, V. Lenin, J. Stalin, Aynı eser. s. 155

cih ediyorlar. Çin'in dışında bile, Çinli göçmen toplulukları ayaklanma hazırlıyor ve geceleyin ansızın ayaklanıyorlar.» (14). Ve Engels şu soruyu soruyordu: «Bu savaş yöntemlerine başvuran bir halk karşısında bir ordu ne yapabilir?»

Ezilen kitlelerin ve proletaryanın askeri örgütlenmesi hakkında bilimsel komünizmin kurucularının başlangıçtaki görüşleri, işçi sınıfının silahlandırılması, halkın silahlandırılması, devrimci kitlelerin silahlandırılmasıdır.

Marks ve Engels bu sorunun, proletarya diktatörlüğünü kurmak için silahlı ayaklanmada, sosyalist devletin savunma savaşında ve hatta kurtuluş savaşında, ezilen halkların, saldırıya uğrayan ülkelerin burjuva siyasi düzeni içinde kendini savunma savaşında uygulanacak teorik temellerini attılar. Bu görüş maddeci tarih anlayışına göre, sınıf ve kitle bakış açıları bakımından, proletaryanın ve ezilen kitlelerin askeri örgütlenmesinde devrimci şiddet açısından **temel bir görüştür.** Marks ve Engels'in bir başarısıdır. Bu, silahlı ayaklanmada ve devrimci savaşta halk kitlelerinin belirleyici rolünün iyi düşünülerek değerlendirilmesidir. Dünyada ilk olarak bu tez, proletaryaya ve ezilen halklara, halk ve işçi sınıfı için çarpışan, kendilerinin bağrından çıkmış yepyeni biçimde bir askeri örgütlenme yaratma yolunu gösteriyor. Doğru bir devrimci çizgiye sahip olan devrimci Parti, devrimci kitlelere, işçilere, köylülere sağlam biçimde dayanabilirse askeri örgütlenmesini kurmak ve geliştirmek için yenilmez bir devrimci silahlı güç yaratabilir.

Bu bakış açısı marksizm-leninizm'in askeri öğ-

(14) Aynı eser. s. 118-119

retisinde, silahlı kuvvetlerin kuruluşunun teorik temeli olmuştur. Bu, proletarya ve dünyanın bütün ezilen halkları için son derece güçlü bir silahtır; eski dünyayı devirmek yeni bir dünya kurmak için onların devrimci mücadelesine yükselip uçacak kanatlar sağlamaktadır.

Leninist Tezler

Rus Marksistleri başta büyük Lenin, Marks ve Engels'in tezlerini yeni tarihi koşullara, emperyalist dönemde sosyalist devrimler ve burjuva demokratik devrimler tarihi koşullarına uyguladılar.

Kapitalizmden emperyalist aşamaya geçiş döneminde Lenin meşhur tezini kaleme aldı: Sosyalizm bütün ülkelerde aynı zamanda zafere ulaşamayacaktır, önce bir ülkede ya da birkaç ülkede zafere ulaşacaktır. Aynı zamanda, burjuva demokratik devrimini proletarya yönetiminde yapmak ve bu devrimden proleter devrimine geçmek gerektiğini belirten yeni teoriye dayanan Lenin ve Rus Bolşevik Partisi, Rusya'da burjuva demokratik devriminin ve sosyalist devrimin askeri programını ele aldılar. Lenin, yeni tarihi koşullarda proletaryanın askeri örgütlenmesini başarmak gerektiğini belirtti: «Burjuvazinin, proletaryaya karşı silahlanması modern kapitalist toplumun, en temel, en önde gelen, en önemli olgularından biridir. Bizim sloganımız, burjuvaziyi yenmek, mülksüzleştirmek ve silahsızlandırmak görevini yapabilmesi için proletaryayı silahlandırmak olmalıdır. Bir devrimci sınıf için mümkün olan tek taktik, kapitalist militarizmin **objektif** evriminin gelişmesin-

den çıkan ve bu evrimin gerektirdiği taktik budur.» (15).

20. yüzyılın ilk yıllarından itibaren, 1905 Devrimi ve Büyük Ekim Devrimi yönetimi boyunca Marks ve Engels'in ilkelerini uygulayan Lenin ve Rus Komünist Partisi, **sürekli ordu yerine silahlı halkı, milis kuvvetlerini koymak** gerektiğini belirttiler. Bu, burjuva demokratik devrimin olduğu gibi sosyalist devrimin programının temel görevlerinden biridir.

Lenin, birçok ülkede olduğu gibi Rusya'da da sürekli burjuva ordusunun baş görevinin, yabancı düşmanla çarpışmak değil emekçi halkı bastırmak ve diğer halkları köleleştirmek için saldırı savaşları yürütmek olduğunu gösterdi. Lenin şöyle yazıyordu: «Her yerde sürekli ordu, gericiliğin aracı, emeğe karşı çarpışan sermayenin hizmetkârı, halkın özgürlüğünün celladı haline geldi.» (16). Bu ordu niteliği dolayısıyla halkın dayanağı olamaz. Devrim bu orduyu ortadan kaldırarak zaferini sağlayabilir, gerici güçlerin yeniden iktidara gelmek için her türlü çabasını engelleyebilir, ordunun beslenmesi için muazzam harcamaları azaltabilir. Bunun yerine halkın, temel olarak işçilerin ve yoksul köylülerin silahlandırılmasını koymak gerekir. O dönemin tarihi koşullarında Lenin şöyle diyordu: «Askeri tabakayı ortadan kaldırarak, bütün askeri yurttaş ve silah taşıyabilecek bütün yurttaşları asker haline getirmiş olacak silahh halk, özgürlüğün bekçisi olduğu zaman dünya üzerinde hiç bir güç özgür Rusya'ya zarar vere-

(15) V.İ.Lenin: «Proletarya devriminin askeri programı» Eserler Sosyal Yayınlar, Paris, yabancı dilde yayınlar. Moskova 1959, C. 23, s. 38

(16) «Ordu ve Devrim», Eserler, Sosyal Yayınlar, Paris, Progres Yayınları, Moskova, 1967, C. 10, s. 51

meyecektir. Askeri bilim, savunma ve saldırıda bir savaşın gerekliliklerine uyabilecek halk milisinin örgütlenmesinin tamamen mümkün olduğunu gösterdi.» (17).

Ekim Devriminden çok önce, **devrimin siyasi ordusunun** kuruluşu ile birlikte Rus Komünist Partisi ve işçi sınıfı, Lenin'in yönetiminde bu sloganı gerçekleştirmek için çalıştılar. Çar ordusu içinde, birlikleri parçalamak, devrim saflarına kazanmak amacıyla askerler içinde ajitasyonu ve Partinin örgütlenme çalışmasını yoğunlaştırıyorlardı. Parti içinde askeri eğitime büyük önem veriyor, kitleler arasmda askeri bilim ve eğitimi faal olarak yayıyorlardı. İşçileri ve devrimci kitleleri silahlandırıyorlardı. Bütün askeri örgütlenmelerde komünist partisinin yönetimini koruyor ve sağlamlaştırıyorlardı. İşçi milisi müfrezeleri, devrimci silahlı kuvvetlerin çekirdeği olan çarpışma müfrezeleri örgütlüyorlardı. İşçiler ve köylülerin, devrimci askerlerle ittifak kurduğu bir devrimci silahlı kuvvet inşa ediyorlardı. **Bu devrimci silahlı kuvvetin bileşimi şöyleydi:** a) Silahlı proletarya ve köylüler; b) Bu sınıfların temsilcilerinin oluşturduğu örgütlü öncü müfrezeler; c) Halkla ittifak kuran ordu birlikleri. Devrim, başlıca, Komünist Partisinin yönetiminde çarpışan silahlı işçi ve köylü kitlelerinden oluşan, kitlelerin devrimci atılımında çarpışma gücü görevi yapan bir silahlı kuvvet kurabildi. Şubat devriminin ve daha sonra Ekim devriminin zaferinde belirleyici bir rol oynayan bu kuvvettir.

Rusya Ekim Devriminin zaferi sonucunda, emperyalist düşman kuşatması altında dünyada ilk sosya-

(17) V.İ. Lenin: Aynı eser, C. 10, s. 51-52

list devlet oldu. Bu zafer, insanlık tarihinde yeni bir çağ açtı ve bütün kapitalist dünyayı sarstı. Dolayısıyla Lenin'in önceden belirttiği gibi emperyalizm, proleter devleti daha doğuşundan itibaren boğmaya kararlıydı.

Bir saldırı tehlikesi karşısında Sovyet Devleti, saldırgan emperyalizme karşı sosyalist vatanı savunmak için silahlanmak ve askeri örgütlenme biçimini yeniden ele almak göreviyle karşı karşıyaydı.

Lenin, Marks ve Engels'in halkın silahlandırılması hakkındaki tezlerini doğrulamakla yetinmedi, bunları zenginleştirdi. **Sovyet Devletinde halkın silahlandırılmasına dayanan sürekli ve düzenli bir ordu, işçi sınıfı ve emekçi halkın yeni biçimde bir ordusunu kurmak gerektiği** ilkesini getirdi.

Lenin şunu belirtti: Çok ciddi bir saldırı tehlikesi karşısında Sovyet Cumhuriyeti emperyalizmin tuzağına düşen kolay bir av olmak istemiyorsa, hakkaniyetli ancak katı disiplinli, birleşik ve merkezi bir komuta altında, iyi donanmış ve iyi eğitilmiş güçlü bir sürekli ve düzenli orduya sahip olmalıdır. Kapitalist güçler iyi eğitilmiş, modern biçimde donanmış önemli ordulara sahipken, Sovyet Devletinin silahlı kuvvetleri gittikçe mükemmelleşen bir techizata sahip olma ve askeri, silah ve techizatı, modern askeri sanat kurallarına göre kullanmak için eğitilmek talebinde bulunurken, nihayet emperyalistlerin her an ansızın saldırabileceği koşullar içinde, Sovyet Devletinin silahlı kuvvetleri milis halinde kalamazdı, sürekli ve düzenli bir orduya sahip olmalıydı. Lenin şunları söylüyordu: «Günümüzde düzenli ordu ilk plana çıkarılmalıdır.» (18) Bu ordu, burjuvazinin ordusun-

(18) V.İ. Lenin Toplu Eserler, III. Baskı, C. 24, s. 750

dan nitelikçe farklıdır. Yeni biçimde bir ordu, halkın ordusu, devrimci ordu, sosyalist ordudur.

Modern savaşın gerekleri karşısında sürekli ordu milise göre birçok yönden açıkca üstündür: Bir bölgeye bağlı değildir, dolayısıyla yüksek ölçüde oynaktır, modern silahlar ve araçlarla donanmıştır, sürekli gelişim içinde olan askerlik sanatının ve tekniğinin gereklerini karşılayan uzun, tam ve yöntemli bir eğitimden geçmiştir, itina ile eğitilmiş ve donanmış profesyonel yöneticilere sahiptir. Bütün bu nedenlerle büyük bir çarpışma gücüne sahiptir ve her zaman savaşa hazırdır, vb.

Tamamen yeni bir sorunla ve her türlü güçlüklerle karşı karşıya kalan ama halkın yaratıcı destek ve gücüne sahip olan Lenin ve Sovyetler Birliği Komünist Partisi, eski orduyu dağıttıktan başka, proleter devletin yeni biçimde düzenli ordusunu, işçilerin ve köylülerin Kızıl Ordusunu kurmak görevi ile ilgili bir dizi ilke sorununu da, adım adım çözdüler. Lenin; Kızıl Ordunun yerini ve görevlerini tanımladı, proleter devletin ordusunun devrimci ve halkçı niteliğini belirtti. Siyasi çalışmayı ve Partiyi örgütleme sistemini mükemmelleştirdi. Ordu içinde Komünist Partisinin öncü görevini düzenledi, yöneticileri eğitme ve mükemmelleştirme yönündeki siyaseti, örgütlenme, donatım, öğretim, ve eğitim ilkelerini, Sovyet askeri sanatını Kızıl Ordunun diğer yönlerini ele aldı.

Kızıl Ordunun kuruluşunda Lenin, hatalı görüşlere karşı enerji ve kararlılıkla mücadele etmek zorunda kaldı. «Halkın silahlanması»nı savunmak bahanesiyle Kızıl Ordunun kuruluşu için Partinin önerdiği çizgiye gerçekte hırsla karşı çıkan Menşevikle-

rin, Sosyalist Devrimcilerin ve anarşist unsurların manevralarını boşa çıkardı. Partinin 8. Kongresinde Lenin ve arkadaşları, disiplinin güçlendirilmesine, tek ve merkezi bir komuta ilkesine yani son tahlilde düzenli Kızıl Ordu kuruluş ilkesine karşı çıkan Parti içindeki «askeri protestocular grubunu» başarısızlığa uğrattı.

İç savaşın sonunda Sovyet Devletinin askeri örgütlenme biçimi sorunu yeniden ortaya çıktı. Komünist Partisi ve başında Lenin, Kızıl Ordu'yu dağıtmayı ve onu milisle bütünleştirmeyi öneren Troçkist eğilime kesinlikle karşı çıktılar.

Devrimci pratik, Leninist tezin son derece uzak görüşlü ve doğru olduğunu gösterdi. Doğuşundan itibaren ülkeyi boğmak için iç karşı devrim ile birleşen emperyalistler kartelinin silahlı müdehalesi karşısında Sovyet Devletinin kazandığı zafer ve Sovyetler Birliği'nin 1941-1945 Yurtsever Savaşı sırasında Alman faşizmi ve Japon militarizmine karşı kazandığı parlak zafer Lenin'in bu doğru tezine sıkı sıkıya bağlıdırlar. Bütün dünya biliyor ki İkinci Dünya Savaşı sırasında dünyadaki ilk Sovyet Devletinin güçlü düzenli ordusu olan Kızıl Ordu, Alman faşizminin ve Japon militarizminin çağdaş techizatla donanmış on milyon kişilik saldırı ordularını bozguna uğrattı. Sosyalist vatana saldıranları kovup attı, Avrupa ve Asya'da bir çok ülkenin kurtuluşuna doğrudan katkıda bulundu. Nazileri inlerine kadar kovaladı, yok etti. İnsanlığı faşist tehlikeden kurtardı.

Kızıl Ordu kesin siyasi inanç üstünlüğünü göstermekle kalmadı. Savaş sırasında birliklerin sayısı ve niteliği, silah ve techizatının sayısı ve çağdaşlığı, savaş tekniği ve komuta sanatı bakımından da üstünlüğünü gösterdi. Bu muazzam güç sayesinde Kızıl Ordu çok büyük çapta karşı saldırı ve saldırı başlatabildi, bir tek sefer sırasında onlarca düşman tümenini yok edebildi, onlarca savunma hattını kırdı, bir çok geniş bölgeleri kurtardı, savaşın belirleyici dönemeçlerini yarattı ve sonunda zafere gitti.

Düzenli Kızıl Ordunun kuruluşu hakkındaki Leninist tez, Marks ve Engels'in sosyalist devletin askeri örgütlenmesi hakkındaki tezinin, kapitalist dünya tarafından kuşatılmış bir sosyalist devletin içinde bulunduğu yeni tarihi koşullarda, yeni bir gelişmesidir. Bu tezin büyük değeri şu noktayı göstermesinde yatmaktadır. Emperyalist dönemde aşırı savaş yanlısı emperyalizm en çağdaş dev saldırı ordularına sahip iken sosyalist devlet, güvenliğini sağlamak için yalnızca silahlı halka güvenmekle yetinmemeli, güçlü bir sürekli, düzenli, orduya sahip olmalıdır. İktidarda bulunan proletarya; yeni toplumsal düzenin üstünlüğüne ve sosyalizmin maddi ve teknik temellerinin sürekli gelişmesine dayanarak sosyalist devletin savunmasında temel dayanarak olan yeni tipte çağdaş düzenli bir orduyu inşa etmek amacıyla, kendi devlet cihazından yararlanmaya tamamen muktedirdir.

Burada yeni bir soru ortaya çıkıyor: Sosyalist devlet ne zaman güçlü bir sürekli, düzenli ordu kuracaktır? **Halkın silahlandırılması** sorunu ne biçimde ele alınacaktır?

Lenin, **sosyalist Kızıl Orduyu halkın genel silah-**

landırılması temelinde kurmak gerektiğini düşündü. Rusya İşçi, Asker ve Köylü Vekilleri Sovyeti III. Kongresi'nde Lenin, kuru dal toplayan bir ihtiyar Finlandiyalı kadının Kızıl Ordu'dan bir savaşçı ile karşılaşmasını nakleder. Savaşçı, kadının topladığı dalları, çarın askerlerinin her zaman yaptığının tersine, elinden almadığı gibi üstelik ihtiyara yardım etmişti. Bu küçük olayı dile getiren Lenin, emekçi kitlelerin Kızıl Ordu askerlerine, savaşçısına daha şimdiden başka gözle baktığını belirtiyordu... «Halk kitleleri şunları söylüyorlar: Bundan böyle tüfek taşıyan insanlardan korkmak gerekmiyor, çünkü onlar emekçileri koruyorlar ve sömürücülerin egemenliğine son vermek sırası gelince acımasız olacaklar..» (19) Kızıl Ordu devrimci bir orduydu, halkın ordusuydu. Daha sonra Lenin Kızıl Ordu ile silahlı halk arasındaki ilişkileri ele alıyordu: «İşte halkın duyguları. İşte Kızıl Muhafızların bütün güçlerini sömürücülere karşı nasıl topladıklarını anlatan basit, az öğrenim görmüş, kişilerin yaptığı propaganda bu nedenle yenilmezdir. Bu propaganda; milyonlarca ve on milyonlarca kişiyo yayılacak ve 19. yüzyılda Fransız Komünü'nün, burjuvazi tarafından ezilmeden önce kısa bir dönem boyunca başladığı işe sağlam bir temel kazandıracaktır. Bütün sosyalistlerin önerdiği **halkın genel silahlandırılmasına** dayanan **sosyalist Kızıl Orduyu** yaratacaktır.» (20)

Bolşevik Partisi 8. Kongresi'nde Kızıl Ordu'yu kurmak için çabaları bir araya toplamak gerektiği üzerinde duran Lenin, aynı zamanda Partinin **milis**

(19) V.İ. Lenin: Rusya İşçi, Asker ve Köylü Vekilleri III. Kongresi, 10-18 (23-31) Ocak 1918. Eserler, Sosyal Yayınlar, Paris. Yabancı Dilde Yayınlar, Moskova, 1958, C. 26, s. 484

(20) V.İ. Lenin: Aynı eser

sistemini olduğu gibi korumayı sürdürdüğünü belirtti. Kongre programında şu görevler de yer alıyordu: Bütün emekçi halka askeri eğitim vermek, örgütlenmiş bulunan birlikler ile devlet işletmeleri, sendikalar, yoksul köylü örgütleri, vb. arasında sıkı ilişkiler kurmak. Sovyetler Birliği'nde Ekim Devrimi zaferinden hemen sonra devrimci kitlelerin silahlı kuvvetleri, Kızıl Muhafız müfrezeleri, işçi ve yoksul köylü gerillaları, karşı devrimci isyanların bastırılmasında çok önemli bir görev yaptılar. İşçilerin ve köylülerin Kızıl Ordusunun ilk kuruluş dönemlerinde, «Kızıl Muhafız» birlikleri bu ordunun iskeletini oluşturuyorlardı.

Kızıl Ordu milyonlarca kişiye sahip olmadan önce bir çok bölgede gerilla birlikleri, yabancı müdahalecilere ve beyaz muhafızlara karşı halkın temel savaş güçlerinden birisini oluşturuyorlardı. İç savaş sırasında yüzbinlerce gerilla, faaliyetlerini Kızıl Ordunun faaliyeti ile sıkıca birleştirerek düşmanın gerisindeki saflarda çarpıştılar. Kızıl Ordu'nun bir çok düzenli birimi ve birlikleri iç savaş sırasında gerilla birliklerinden oluşturuldu.

İç savaşın muzaffer sonucundan sonra Kızıl Ordu'da insan sayısının azaltılması ve niteliğin yükseltilmesi yanısıra milis sistemi, her dönemin gerçeğine uygun biçimler altında yıllar boyu muhafaza edildi.

1941-1945 Büyük Yurtsever Savaşı sırasında, başında Stalin bulunan Sovyetler Birliği Komünist Partisi yönetimi altında, gerilla, milis ve savaşçı işçi birlikleri Kızıl Ordu'yla beraber, Alman faşizmini Sovyetler Birliği'nde yenilgiye uğratmak için büyük görevler yaptılar.

Alman birliklerinin işgali altındaki bölgelerde sa-

vaş sırasında Komünist Partisi tarafından örgütlenen bir milyon gerilla kahramanca savaştı. Gerillalar milyonlarca düşmanı yok etti. Alman faşizminin kara kuvvetlerinin onda birini hareketsiz bıraktı. Sovyet vatanının her karışını sağlamlıkla elde tutan silahlı halk, başlıca cephelerde dahi Kızıl Ordu'nun yanında çarpıştı. Eylemlerini Kızıl Ordu ile uyum halinde sürdüren onlarca halk milisi tümenleri, bir çok önemli sefer sırasmda unutulmaz başarılar kazandı. Büyük Yurtsever Savaşta Sovyet Devleti'nin sürekli ordusu Kızıl Ordu belirleyici bir görev yaparken, onun savaş sırasında halk ile sıkı ittifakı çağınız koşullarında halk savaşının canlı bir örneği oldu.

Sovyet halkı ve Kızıl Ordu savaşçıları 1941-1945 yılları boyunca Alman faşizmine karşı kutsal halk savaşının göz kamaştırıcı gücünden büyük gurur duyuyorlardı. Bütün Sovyet halkının dilinden düşmeyen bir şarkının sözleri bu gururu belirtiyor:

«Halk savaşı
Kutsal savaş»

Bu, halk savaşı ile ilgili marksist-leninist tezin, Sovyet askeri biliminin zaferidir. Bu, aynı zamanda, Marks, Engels ve Lenin'in askeri örgütlenme ilkelerinin, yeni koşullarda SSCB'nin benimsediği bu ilkelerin zaferidir.

İkinci Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında devrimci hareket güçlü bir atılım kazandı. Avrupa'dan Asya'ya kadar birçok ayaklanma ve devrimci savaş patladı. Kızıl Ordu'nun faşizme karşı büyük zaferi, dünya halklarının devrimci mücadelelerinin zaferinin sonucunda bir dizi sosyalist ülke doğdu. Bu ülkeler dünya çapında bir sistem oluşturdular. Dünya halklarının sosyalizm, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve

barış için mücadelesi, emperyalizme karşı saldırı üstüne saldırı başlatan bir devrimci atılım yarattı.

Avrupa sosyalist ülkelerinde, Asya'da ve Latin Amerika'da halkların devrimci silahlı kuvvetleri, Ekim Devrimi'nden sonraki silahlı ayaklanmalar ve devrimci savaşların ateşinde, İkinci Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında ortaya çıktı ve hızla olgunlaştı. Değişik tarihi konumlar sonucunda sosyalist ülkelerin devrimci silahlı kuvvetleri değişik süreçler ve gelişme düzeyleri, değişik örgütlenme biçimleri gösterdiler, ama aralarından çoğu ülkelerindeki gericilere karşı, faşist saldırganlara karşı verilen gerilla hareketinden doğdular ve değişik biçimdeki kitle silahlı örgütlerini içinde toplayan düzenli ordular haline geldiler.

Asya'da, emperyalizme, feodaliteye ve burjuvaziye karşı çetin ve uzun devrimci silahlı savaş süresince Çin halkı işçilerin ve köylülerin Kızıl Ordusunu kurdu, «bütün halkın seferberliğini ve silahlanmasını» gerçekleştirdi ve göz kamaştırıcı bir zafer kazandı. Halkımız silah ayaklanma ve devrimci savaşı zaferle sonuçlandırdı. Silahlı kuvvetlerimiz, kitlelerin silahlandırılması ve ordunun kurulması ile ilgili marksist-leninist tezlerin başarı ile uygulanmasına gösterilecek örneklerden birisidir. Bunun incelenmesini daha sonra yapacağız.

Çeşitli mücadele biçimleri ile bir çok sömürge ve bağımlı ülke değişik derecelerde bağımsızlığa kavuştular. Aralarından bir çoğu ulusal bağımsızlığı silahlı mücadele ile kazandı, Ulusal Devlet haline geldi. Silahlı mücadele sırasında olduğu gibi zaferden sonra da, emperyalizm ve sömürgecilikle etkili biçimde çarpışan bu ülkelerden bazıları, ulusal devlet iktidarının ordusunu örgütleyerek kendi silahlı kuv-

vetlerini kurdular ve aynı zamanda belli bir düzeye kadar halkın silahlanmasını gerçekleştirdiler.

Bugün bir çok Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkeleri halkı, iktidarı ve ulusal bağımsızlığı kazanmak için silahlı mücadele veriyorlar, devrimci silahlı kuvvetlerin örgütlenmesi ile ilgili bu öğretileri kendi somut koşullarına uyguluyorlar.

Her yönden darbeler yiyen ve peşpeşe başarısızlıklara uğrayan emperyalizm, başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere, halkların devrimci savaşlarına karşı çıkmak ve imtiyazlarını korumak için hain ve iğrenç yollara başvurdu: Ulusal savunma bütçesinin artışı, silahlanma yarışı, kitle imhası silahlarının çoğalması, her yerde askeri üsler, askeri ittifak paktlarının kuruluşu, peşpeşe yeni silahlı müdahaleler yeni bir dünya savaşının hazırlığı olarak «özel» ve «mahalli» saldırı savaşları.

Sosyalist vatanı ve dünya barışını savunmak için, emperyalizmin savaş amaçlarını ve girişimlerini boşa çıkarmak için sosyalist kampın ülkeleri bir yandan iktisadi kuruluş ve bilim, teknik alanlarındaki gelişmeyi yürütürken kendi ulusal savunma yeteneklerini arttırıyorlar. Sosyalist düzenin üstünlüğünden, sosyalizmin, komünizmin teknik ve maddi temellerinin kuruluşundaki başarılardan güç alan sosyalist ülkeler devrimci ordularını kendi koşullarına uygun olarak değişik derecede modernleştiriyorlar. Gittikçe modern silah ve gereçle donatıyorlar: Geleneksel silahlar, füzeler, nükleer silahlar.

Modern ordular kurarken sosyalist ülkeler, kitleleri geniş ölçüde silahlandırmaya önem veriyorlar. Sosyalist düzende ulusal savunmanın sağlamlaştırılması için işçiler, kollektivist köylüler, halk kitleleri

nin gücünü en fazla geliştirecek techizatla örgütleniyorlar.

Bu teorik temelden ve bu pratikten hangi sonuçlar çıkarılabilir?

Sosyalist ülkelerin ulusal savunmasında, çağımızda halkların kurtuluş savaşında, yurtsever savunma savaşında ve devrimci savaşında askeri örgütlenme biçimi ile ilgili olarak, devrimci ordunun kuruluşu ile birlikte devrimci kitlelerin silahlandırılması, marksizm-leninizmin en eksiksiz ilkesidir. Bu ilke, Marks ve Engels'in halkın silahlandırılması ile ilgili tezinin, Lenin'in devrimci orduyu halkın silahlandırılması temelinde kurmak ilkesine kadar gösterdiği gelişmeden doğmaktadır.

Marks, Engels ve Lenin; iktidarı ele geçirmek ve korumak için verilen savaşlar boyunca proletaryanın ve ezilen halkların askeri örgütlerinin inşasında kazanılan deneylerden dahice dersler çıkardılar. Marksizmden önceki çağlarda devrimci sınıfların, ezilen ve saldırıya uğrayan halkların silahlı kuvvetlerinin örgütlenmesinden de bir ölçüde yararlandılar ve bu dersleri yaratıcı biçimde zenginleştirdiler.

Devrim yapmak ve burjuvaların, emperyalistlerin ve feodalların egemenliğini devirmek için proletarya, emekçi halklar ve ezilen uluslar çıplak elleriyle isyan ettikleri zaman tabi ki başlangıçta bir orduya sahip olamazlar. Ama devrimci süreç boyunca silahlı mücadele, silahlı ayaklanma sorunu ortaya çıktığı zaman kendi öz askeri örgütlerini mutlaka yaratmalıdırlar. Bu askeri örgütün başlangıçtaki alışılmış biçimi kitlelerin silahlandırılmasıdır. Devrimci ordu bu temel üzerinde giderek oluşacaktır. Ayaklanmalar sırasında silahlı kitleler genel olarak başlıca yeri tutarlar. Devrimci ordunun çarpışma gücü görevi yap-

tığı da olur. Ve ayaklanma devrimci savaş halinde gelişince ordunun görevi daha da önemli hale gelir. O zaman devrimci silahlı kuvvetler, ordu ve silahlı kitlelerden meydana gelir.

Gerçek anlamı ile sürekli ve düzenli bir devrimci ordunun inşası sorunu ancak proletarya ve emekçi halk iktidarı alıp, bir proleter devlet kurdukları zaman ortaya çıkabilir. Sosyalist devletin, halk demokrasisi devletinin, halkın, yeni düzenin çarpışma gücünü en fazla geliştirebilecek askeri örgütlenme biçimi, devrimci kitlelerin genişliğine ve derinliğine silahlandırılmasının yanısıra düzenli ve modern bir devrimci ordunun kuruluşudur. Silahlı kitleler ve devrimci ordu devletin silahlı kuvvetlerinin iki parçasıdır. Sürekli ordu iskeleti, silahlı kitleler temeli oluşturur. Dolayısı ile orduyu kurarken silahlı kitlelerin sayısını arttırmak gerekir.

Sosyalist devletin silahlı kuvvetleri içinde bu iki parçanın sıkı ittifakı, sosyalist düzenin sömürücü düzenler üzerindeki kesin üstünlüğünü oluşturur.

Sömürücü sınıfların devlet düzenlerinde, egemen sınıflarm ve emekçi kitlelerin çıkarları arasındaki uzlaşmaz çelişki, bir yandan halk kitleleri, diğer yandan devlet ve sürekli ordusu arasında bir temel karşıtlık doğurur. Egemen olan devlet, silahlı devrimci halkı kendi varlığı için bir tehlike olarak görür. Genel olarak gerici hükümetler halkı silahlandırmak yerine ülkeyi elden çıkarmayı tercih ederler. Engels'in belirttiği gibi halkla bir ittifak yerine vahşi de olsa aynı sınıfa mensup düşmanları ile bir uzlaşmayı tercih ederler. Feodal sınıfın ve burjuvazinin, tarihi bakımdan ilerici bir rol oynadıkları ve hâlâ ulusal bilince sahip oldukları dönemlerde bu sınıflar, saldırgan birliklere karşı sürekli ordunun yanında halkı da

silahlandırmışlardır. Ama bu halde bile kitlelerin silahlandırılması sınırlı kalıyordu.

Sosyalist düzende durum tamamen başkadır. Sömürücü sınıflar devrilmiştir. İnsanın insan tarafından sömürülmesi kaldırılmıştır, halkm mülkiyeti ve toplulukların mülkiyeti kurulmuştur ve emekçi halkın toplu efendi olmasına dayanan bir hukuk kurulmuştur. Proletarya diktatörlüğü devletinin başlıca şiddet aracı olan sosyalist silahlı kuvvetlere verilen görev iç ve dış düşmanları ezmek ve onlarla çarpışmak, yeni düzeni ve emekçi halkın çıkarlarım savunmaktır. Yeni toplumdaki bu yüksek siyasi inanç birliği ve sosyalizmin artan teknik ve maddi güçleri, yeni biçimde modern devrimci silahlı kuvvetlerin kuruluşu için, devrimci ordunun ve silahlı kitlelerin ortak çarpışma gücünün gelişmesi için en sağlam temellerdir. Kendi kaderlerini gerçekten ellerine almış yüksek bir siyasi bilince sahip, sosyalist ve komünist idealler için her şeyi feda etmeye hazır işçiler ve köylüleri, dünya tarihinde ilk defa sosyalist devletin silahh kuvvetleri içine almaktadır. Bu silahlı kuvvetler yenilmezdir.

HALKIMIZ SİLAHLI KUVVETLERİNİN KURULUŞUNDA GELENEKLER VE DENEYLER

Proletaryanın askeri örgütlenmesi hakkındaki marksist-leninist tezler, kapitalizm ve emperyalizm çağında proleter devrimlerin ve Avrupa'da ulusal savaşların pratik ve deneyinden, aynı zamanda tarih boyunca sınıfların ve ulusların askeri mücadele ve askeri örgütlenme deneyinden çıkarılmışlardır.

Halkımızın yabancı saldırganlara karşı mücadele ve askeri örgütlenme tarihi bir çok Avrupa ülkesinin askeri mücadelesinden ve askeri örgütlenmesinden farklıdır. Bütün halkın ayaklanması ve halk savaşı ile ilgili olarak Avrupa'da 19. yüzyılda kitlelerin silahlandırılması konusunda Engels'in arzu ettikleri, ülkemizde bin yıl önce feodal dönemde bile sık sık gerçekleşmiştir. Halkımızın zengin, canlı, orijinal pratiği ve deneyi; Marks, Engels ve Lenin'in bütün halkın ayaklanmasını ve halk savaşını yönetmek, proletar-

yanın ve kurtuluşları için mücadele eden ulusların askeri örgütlenmesini yönetmek biçimi ile ilgili dahice düşüncelerini en iyi biçimde doğrulamaktadır.

Ulusun biçimlenmesinin, feodal rejimin çözülmesine ve kapitalizmin doğuşuna bağlı olduğu bir çok batı ülkesinden farklı olarak, bizim ulusumuz, yabancı feodallerin saldırı ve egemenliğine karşı verilen çok eski savaşlardan beri biçimlendi ve gelişti. Tarihimizde bir çok ulusal ayaklanma ve ulusal savaşlar çeşitli yüzyıllarda patladı.

Vietnam insanlığın beşiklerinden birisidir. Hung kralları tarafından Van Lang ülkesinin kuruluşundan itibaren Hristiyanlık çağından binlerce yıl önce, Viet ırkına ait kabileler, doğaya karşı ve diğer kabilelere karşı yaşamak ve gelişmek için verdikleri mücadelede ulusun oluşumunu belirleyecek oldukça sağlam etkenleri ortaya çıkardılar. Nesilden nesile toprak değiştirmeden yaşadılar. Kendi öz dilleri, belli bir gelişme düzeyine varmış iktisatları ve siyasi toplumsal rejimleri, kendilerine özgü bir kültür ve ahlak geleneğine sahiplerdi. Dolayısıyla ulusal duygular ve halkımızın ulusal bilinci, egemenlik zihniyeti çok eskiden ortaya çıkmıştı. Canlılığı çok güçlü idi. Güçlü saldırganlara karşı mücadeleleri boyunca halkımız anayurdunu korudu, cesaret ve zeka ile çarpıştı, itina ve dayanıklılıkla çalıştı, yaşamak ve gelişmek için yaratıcı zihniyet gösterdi.

Ülkemiz doğal kaynaklar bakımından zengindir, güzel bir ülkedir. Güneydoğu Asya'da stratejik bir konuma sahiptir ve kuzeyden güneye, doğudan batıya giden önemli kara ve deniz yolları üzerinde bulunmaktadır. Denize doğru bir hareket noktasına ya da denizden karaya çıkmak için bir köprübaşına benzer. Halkımızı köleleştirmek isteyen güçlü saldırgan-

lar, bu nedenle topraklarımızı değişik yönlerde yayılmayı gerçekleştirmek için sıçrama tahtası olarak kullanmaya çalışmışlardır. Binlerce yıllık tarihi boyunca halkımız, sürekli olarak saldırılara karşı koymak, yurdunu savunmak için, peşpeşe yurtsever savaşlara girişmek, ulusal bağımsızlığını savunmak, bağımsızlığını kazanmak için ayaklanma ve kurtuluş savaşlarına başvurmak zorunda kalmıştır. Bu ayaklanmalar ve savaşlar sonucunda halkımızın bağrında ulusal duygular ve ulusal bilinç, egemenlik ülküsü, bağımsızlığı savunmak ve kazanmak yenilmez azmi gelişmiştir. Yavaş yavaş sürekli olarak besleyip zenginleştirdiğimiz en değerli bir gelenek yarattık: Yabancı saldırı karşısında bağımsızlık ve özgürlük için savaşmak geleneği.

Küçük bir ülke idik. Topraklarımız küçüktü ve nüfusumuz azdı. Hristiyanlık çağı başlangıcında halkımız başlıca, günümüzün Bac Bo ve kuzey Trung Bo bölgelerinde yaşıyordu. İki Trung kız kardeş döneminde aşağı yukarı bir milyon kişiydi. Daha sonra topraklarımız genişledi, halkımız çoğaldı. Ama çoğunlukla bizden çok daha güçlü saldırganlarla karşı karşıya kalıyorduk. Dolayısıyla anayurdu savunmak için, vahşi bir düşmanı yenmek için «büyüğü küçükle yenmek» zorunda kalınca bütün ülkenin, bütün halkın gücünü harekete geçirdik ve yalnızca orduya güvenmedik.

Yabancı saldırıya karşı direnişlerimiz hep haklı savaşlardı. Diğer yandan halkımız, ateşli bir yurtseverliğe sahiptir, ulusal bütünlüğü sağlamak gerektiğini bilir ve ülkenin efendisi olmak için kesinlikle kararlı olarak boyun eğmez bir mücadele azmine sahiptir. Dolayısıyla tarihimiz boyunca yer alan ayaklanma ve ulusal savaşlarda, askeri bakımdan, silah-

lı kitlelerden çıkan «haklı davanın ordusu» ya da ulusal bir ordu vardı. Daha genel olarak silahlı kitleler ile ulusal ordu arasında ya da tersine ulusal ordu ile silahlı kitleler arasında bir işbirliği vardı. Halkımız çok eskiden «bütün ülke kuvvetlerini birleştirmeli» (21) geleneğine sahip olarak yabancı saldırıya karşı çarpıştı. Bu geleneği durmadan besledi ve zenginleştirdi. Zaferi kazanmak için bu sırrı ulusal kahramanımız Tran Kuoc Tuan 13. yüzyıldan itibaren keşfetti ve halkımızın binlerce yıllık mücadele deneyine dayanarak ilke haline getirdi. Bu ilke çağımızda «bütün halkın birliği» çizgisi haline gelmiştir. Tran döneminde «bütün halk askerdir» (22) sloganı ortaya çıkmaya başlamıştı bile. En eski zamanlardan beri halkımız şu atasözüne sarılmıştır: «Saldırgan eve girdiği zaman kadınlar da silaha sarılır». Bu, halkımızın hayatında ve mücadelesinde hem yüce, hem samimi bir gerçektir.

Ülkemizde kitlelerin ayaklanmalara ve ulusal savaşlara katılışı, «bütün halk saldırganla çarpışır» geleneği, tarihimizdeki ayaklanmaların ve ulusal savaşların daha o zamandan halk ayaklanmaları ve halk savaşları olduğunu gösteriyor. Temel olarak feodal sınıf tarafından yönetilen bu savaşlar oldukça yaygındı ve yönetici sınıfın getirdiği sınıflara, dönemin tarihi konumuna rağmen oldukça yüksek bir gelişme düzeyine varıyordu.

Dolayısıyla bir soru ortaya çıkıyor: Sınıf mücadeleleri ve bunların silahlı örgütleri halkımız içinde hangi biçimlerde ortaya çıkıyordu?

(21) Tran Kuoc Tuan. Vasiyet: «Ulusal güçler»
(22) Viet Genel Tarihi Metin ve Yorumları Krallık sırasına göre C. 6

Sınıflara bölünmüş bütün toplumlar gibi, uzlaşmaz sınıf çelişkileri sonucunda toplumumuz, başlıca feodal sınıf ve köylülük arasındaki çetin mücadelelerden geçerek gelişiyor ve ilerliyordu. Ülkemizde feodal devletin ordusu da feodal sınıfın elinde egemenliğini korumak için bir araçtı. Bu ordunun iç görevi halkı, özellikle köylülüğü bastırmak, dış görevi yabancı saldırıya karşı savaşmak ve başka ülkeleri işgal etmek idi. Ulus içindeki uzlaşmaz sınıf çelişkileri, genellikle yabancı saldırının olmadığı dönemlerde keskinleştiği zaman, oldukça yüksek devrimci ve demokratik bir zihniyete sahip olan köylüler, Vietnamlı feodallere karşı ayaklanma ve köylü savaşları yürütmek amacıyla kendi öz silahlı kuvvetlerini örgütlüyorlardı. Bu önemli konuyu bu kitap içinde ele almayacağız.

Bununla beraber, yabancı saldırı tehlikesi karşısında ya da barış zamanında saldırgan güçlerin sürekli tehdidi altında, halkımız ve saldırgan yabancı feodaller arasındaki çelişkiler ön plana çıkınca Vietnam toplumu içindeki çeşitli sınıflar biraraya geliyor, ulusun bütün güçlerini toplamak, yabancı saldırgana karşı koymak için geçici olarak çelişkilerini azaltıyorlardı. Bunun istisnası, feodaller ülkeyi satışa çıkardıkları ya da düşman önünde boyun eğdikleri zaman görülüyordu. Marksist bakış açısına göre ulusal savaşlar sınıf savaşının bir biçimidir. Bizim ülkemizde o dönemde görülen savaş, bir yandan beraberce ulusal toprakları kurtarmak isteyen Vietnamlı feodaller ve köylüler diğer yandan saldırgan yabancı feodaller arasındaki savaştı. Ülkemizin feodal sınıfı da yükseliş döneminde ulusal bir zihniyete sahipti, kitleleri saldırgana karşı savaşa teşvik etmek için bazı demokrasi biçimlerine başvuruyordu. Tran

Kuoc Tuan, derin kökler salmak için «halkın güçlerini kullanmayı» düşünüyordu. Bunu, «ülkeyi korumak amacını güden yüksek siyaset» olarak görüyordu. Dolayısıyla feodal sınıf, tarihimizde henüz olumlu bir görev yaparken ulusal hareketimiz bu sınıfın örgütleyici ve yönetici görevinden ayrılmış değildi. Özellikle o dönemde ulusumuzun çoğunluğunu oluşturan, ateşli yurtsever köylülüğün güçlü kuvvetlerinden ayrılmış değildi. Bu nedenle çöken feodal sınıf ulusal çıkarlara ihanet ettiği zaman köylülüğümüz onu devirmek için ayağa dikiliyordu. Nguyen Hue yönetiminde Tay Son hareketi bu biçimde ulusal bağımsızlık bayrağını yükseltti. Tay Son köylü hareketi ulusal bir hareket haline gelmişti. Ulusal ayaklanma ve savaşı çok yüksek bir düzeye yükseltti, ülkedeki feodalleri devirdi, yabancı saldırganları yendi ve parlak zaferler kazandı.

Ulusal ayaklanma ve savaşlar sırasında beliren «bütün halk saldırganla çarpışır», «bütün halk askerdir» geleneği, halkımızın oluşum ve gelişme süreci, şüphesiz orijinal çizgilerdir. Bunlar, toplumsal faaliyetimizin bir çok yönünde etkili olan tarihimizin büyük gerçeğidir. Bu süreç ve bu gelenek, ayaklanmaları ve savaşları, ulusal ayaklanma ve savaşlar içinde halkımızın eski askeri örgütlenmesini derinliğine etkiliyordu.

Yabancı saldırıya karşı savaş ve hristiyanlık çağından önceki yüzyıllar boyunca halkımızın askeri örgütlenmesi, sözlü geleneklerimiz ve efsanelerimizde olduğu gibi bazı tarihi belgelerde de yer alır.

Hung kralları ve Van Lang ülkesi döneminde, Son Tinh, Thuy Tinh efsaneleriyle halkımızın doğaya karşı çetin mücadelesi yansıtılıyordu. Bunun yanısıra

Thanh Giong sözlü geleneği atalarımızın yabancı saldırıya karşı kahramanca mücadelesini övüyordu. Yabancı saldırıya karşı mücadele geleneğimizin belirgin çizgileri bu gelenekte yoğunlaşmıştır: Halkımızın boyun eğmez mücadele azmi, mücadeleye katılan kitlelerin yenilmez gücü... Thanh Giong, ulusal kurtuluş çağrısını duyduğu zaman mucizevi biçimde büyüdü. Düşmanı yok etmek için demir çubuklar ve bambu kamışı kullanıldı. Yanında yürüyen köylülerin, balıkçıların, küçük öküz çobanlarının düşmanla çarpışmak için sırık, sopa, bambu kamışlarından başka silahları yoktu... Büyük ölçüde temsili olan bu sözlü gelenek, «bütün halk saldırganla çarpışır», «bütün ülke saldırganla çarpışır» atasözlerinin örneğidir. Yazılı tarihten önceki dönemde halkımızın görünüşü böyledir.

Ülkemizde çok eskiden beri kendiliğinden yabancı saldırıya karşı çıkan **silahlı kitleler** vardı. Hıristiyanlık çağından üç yüzyıl öncesinden itibaren **Au Lac** bölgesi halkı; diğer Viet kabileleri ile birleşerek onyıllar boyunca Tan saldırı birlikleri ile çarpıştılar, savaşçılar arasında en yiğitlerine general rütbesi verdiler, geceleyin savaştılar, beklenmedik saldırılara giriştiler, yüzbinlerce düşmanı yok ettiler, nihayet zaferi kazandılar. Saldırganlara karşı nefretle harekete geçen halk kitleleri onu yok etmek için güçlerini bu biçimde örgütlüyor ve çarpışmaya giriyordu. Bu çarpışma biçimini, Engels'in bizzat övdüğü Amerikalı yurtseverlerin 18. yüzyılda Britanya sömürgeciliğine karşı bağımsızlık savaşında uyguladıkları cesur ve esnek, dağınık düzen çarpışma biçimiyle karşılaştırabiliriz. Ansızın silahlanan ve ansızın düşmanla çarpışmaya giren halk: Bizim ilk çağdaki «gerillalarımız» işte budur!

Tarihimizde yabancı saldırganla çarpışmak amacıyla ulusal bir ordunun örgütlenmesi çok eskiden ortaya çıkmıştır. Kral An Zuong'un ordusunda bir piyade ordusu ve bir donanma vardı. Şimdiki Hanoi civarında bulunan Co Lao şehri bu ordunun üssü idi. Bu ordu çok etkili bir silaha, bir seferde çok sayıda ok fırlatabilen bir tür mancmığa sahipti. Büyük miktarda üretilen nam kazanmış bu okların ucu bronzdandı. Co Loa bölgesinde bu oklardan onbinlercesini bulduk. Bu oklar, çok eskiden beri bir gelişme düzeyine ermiş bir askeri örgütlenmeyi gösteriyor. Mancınık ve ucu bronzdan okların varlığı dönemdeki askeri tekniğimizin çok geliştiğini gösteriyor. Belki de büyülü yay efsanesi buradan çıkmıştır. Ama büyülü bir yay var olsa bile, halka dayanmayı başarmadan ve halkın uyanıklığını geliştirmeden ülkenin kaybedilmesi engellenemez. Kral An Zuong, Trieu Da tarafından yenildi.

O dönemden itibaren ülkemiz yabancı feodallerin egemenliği altına girdi. Bin yıl boyunca halkımız, bağımsızlığı kazanmak için, ulusal kurtuluş için, durmadan isyan etti ve çarpıştı. Ulusal ayaklanmalar sürekli biçimde, yüzyıllar boyunca başgösterdi. Bazıları kurtuluş savaşlarına dönüştü. Bunlardan birincisi, bütün ülkede başarı kazanan Trung kızkardeşlerin yürüttüğü savaştı. Daha sonra Chu Dat, Luong Long, Dame Trieu, Ly Bi, Ly Tu Tien, Dinh Kien, Mai Thuc Laon, Phung Hung, Zoung Thanh ve nihayet Khue Thua Zu ayaklanmaları başgösterdi. Sonunda Ngo Kuyen'in Bach Dang sülalesi üzerindeki zaferi ile yabancı egemenliğe son verildi ve ulusal bağımsızlık kazanıldı.

Yabancı egemenlik dönemi boyunca tabi ki bir ulusal orduya sahip olamazdık. Silahlı kuvvetlerimi-

zin temelini, o dönemin feodal sınıf temsilcileri olan lac hau, lac tuong'ların yani, sivil ve askeri valilerin ve yurtsever şahsiyetlerin yönetiminde bulunan «haklı dava birlikleri» oluşturuyordu. Ayaklanmış kitlelerin silahlı kuvvetleri niteliği kazanan «haklı dava birlikleri» az ya da çok biçimde bir ordu gibi görünüyorlardı. Bazen az, bazan çok sayıda olan ayaklanmış kuvvetler, çeşitli toplumsal tabakaların desteğine sahiplerdi. Bu kuvvetlerin içinde yurtsever vatandaşlar, delta ve yüksek bölgede yaşayan ırklar, önde gelen şahsiyetler, kabile reisleri, yurtsever bilginler vardı.

Ayaklanmanın zaferinden sonra ya da ayaklanma uzayıp kurtuluş savaşına dönüşünce yöneticiler, savaşı sürdürmek için belli bir düzeye kadar ulusal orduyu örgütlüyorlardı.

Kitlelerin mücadeleleri, «haklı dava birliklerinin» ayaklanmaları, yabancı egemenlik cihazında yer almış Vietnam birliklerindeki kişileri etkiliyordu. Bir çok isyan patladı. 803 yılındaki bir isyanda bir Vietnamlı olan Vuong Kuy Kuyen isimli askeri önder ayaklandı ve yabancı yönetimi ülkeden kovdu.

O dönemde, halkımızın ulusal bilinci ve yurtseverliği ayaklanmalarda açıkça kendini gösterdi. Bu ayaklanmaların en belirgini çağımızın başlangıcında, Trung kız kardeşlerin ayaklanmasıdır. Bu ayaklanma, günümüzün Ha Tay şehri yerinde bulunan Me Linh'de başladı. Sivil ve askeri yöneticiler, 65 ilçe ve şehrin halkı yani bütün halk «oybirliğiyle bu ayaklanmaya katıldılar». (23) Trung kız kardeşlerin ulusal kurtuluş için yaptıkları çağrıya bütün ülkenin «oybirliğiyle katılışı», eski Au Lac ülkesi halkını oluşturan çeşitli kabilelerin halkı içinde ve sivil ve askeri

(23) Hau Han Thu, «Eski Hanların Mektupları.»

yöneticilerde berrak bir ulusal bilincin varlığını yansıtan bir halk ayaklanmasıdır.

İki kız kardeşin ayaklanması başarı kazandı ve ulusal bağımsızlığımız ele geçirildi. Trung kız kardeşler kraliçe oldular, Devleti ve ulusal orduyu örgütlediler. Üç yıl sonra saldırganlar ülkemizi yeniden işgal ettiler. İki kız kardeş onlara karşı genç orduyu çıkarttılar ama yenildiler.

6. yüzyılın ortasında Ly Bi ayaklanması büyük çapta bir ayaklanmaydı. «Çeşitli eyaletlerin kahramanlarını birleştirmeyi», tek bir ayaklanma içinde birleştirmeyi başardı. Üç ay içinde işgalcilerin iktidarını çökertti. Ly Bi'nin yönettiği «haklı dava birlikleri» kısa zamanda Thang Long şehrini ele geçirdiler ve Liang'ların saldırı ordusunu peşpeşe iki defa yendiler.

Zaferden sonra Van Ksuan Devleti ve onun ordusu kuruldu. Ülkeyi savunmak için yapılan direnme savaşında Ly Bi'nin ordusu yenildi. Ama Trieu Kuang Phuc güçlerini yeniden düzenledi, Za Trach üssüne çekildi, «uzun süreli bir strateji» (24) uyguladı, küçük çatışmalar, tek tek çarpışmalar, ani vuruş, gece saldırısı, taktiğini kullanarak düşmanı yıprattı. Liang'lar ülkelerinde ciddi olaylarla karşılaşınca Trieu Kuang Phuc karşı saldırıya geçti, saldırgan orduyu yendi ve bağımsızlığı ele geçirdi. Van Ksuan bağımsız Devleti elli yıldan fazla yaşadı. Bu, o dönem için çok büyük bir başarıydı. Uzun süreli bir savaş fikri doğmuştu. Tek tek çarpışma, ani vuruş, gece saldırısı belli bir gelişme düzeyine varmıştı.

(24) Dai Viet'in bütün tarihi, Eski Ly'liler tarihi: Uzun süreli strateji.

Van Ksuan Devleti'nin yıkılışından sonra halkımız üçyüz yıl boyunca durmadan ayaklandı, elde silah düşmanla çarpıştı ve bir çok ayaklanma başlattı. 10. yüzyılda mücadele zirvesine vardı. Ülkeleri içinde peşpeşe köylü ayaklanmaları, Tang hanedanı eyalet baş valisinin görevden alınışı ve idamı sonucunda Tang hanedanının zayıflamasından yararlanan **Khuc Thua Zu**, bu silahlı harekete dayanarak halkın desteğini kazanıp isyan etti, kendisini eyalet baş valisi ilan etti ve ulusal egemenliği yeniden kurdu. Birçok onyıl boyunca bu egemenlik çetin sınavlar geçirdi ve bazan geriledi. Nihayet 938 yılında Güney Han'larının saldırı ordusu karşısında Ngo Kuyen'in **ordusu**nun kazandığı zafer sayesinde halkımız bağımsızlığını gerçekten ele geçirdi. Mızrak ve demirden kazıklarla yiğit ve akıllıca yapılan bu nehir savaşı, o dönemdeki ulusal ordumuzun çarpışma gücünü ve gelişme derecesini gösterir. Tarihci Le Van Huu, Ngo Kuyen'in zaferini şöyle övüyordu: «Ngo Kuyen, Viet vatanımızın genç ordusuyla Liu Huang Tao'nun bir milyon kişilik ordusunu bozguna uğrattı. Usta strateji uzmanı ve savaş yöneticisi olarak Devlet'i kurdu ve kendini kral ilan etti.» Öyle ki saldırganlar ülkemizi bir daha işgal edemediler.

Bach Dang zaferi tarihimizde büyük bir dönüm noktası oldu. **Halkımız tam bağımsızlık kazandı, gittikçe refaha kavuşan feodal bir Devlet kurdu ve geliştirdi, bu bağımsızlığı yüzyıllar boyunca pekiştirdi ve korudu.** Merkezi feodal Devlet, iktisadi kuruluş ve kültürel gelişmeye hızlı bir atılım kazandırmak için, ulusal bağımsızlığı pekiştirmek ve sağlamlaştırmak için, merkezi devlet iktidarını kurmak ve sağlamlaştırmak için her gün daha ileri siyasetleri her **hanedan** döneminde uyguladı. O sırada ulusun **gelişmesin-**

de olumlu bir görev yapan feodal sınıfın yönetiminde halkımız, ulusal bağımsızlığı korumak için yurtsever savaşlar verdi. Halkımız, ülkesini her kaybedişinde ayaklanıyor ve bağımsızlığını yeniden kazanmak için bir kurtuluş savaşı başlatıyordu.

O dönemde, silahlı kuvvetlerimizin gelişmesi bu savaşlara ve bu ayaklanmalara sıkı sıkıya bağlıydı. Her yönde her gün sağlamlaşan bir feodal düzen temelinde kurulmuş bağımsız bir Devlet'in çok yönlü gelişmesini, silahlı kuvvetlerimizin gelişmesi yansıtıyordu.

Ülkemizdeki feodal Devlet'in silahlı kuvvetlerinin kuruluşuyla çeşitli Avrupa feodal devletlerindeki silahlı kuvvetlerin kuruluşu arasında belirgin bir fark vardır. Bizde söz konusu olan «bütün halk asker» düzeni idi, «ücretli asker» düzeni değildi. Engels'in sözünü ettiği «bütün halkın silaha sarıldığı» düzen Avrupa'da ancak, Fransız burjuva devriminin ilk yıllarında ortaya çıktı.

«Bütün halk asker» düzeni, Vietnam'da bir hanedandan öbürüne yavaş yavaş kuruldu ve yerine oturdu.

Dinh-Le hanedanı sırasında, «oniki senyörün ayaklanması» bastırıldıktan sonra ve merkezi feodal Devlet'in kuruluşundan itibaren, orduya asker almak için nüfus sayımına başlandı. Silahlı kuvvetler, «ihtiyaç halinde askere alma ve savaştan sonra köyüne geri yollama» (25) şeklinde düzenleniyordu. Çekirdeği sınırlı bir sürekli kuvvet olan bu sistem sayesinde, feodal Devlet general Le Hoan komutasında bir milyon kişilik on orduyu örgütleyebiliyordu. Bu rakam,

(25) Phan Huy Chu. Çeşitli hanedanların sınıflandırılması ve isim listesi. Ordu örgütlenmesi tarihi.

feodal dönemde bütün halkın silahlandırılmasının az görülen bir biçimiydi. Ama yabancı saldırıya karşı askerlik listesine yazılan toplam erkek sayısıydı. Bu, koymak için, bizimki gibi küçük bir ulus için kaçınılmazdı.

Ly döneminde bağımsız feodal ulusun çok yönlü gelişmesi, silahlı kuvvetlerin örgütlenme yönetmeliklerinde ve siyasetinde açıkça beliriyordu. Köylerde askerlik hizmeti kurulmuştu. Köylü aynı zamanda bir askerdi. Üretim yaparken aynı zamanda askerlik hizmetini de yapıyordu. Ly hanedanı, askere yazılan erkekleri iki bölümde ele alıyordu: 18 ile 20 yaş arasında olanlar ve 20 ile 60 yaş arasmda olanlar. Bu ikinci bölümdekiler, ordunun kayıtlarında bulunuyorlardı ve savaş zamanında orduya katılıyorlardı. Bugün, mecburi askerlik hizmeti dediğimiz sistem budur.

Tran hanedanında silahlı kuvvetlerin örgütlenmesi, bütün halkın, bütün ülkenin güçlerinin seferber edilmesine dayanıyordu. Tran Kuoc Tuan'a göre «bütün ülke güçlerini birleştirmelidir.» Bu düşünce, «her vatandaşı asker yapmak» kavramında somutlaşmıştır. Tarihçi Phan Huy Chu şunları yazıyor: «O dönemde silahlı kuvvetlerin durumu çok güçlüydü. Genel olarak barış zamanmda uygun bölgelere yığılıyordu. Savaş zamanında ise şiddetle çarpışıyordu.» Dolayısıyla Tran hanedanında halkın hepsi askerdi. Böylelikle saldırgan bozguna uğratılıyor, ülkenin durumu sağlamlaştırılıyordu. Belirlenmiş bir düzene göre örgütlenmiş silahlı kuvvetleri, Tran hanedanında, üç yüzyıllık barış döneminden sonra feodal düzenin yükselişini ve güçlenmesini yansıtıyordu.

«Bütün halk asker» düzenine dayanan, feodal Devlet şu somut örgütlenme planına sahipti: Merkezi

olarak saray birlikleri, azınlıklarda kabile reislerinin ve büyük toprak beylerinin birlikleri, sınır bölgesi birlikleri ve tabanda, ilçelerde, köylerde mahalli birlikler. Saray birliklerinin ismi Dinh Le hanedanında «Göğün Evlatları», Ly ve Tran hanedanlarında «sürekli birlikler», «silah altındaki birlikler» idi. Bunlar faal olan, bugün sürekli dediğimiz birliklerdi. Köylerdeki birlikler «barış zamanında pirinç ekmek için evlerine dönüyor ve alarm verildiği zaman askere alınıyorlardı.» Bu birlikler, bugün yedek dediğimiz birliklere benzeyen «dış birlikler» olarak adlandırılıyordu. Mahalli birlikleri olan huong binh, tho binh birlikleri, köylerde ve ilçelerde feodal Devlet egemenliğini korumak için barış zamanında feodal yönetim tarafmdan kurulmuşlardı. Savaş zamanmda halk kitlelerinin yanında saldırganla çarpışıyor, halkın geniş silahlı kuvvetlerini oluşturuyorlardı.

Bağımsızlık için on yüzyıl boyunca verilen savaş sırasmda, halkımızın silahlı kuvvetleri, geniş halk kitlelerinin katıldığı ayaklanmalar sırasmda «haklı dava birliklerinden» meydana geliyordu. Ulusal bağımsızlığm pekiştirilmesi döneminde ise vatanı savunmak için verilen savaşlarda ordunun kuvvetleri ulusal savunmayı yürütüyor ve vatanı savunma savaşları veriyorlardı. Bağımsız feodal Devlet'in bu düzenli ordusu gittikçe mükemmel biçimde örgütleniyordu. Ly hanedanı ordusunda piyade, süvari, file binmiş birlikler, donanma vardı. Silahlar arasmda mızrak, ok, yay ve mancınık vardı. Tran hanedanı ordusu, alevli nesneleri fırlatmak için kullanılan aletlere sahipti. Halkımız askeri techizata çok önem veriyordu, üretici güçlerin gelişmesinden yararlanarak çeşitli alet ve etkili savaş silahları yapabiliyordu. Birlikler iyi besleniyordu. «İnsanlar için beslenme hayati» o-

larak görülüyordu. Sürekli birliklerin sayısı çok değildi ama bu birlikler dövüşmeyi biliyorlardı, savaş patladığı zaman kuvvetleri hızla artabiliyordu. Birliklerin eğitimine büyük önem veriliyordu. Generallerin ve subayların mükemmelleşmesi için Tran Kuoc Tuan iki eser yazdı: Binh thu yeu luoc (askerlik sanatı ilkeleri) ve Van Kiep tong bi truyen thu (Van Kiep'in sırrı).

Feodal Devlet'in ordusunun kuralları tarihçi Phan Huy Chu tarafından Binh che chi (ordunun örgütlenmesi üzerine) adlı ve büyük eseri Lich trieu hien chuong loai chi'nin (Çeşitli hanedanların sınıflandırılması ve isim listesi) bir parçası olan kitapta bir araya toplanmıştır. Bu kitapta şu konular vardır: 1) Ordunun örgütlenişi ve birleşimi; 2) Tercih ilkeleri; 3) Askerlerin bakım kuralı ve gelirler; 4) Eğitim yöntemleri; 5) Yasaklar; 6) İnceleme yöntemleri; 7) Dini ayinler. Bu kitabın gösterdiği gibi askeri örgütlenmemiz oldukça tamamlanmış bir yapıya sahipti. uzun barış yıllarından sonra gene de silahlı kuvvetler kuruluşunu mükemmelleştiren, kitleleri silah kullanmayı öğrenmeye teşvik eden, ülkenin bağımsızlığını korumak için ulusal savunmayı pekiştiren atalarımız son derece uyanıktı. Tabii ki feodal Devlet'in ordusu yalnızca «ülkeyi savunmakla» görevli değildi. Aynı zamanda «karışıklıkları yok etmek» yani halk mücadelelerini bastırmak görevini de yapıyordu.

Halkımız bağımsızlığını yeniden kazanmıştı, iyi biçimlenmiş bir Devlet kurmuştu. Dolayısıyla yurtseverliği ve mücadele isteği yüksek gelişme düzeyine erişmişti. Bağımsızlığın kaybedildiği dönemlerde halkımız, bağımsızlığı yeniden kazanmak için mücadeleyi sürdürmek isteği gösteriyordu. Bağımsızlığı yeniden kazandığı dönemde ise, ülkeyi kendi öz güçleriy-

le kalkındırmak ve daha güçlü kılmak isteği, dağlarımızı ve nehirlerimizi, atalarımızm binbir güçlükten geçerek kanı pahasına kazanıp kurduğu ulusal topraklarımızı savunmak için şiddetle mücadele etmek isteği gösteriyordu. Yurtseverliğe ve mücadele kararlılığına dayanan halkımız, gün geçtikçe gelişen bir feodal rejim temelinde kurulmuş silahlı kuvvetler sayesinde, ulusal kahramanlarımızın askeri dehası sayesinde vatanımızın savunma tarihinin en göz kamaştırıcı başarılarını o dönemlerde kazandı. Ülkemiz askeri, iktisadi her alanda kalkınıyor ve güçleniyordu. Ama küçük bir ülkeydi. «Bütün halk asker» siyaseti, küçük ama iyi eğitilmiş bir ordu ile, o dönemin en güçlü ve en zalim saldırgan ordularını yenilgiye uğrattı, ulusun bağımsızlık ve özgürlüğünü korudu.

Başkomutan Le Hoan, Chi Lang ve Bach Dang savaşlarında Song sülalesinin saldırgan ordusunu yendi ezdi.

Ly Thuong Kiet düşman toprağına karşı önleyici bir saldırıya girişti. Saldırganın başlıca çıkış üslerini yok etti. Ulusal topraklar üzerinde bunu izleyen direniş sırasında sarayın büyük ordusu, Nhu Kuyet nehri cephesinde peşpeşe önemli çarpışmalara girişti, rakip kuvvetlerin yarıdan fazlasını yok etti. Bu çarpışmalar sırasmda huong bing ve tho binh birlikleri de dahil olan mahalli birlikler, düşmanın geri cephesinde faaliyet gösteriyor ve düşmanın küçük müfrezeleri ile ulaşımını ellerindeki onbinlerce kişiyle parçalıyorlardı. Lang Song bölgesinde, Than Chan Phuc komutasındaki Tay birlikleri ormana çekildiler, daha sonra darbe vuruş, gece savaşı ve diğer taktikleri etkili biçimde uygulayarak saldırıya geçtiler. Böylelikle, düşmana karşı hem cepheden, hem geriden stra-

tejik saldırı konumu yaratan, büyük ordu ile bölgesel kuvvetler arasındaki çarpışma işbirliği daha o dönemden itibaren ortaya çıktı. Bu eylem birliği, güçlü bir düşmanın saldırı savaşına karşı koyan küçük bir halkın askeri sanatına has bir çizgiydi. Song'ların saldırısı kırıldı, ülkemizi bir krallık olarak tanımak zorunda kaldılar.

13. yüzyılda Yuan birliklerine karşı üç direniş sırasında, «bütün halk asker» düzeni temelinde örgütlenmiş ordu ve huong binh, tho binh'ler sayesinde Tran Kuoc Tuan, toplu birliklerle savaşı bütünleştirdi, ulusal ordunun büyük savaşını mahalli olarak huong binh, tho binh'ler sayesinde Tran Kuoc Tuan, toplu birliklerle savaşı bütünleştirdi, ulusal ordunun büyük savaşını mahalli olarak huong binh, tho binh ve silahlı kitlelerin küçük çatışmalarıyla bütün savaş boyunca birleştirmeyi başardı.

Ordunun belirleyici bir görev yaptığı açıktır. Ordunun verdiği bir çok imha savaşı Dong Bo Dau, Ham Tu, Chuong Doung, Van Kiep, Bach Dang bölgelerinde başarıyla sonuçlandı. Ama silahlı kitlelerin sayısıda o kadar çoktu ve görevleri çok önemliydi. Dağlık bölgeler halkı çok sayıda düşmanın yolunu kesiyor, hareketsiz kılıyor ve onu imha ediyordu. Zan binh adlı kırlardaki ordu dışı askeri birlikler köylere dayanarak bulundukları yerde çarpışmalara giriştiler. Halkımız çok eskiden beri böyle bir desteği kazanmasını bilmiştir. Daha o zamandan «direnme köylerinden» söz edilebilir. Düşman önünde köylüler, mallarını saklıyor, her şeyi ortadan kaldırıyor, düşmanın hayati ihtiyaçları bakımından büyük güçlüklere düşmesini sağlıyorlardı. Subayların ve askerlerin kollarına dövme ile yazdırdıkları iki kelime «sat That» (tatarlara ölüm!) halkımızın o dönemdeki di-

renme kararlılığını, fedakarlık zihniyetini gösteriyordu. Bu savaş gerçekten bütün halkın, bütün ülkenin savaşıydı. Feodal dönemde gerçekten bir halk savaşıydı. Yuan'ların mogol saldırı ordusu Avrupa ve Asya'yı kan ve ateş içinde boğmuş, bir çok devleti fethetmiş ve dünya haritasından silmişti. Ama bu ordu üç defa Viet Nam'ı işgal etti ve üç defa Vietnam halkı tarafından ezildi. Tran'lar dönemi direniş savaşları ulusal kahramanımız Tran Kuoc Tuan tarafından zafere ulaştırıldı. Bu zaferler Tran Kuoc Tuan'ın kendisinin ortaya koyduğu gibi başlıca «bütün ülkenin güçlerini birleştirmesine» dayanır. Bu zaferler ülkemizin yurtsever savaşlarında silahlı kitlelerin örgütlenmede yüksek gelişme düzeyine vardıklarını gösterir.

14. yüzyılın ortasına doğru Tran'lar feodal hanedanı çökmeye başladı ve halk üzerindeki baskı ve sömürüyü yoğunlaştırdı. Yarım yüzyıl boyunca köylüler ve evde tutulan köleler bir çok defa ayaklandılar. Bunlardan yararlanan Ho Kuy Ly tahtı ele geçirdi ve Ho'lar sülalesini kurdu. Halk bölündü. Ho Kuy Ly'ın, Ming hanedanının saldırısına karşı direnişi, halka değil, orduya, mükemmel silahlara, kalelerle çevrili şehirlere dayanıyordu. Bu direniş başarısızlığa uğradı.

Ama saldırganlar halkımıza boyun eğdiremediler. Ayaklanmalar çoğalıyordu.

Loi Sülalesi, 2000 «haklı dava askerleriyle» Lam Son ayaklanmasını düzenledi. İsyan eden silahlı kitlelerin desteğine sahip olan «haklı dava birliklerine» dayanan ayaklanma, kurtuluş savaşı haline geldi. Ayaklanma kurtuluş savaşına dönüştükten sonra bu birlikler orduyu meydana getirdiler. Zafer kazanıldı-

ğı zaman, Ly ve Tran'lardan kalan deney sonucunda iyice örgütlenmiş bu ordu içinde iki yüz binden fazla asker vardı.

«Sopaları sancak gibi sallamak, emekçileri ve yoksulları toplamak» (26): Nguyen Trai'nin bu meşhur sözü, ayaklanan kuvvetlerin kitle niteliğini belirtiyordu. Bu kuvvetler çozunlukla emekçi köylülerden oluşuyordu. Daha önceki yüzyılın yarısından fazlası boyunca bu kuvvetler, Tran feodallerine karşı başarısız biçimde çarpışmışlardı. Şimdi ise Le Loi ve Nguyen Trai'nin ulusal sancağı altında toplanıyorlardı. Üstelik Lam Son ayaklanması, ondan önceki on yüzyıl boyunca varolan yabancı egemenliğe karşı başgösteren ayaklanmalardan değişik koşullarda patlamıştı. Ülkemiz yirmi yıl süreyle Ming hanedanı egemenliğinde kalmıştı, ama daha önceden halkımız peşpeşe beş yüzyıl boyunca bağımsız bir feodal Devlet kurmuş, ayakta tutmuş ve ulusal bağımsızlığı sağlamlaştırmış, bir çok güçlü saldırganı peşpeşe yenmişti. İlk yıllar boyunca, «haklı dava birlikleri» dağlara çekilmek ve düşman saldırılarına tek tük çarpışmalarla cevap vermek zorunda kaldılar. Ancak daha sonra ayaklanan kuvvetler, özellikle doğru bir yön belirledikten sonra hızla geliştiler: Nghe An'ı ele geçirip sıçrama tahtası olarak kullanmak, Thanh Hoa'yı daha sonra Tan Binh, Thuan Hoa'yı kurtarmak, «haklı dava birliklerinin» vardığı her yerde halk; onları desteklemek, beslemek için ayaklanıyor, onlarla bütünleşiyor, onlara yardım etmek için silahlanıyor, yabancı birlikleri kuşatıyor, düşman kışlalarını kuşatıyor, birliklerini yok ediyordu. Baskıcı yabancı iktidarı büyük sayıda ilçede parçalıyor, geniş bölgeleri kurtarıyordu.

---

(26) Nguyen Trai: Binh Ngo Dai Cao (Ngo'ların uzlaşma bildirisi)

Minh hanedanı yardımcı güçler yolladı. «Bir milyon kişiye sahip olmasına rağmen kalpleri ayrı atan» Ho hanedanı ordusundan farklı olarak, başarılı generallere sahip olan Le Loi ve Nguyen Trai'nin «yalnızca birkaç yüzbin kişiye sahip ancak bir elin beş parmağı gibi birleşmiş» ordusu büyük savaşlar verdi ve yüzbinlerce düşmanı savaş dışı bırakarak Tot Dong, Chuc Dong, Chi Lang, Ksuong Giang bölgelerinde parlak zaferler kazandı. Halk kitle halinde ayaklanıyordu. «Haklı dava birliklerinin» geçtikleri her yerde «herkes onlara kitle halinde katılıyordu, bütün yol boyunca onlara içki veriliyordu», «çarpıştıkça kazandıkları zaferler artıyordu, kuru dal ezer gibi düşmanı karşılaştıkları her yerde yok ediyorlardı». (27) Halk değişik biçimlerde çarpışmalara doğrudan doğruya katılıyordu. Co Long'da Luong ailesinden çay satan bir kadın düşmanı hile ile yendi ve kaleyi ele geçirdi. Le Loi, çay satıcı kadına «ülkenin kurucusu» ünvanını verdi.

Nguyen Trai «kalplere karşı saldırıya» yani düşman ve kukla birlikler içinde ikna ve kendine çekme ajitasyon çalışmasına büyük önem veriyordu. Bu taktik sonucunda bir çok şehir teslim oldu: Nghe An, Zien Chau, Thi Cau, Dong Kuan... Yüzbin düşman askeri teslim oldu. Para için döğüşen onbinlerce yerli asker halkın saflarına katıldı.

Ming hanedanına karşı direniş savaşının zaferi, Le Loi ve Nguyen Trai'nin yönettiği halk savaşının zaferiydi. Ama Tran hanedanı sırasında verilen vatanı savunma yurtsever savaşından farklı olarak burada söz konusu olan kurtuluş savaşı şeklinde gelişen bir ulusal ayaklanmaydı. **«Haklı dava birlikleri» ordu ha-**

(27) **Nguyen Trai: Aynı eser.**

line gelmiş ve kitlelerin geniş ayaklanmalarıyla birleşerek çarpışmalara girmişti. «Haklı davanın sancağı bir kez açılınca bütün ülke bir arı kovanı gibi harekete geçer.» «Öfkeli ve gürleyen» büyük savaşların yanısıra «seti kemiren karınca yuvası» gibi küçük çarpışmalar yapılıyordu. Düşman ordusu yok edilirken işgalci yönetim devriliyor, bütün ülke kurtarılıyor ve ulusal bağımsızlık kazanılıyordu. Halkın ayaklanması olmadan bu yönetimin temel kurumları devrilemezdi, ayaklanan birliklerin itibarı ve etkisi yayılamazdı, hareket alanları yaratılamazdı. Daha sonra ordu halinde gelişen ve düşmanı imha etmek için büyük savaşlara girişecek olan «haklı dava birlikleri» olmaksızın saldırı savaşı kazanılamaz, yabancı egemenlik parçalanamazdı. Ulusal ordu ile silahlı kitleler arasında eylem bütünlüğü, Tran hanedanı dönemindeki yurtsever savaşa göre, en belirleyici özelliği geniş halk ayaklanmalarında görülen yeni bir gelişme gösterdi.

Zaferden sonra Le Loi ve Nguyen Trai, ülkeyi hızla yeniden kurdular, merkezi feodal düzeni yeni bir gelişme aşamasına soktular. Bu aşamada askeri örgütlenme hızla ilerliyordu. «Bütün halk askerdir» geleneğini sürdüren ve zenginleştiren Ly ve Tran döneminin deneylerinden yararlanan Le kralları saray ordusunu merkezi olarak örgütledi, sınır ve bölge birliklerini, köy birliklerini düzenledi. Büyük toprak beylerinin kendi birlikleri yoktu. Ordunun büyük bölümü terhis edildi. Terhis olanlar pirinç tarlalarma geri döndüler. Orduda yüz bin kişi kaldı. Savaş halinde askere almak için askerlik kütükleri muhafaza edildi. «Askerlik kütükleri üç yılda bir denetleniyordu. Kimse unutulmuyordu. Gerek duyulduğu zaman hem askerler, hem siviller çağrılıyordu ve herkes askor

oluyordu». Barış döneminde silahlı kuvvetlerin bu örgütlenme deneyi ulusal savunmayı sağlamlaştırıyor, iktisadi kuruluşu yürütüyor, yabancı istila halinde vatanı savunmak için girişilecek savaşa ülkeyi hazırlıyordu. Tabii ki aynı zamanda feodal Devlet'in egemenliğini pekiştirmek amacını da güdüyordu.

16. yüzyıldan itibaren feodal rejim gerilemeye başladı. 200 yıl boyunca feodal birlikler kendi aralarında çarpıştılar. Trinh ile Mac hanedanları arasında iç savaş elli yıldan fazla sürdü. Daha sonra Trinh ve Nguyen hanedanları arasındaki iç savaşda elli yıldan fazla sürdü ve ülke yüz yıldan fazla bir zaman boyunca bölündü. Çöken feodaller köylülüğü en aşırı biçimde eziyor ve sömürüyorlardı. Halk ayaklanmalarından korktukları için ateşli silahları topladılar ve halkın bunları imal etmesini sınırladılar. Köylü mücadeleleri ordu tarafından vahşice bastırılıyordu. Özellikle 18. yüzyılda büyük çapta ayaklanmalar sürekli olarak başgösteriyordu. **Nguyen Hue'nin yönettiği Tay Son ayaklanması,** bu köylü ayaklanmalarının en son kertesi oldu.

Ülkemizde **silahlı kitleler ile ordu arasındaki işbirliği,** ayaklanma ve savaşta yeni bir gelişme bu köylü ayaklanmalarında görüldü. Başlangıçtaki köylü hareketi ulusal hareket haline dönüştü. Bu iki hareket sıkı sıkıya birleşti. Çöken feodal sınıf saldırganla uzlaşmıştı. Ulusal kurtuluş bayrağı, köylü hareketinin önderi Nguyen Hue'nin ellerine geçti. Köylü ayaklanmaları ve ulusal savaşlar yeni ve şiddetli bir atılım kazandı.

Ayaklanmanın başlangıcında «yoksullara dağıtmak için zonginlerden almak» sloganı köylüleri ve diğer ezilen tabakaları ayaklanmaya teşvik etti. Ayaklanma her yere yayıldı, feodal düzeni deviren bir

köylü savaşı haline, daha sonra yabancı feodallerin saldırısını başarısızlığa uğratan bir kurtuluş savaşına dönüştü.

Köylü ayaklanması kurtuluş savaşına dönüşmeden önce bu ayaklanmanın silahlı kuvvetleri, «**haklı dava birliklerinden**» çıkarak kurulmuşlardı. Daha sonra **köylülüğün ve halkın diğer tabakalarının** geniş ölçüde katılmasıyla ayaklanmanın silahlı kuvvetleri, yavaş yavaş **ordu** haline geldiler. Siyasi amaçlar ve birliklerin çapı, örgütlenme düzeyi ve askerlik sanatı bakımından ulusal askeri örgütlenmemiz yeni bir gelişme göstermişti. Tay Son'ların ilk «haklı dava birlikleri» açıkça yoksul kitlelerin silahlı örgütüydü. Köylüler, zanaatkarlar, vb. kendi başlarına sopa, mızrak, kılıç, ateşli silah gibi silahları sağlıyorlardı. Ayaklanma boyunca, Nguyen Hue'nin birliklerinin vardığı her yerde köylüler ve diğer ezilen tabaklar onlara katılıyor ve gerileyen feodal iktidarı yıkıyorlardı. Nguyen Hue'nin itibarı ve gücü muazzamdı. Birlikleri hızla gelişiyordu. Ayaklanmalardan yararlanan Nguyen Hue, Tay Son **ordusunu** örgütledi. Sonradan **ulusal ordu** haline gelecek **köylü ordusu** bu idi. Bu ordunun örgütlenişi ve silahlanması oldukça yüksek bir gelişme düzeyine sahipti. Ordu içinde piyade, süvari, file binmiş birlikler, donanma vardı. Değişik çapta top ve fitilli tüfek, yük gemileri, yüz kişiyi, topları ve filleri taşıyabilen büyük gemiler vardı. Nguyen Hue, topları gemilere yükletiyor ve fillerin sırtına bindirerek ateşe hazır halde tutuyordu. Bir anlamda kırsal bölgedeki ateş gücü buydu.

Özellikle köylülerin ve diğer yoksul tabakaların ayaklanmasına dayanan, Nguyen Hue'nin yönetimindeki güçlü Tay Son ordusu iyi düvüşüyordu. Bu ordu, büyük hareket kabiliyetine sahipti ve ulusal tarihi-

mize göz kamaştırıcı çarpışmalar yazdı.

Bu ordunun bir çok meşhur çarpışması vardır: Kuy Nuhon kalesinin almışı, Kuang Ngai eyaletinin ele geçirilişi, Phu Yen'in kurulması, Gie Dinh kalesine karşı beş başarılı saldırı. Tay Son birlikleri, ikiyüz yıldır süren Nguyen feodal egemenliğini devirdiler. Daha sonra Rach Gam, Ksoai Mut bölgesinde onbinlerce Siamlı askeri yok eden Nguyen Hue bu saldırıyı parçaladı.

Daha sonra yıldırım harekatlarına girişen Tay Son birlikleri, Phu Ksuan kalesini kuşattı, Trinh birliklerini Gianh nehrine kadar sıkıştırdı ve orada, ayaklanan halkla işbirliği yaparak on gün sonunda onları paramparça etti.

«Birliklerimiz hemen kuzeye yollandılar.» Tay Son'ların bildirisinde durumu açıklayan Nguyen Hue, ansızın, Vie Hoang'ı ele geçirdi, daha sonra Thang Long'u kurtardı. Bir aydan daha az bir zaman içinde Trinh hanedanının üç yüzyıl süren feodal egemenliğini devirdi ve ülkeyi kuzeyden Gia Dinh'e (bugünkü Saygon) kadar birleştirmenin temellerini attı.

İktidara sıkı sıkıya yapışmış olan Le hanedanı, ülkemizi işgal etmesi için Tsing hanedanına çağrıda bulundu. Tehlike karşısında Tay Son birlikleri kuzeye doğru hareket ettiler. Hızla yürüyüp «savaşı bir tek çarpışmada kazanmak» karşı konulmaz isteği ile ve «kahraman Viet Nam'ın kendi efendilerine sahip olduğunu saldırganlara göstermek» (28) sarsılmaz iradesiyle yola koyulan ulusal kahramanımız, kendini imparator ilan etmiş bulunan köylü Nguyen Hue

(28) Nguyen Hue: Thanh Hoa'da generallere ve askerlere konuşma

beş gün içinde 200 bin Tsing askerini Ngoc Hoi, Dong Da şanlı savaşında yok etti.

Tay son ayaklanması, ulusal hareket olarak süren bir köylü hareketiydi. Güçlü bir orduya ve kitlelerin geniş silahlı ayaklanmasına dayanıyordu. Ülke içinde üç gerici feodal sülaleyi devirdi. İki yabancı saldırıyı parçaladı, vatanın birleşmesini tamamladı, ulusal bağımsızlığı korudu. Devrimci köylülüğümüzün ve ulusumuzun, tarihimizde eşi olmayan bu zaferi, diğer ülkelerin köylü hareketi içinde de benzeri çok az olan bir zaferdir.

19. yüzyılda halkımız, son derece ciddi bir sınavla karşı karşıya kaldı. Fransız emperyalizmi ülkemizi işgale girişti. Önemli iktisadi ve askeri güce sahip bu batılı kapitalist devlet, eski feodal saldırgandan çok farklı olan yeni bir düşmandı. Ülke içinde feodal düzen uzun zamandır çökmüştü. Ulusal tarihimizde feodal sınıf artık bir ilerleme etkeni değildi. Feodal sınıfın aşırı gerici siyaseti toplumumuzu kargaşa ve yıkıma götürmüştü. Feodal Devlet sürekli olarak orduya başvuruyordu. Halkla tamamen karşı karşıya gelmiş bulunan ordu artık halktan, ulustan hiç bir destek sağlayamıyordu. Köylüler silahlanarak ayaklanıyorlardı. Feodal sınıfın vahşi baskısı ve çok şiddetli zulmüne karşı çıkmak için küçük ya da büyük çapta yüzlerce ayaklanmaya giriştiler.

Fransız emperyalizminin saldırısı ve ülkenin kaybedilmesi büyük tehlikesi karşısmda köylü kitleleri her yerde ayaklanıyordu ama Nguyen hanedanı feodalleri, her türlü reformu reddederek baskıyı arttırıyorlardı. Halkla birlikte yürümek yerine saldırganla uzlaşmayı tercih eden, bencil sınıf çıkarlarına sarılan feodaller ülkemizi Fransız emperyalizmine terk ettiler. Nguyen'lerin utanç verici boyun eğişini bir

kenara atan halkımız mücadeleye devam ediyordu. Fransız egemenliğinin sürdüğü yüzyıl boyunca halkımız asla yıkılmayan boyun eğmezliği ile sürekli olarak ayaklandı ve direnişi yürütmek için «**haklı dava birlikleri**» örgütledi. Güneyde Truong Cong Dinh, Nguyen Trung Truc, kuzeyde Phan Dinh Phung, Nguyen Thien Thuat, Hoang Hoa Tham hareketleri başgösterdi. Halkımız, nesilden nesile «haklı dava birliklerinin» yanında yiğitçe savaştı. Ama amacına erişemedi. Zira yeni dönemin tarihi koşullarında doğru bir çizgi ve yönetime sahip değildi. Ulusal tarihimizde bir büyük dömece varmak için Vietnam işçi sınıfının ve onun öncü partisinin doğuşunu beklemek gerekiyordu.

Ülkemizin ayaklanma ve savaş tarihi, askeri örgütlenme tarihi, yabancı saldırıya karşı halkımızın kahraman mücadele geleneğini gösterir. Bu gelenekler, çok daha güçlü saldırganlara karşı savaşmak için bütün güçlerini toplayan sıkı sıkıya birleşmiş küçük bir ülkenin gelenekleridir. Geçmişteki ayaklanmalarımız ve ulusal savaşlarımız, oldukça yüksek gelişme düzeyine erişmiş halk ayaklanmaları ve halk savaşlarıydı.

Bu ayaklanma ve savaşları kazanmak için halkımız, askeri örgütlenme düzeyinde çok eskiden beri «**bütün halk asker**» ilkesini uyguladı. Geniş kitleler savaşa değişik biçimlerde ve en yüksek düzeyde düzenli ordunun yanımda silahlı mücadeleye katıldı. Dolayısıyla, yalnızca kitlelerin silahlı kuvvetlerinin ya da yalnızca ordunun çarpıştığı bir çok örnek dışında **ayaklanma ve ulusal savaşlarımızda, askeri örgütlenmemiz ulusal ordu ve kitlelerin silahlı kuvvetlerinden meydana geliyordu.** Bu örgütlenme, somut tarihi koşullara göre çeşitli biçim ve gelişme düzeyi-

ne sahipti. Böylelikle ayaklanma ve ulusal savaşlarımız bütün ülkenin, bütün halkın gücünü ortaya koyabildi, geleneksel askeri sanatı yaratıcı biçimde uygulayabildi: «Büyüğü küçükle yenmek, «az sayıyı çok sayıya karşı çıkartmak», «uzunu kısayla etkisiz hale getirmek, «kuvvetliyi zayıfla yere çalmak».

Halkımız için silahlı kitleleri ulusal orduyla birleştirmek ve bunun tersi; ulusal ayaklanma ve ulusal savaşta, vatanı savunma savaşında, kurtuluş savaşında zafer kazanmak için askeri örgütlenmenin ve askerlik sanatının bir ilkesi olmuştur.

Askeri örgütlenme ilk olarak siyasi düzene, devletin sınıf niteliğine bağlıydı. Ayaklanma ve savaşların niteliğine ve amaçlarına yakından bağlıydı. Ulusal askeri örgütlenmemiz geniş kitleleri seferber edebiliyor ve bütün ülkeyi saldırgana karşı çıkartabiliyordu. Çünkü ulusal ayaklanma ve savaşlarımız haklıydı. Bu ayaklanma ve savaşların siyasi amacı, ulusal bağımsızlığın kazanılması ve korunmasıydı.

Bu ayaklanmalar ve savaşlar sırasında, feodal sınıf temsilcilerinin oluşturduğu «haklı dava birlikleri» ya da feodal Devlet'in ordusu ile geniş kitleler arasında ulusal çıkar ve mücadelenin amacı bakımından bir birlik hüküm sürüyordu. Gerçi bu birliği feodal sınıfın niteliği ve tarihi koşullar sınırlıyordu. Sınırlı da olsa bu birlik sayesinde «hakh dava birlikleri» ve ordu, kitlelerin boyun eğmez mücadele azmine ve ulusal bütünlüğe, ateşli yurtseverliğe dayanabiliyordu, bu nedenle, kitleler, saldırgana karşı savaşa doğrudan doğruya katılarak orduya katılıyor, onu destekliyor, ordu ile silahh kitleler arasında bütünlüğü gerçekleştiriyordu. **Huong Binh ve tho binh** kuvvetleri, çarpışma gücünü ortaya koyacak koşullara sahipti. Bir çok olayda kitlelerin silahlı kuvvet-

leri, ulusal ordu ile yakın işbirliği halinde mücadele ediyor, gelişiyor ve böylelikle ulusu güçlendiriyordu. «Bütün halk asker» düzeni sayesinde, her yurtsever vatandaş ulusal kurtuluş mücadelesine katılıyor, vatan savunmasma katkıda bulunuyordu. Önceden görüldüğü gibi feodal sınıf, kitleleri ayaklanmaya ve çarpışmaya teşvik etmek için bazı demokrasi yöntemlerini uyguluyordu. Ulusal kahramanlarımız, ulusal ayaklanma ve savaşların haklı niteliğini yansıtan bazı ilerici fikirleri ordunun kuruluşunda gerçekleştirebiliyordu. Generallere ve askerlere şu ilkeleri öğretiyorlardı: «Vücudunu ve ruhunu ülkeye kurban et», «utanç içinde yaşayacağına şerefle öl», ordu «babayla oğul gibi» birleşmelidir. «Orduda birlik sayıdan daha önemlidir».

Ama feodal Devlet orduyu, «ülkeyi korumak» için değil «karışıklıkları bastırmak» için yani kitleleri ezmek için kullanıldığı zaman durum değişiyordu. Yabancı saldırı tehlikesi karşısında, ulusal çıkardan çok kendi bencil çıkarlarına daha düşkün olan egemen feodal sınıf, işgalciyle çarpışmak yerine, ülke içinde köylü hareketini bastırmak için orduyu kullandığı zaman durum değişiyordu. Feodal sınıfın çöküş dönemlerinde genellikle böyle oldu. Bu dönemlerde «bütün halk asker» düzeni kaldırılmıştı ve askere alınma bir felaket olarak görülüyordu. Feodal sınıf ile kitleler arasmda her zaman var olan uzlaşmaz çelişki keskinleşiyordu. Kitleler feodal Devlet'e karşı, gerici orduya karşı silahlı mücadeleye de başvurarak ayaklanıyorlardı. Feodal Devlet'le çarpışmak ve onu devirmek için, ordusunu yenmek için kitleler kendi öz silahlı örgütlerini kuruyorlardı.

Feodal düzenin askeri örgütlenmesi, bu düzendeki üretici güçlerin gelişme düzeyine, teknik ve mad-

di koşullarına bağımlıydı. Askeri techizat, basit yaydan ucu bronzlu ok atan yaya, mancınığa, alevli nesnelere, ateşli silahlara, büyük savaş gemilerine, fil sırtındaki toplara kadar gelişme gösterdi. Bu gelişme, somut örgütlenme biçimi, savaş yöntemi ve halkımızın silahlı kuvvetlerinin çarpışma gücü üzerinde belirleyici etkenlerden biriydi.

O çağda güçlü de olsa saldırgan da feodal düzen içinde yaşıyordu. Elbette asker sayısı bizden daha fazlaydı ama techizatı ve silahları daha gelişmiş değildi. Hatta bazan daha az gelişmişti. Halkımızın, ulusal askeri örgütlerimizin karşısına çıkan sorun, techizat ve silah bakımından düşmanla aynı bulunduğumuz koşullarda «büyüğü küçükle yenmek», «az sayıyı çok sayıya karşı çıkarmak» sorunuydu. Çağımızda ise, emperyalizmin saldırgan orduları karşısında halkımız şu sorunu çözmek zorundadır: Düşmana göre geri bir ekonomi temeline dayanan daha zayıf silahlara sahip askeri kuvvetlerle, hem sayıca üstün, hem daha modern silah ve techizata sahip saldırgan ordulara karşı çıkmak ve onları yenmek.

Geniş kitlelerin katıldığı ulusal ayaklanma ve savaşlarımızın pratiği, tarihi materyalizm bakış açısının doğruluğunu gösteriyor. Genel olarak tarih boyunca, özel olarak ayaklanma ve savaşlar içinde halk kitlelerinin yerini açıklayan proleter askeri bilimin doğruluğunu gösteriyor. Sömürücü sınıflara ve yabancı saldırıya karşı devrimci sınıfların ve ezilen halkların ayaklanması ve savaşı sırasında, kitlelerin silahlandırılması ve ordunun kuruluşu ile ilgili marksizm-leninizmin dahice tezlerini de doğruluyor.

Aynı dönemde Avrupa'da durumu incelersek şunu görüyoruz: Orta çağda Avrupa'daki savaşlar tarihi, para için çarpışan askerlerin oluşturduğu ordu-

lara sahip olan değişik feodal gruplar arasındaki katliamların tarihidir. Oysa aynı dönemde ülkemizdeki savaşların tarihi, temel olarak ulusal ayaklanmaların ve ulusal savaşların tarihi, halk ayaklanmaları ve halk savaşlarının tarihidir.

Yabancı saldırıya karşı savaşmak için «bütün ülke güçlerini birleştirmeli» geleneği, halk ayaklanmaları ve halk savaşları deneyi, ulusal ordu ve kitlelerin silahlı kuvvetlerini içine alan askeri örgütlenme deneyi, halkımızın değerli gelenekleri ve deneyleridir. Bunlar, aynı zamanda ulusların askeri tarihinde az rastlanan, göze çarpan özelliklerdir.

İşçi sınıfımız ve Partimiz doğduğu zaman, marksizm-leninizmin, Partinin siyasi çizgisinin ve askeri çizgisinin ışığında Partimiz ve halkımız bu geleneği ve bu deneyleri miras olarak devraldılar. Çağımızın daha vahşi saldırganlarıyla çarpışmak ve onları yenmek için bu mirası, yeni tarihi koşullarda daha yüksek gelişme düzeyine çıkardılar.

DEVRİMCİ KİTLELERİN SİLAHLANDIRILMASINDA VE HALK ORDUSUNUN KURULUŞUNDA PARTİMİZİN VE HALKIMIZIN YARATICI KATKISI

Partimiz. başından itibaren, ulusal kurtuluş devrimini yeni bir çağda yürütmek tarihi görevini yüklendi, tarihimizin en göz kamaştırıcı çağını, **bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm çağını** açtı.

Halkımız, ülkeyi inşa etmek için binlerce yıl boyunca, ulusal bağımsızlık için ayaklanmalara ve savaşlara girişti. Son kırk yıl içinde Partinin çizgisinin kılavuzluğunda halkımız, ulusal bağımsızlığı kazanmak ve korumak için, halk demokrasisi düzenimizi, sosyalist düzenimizi inşa etmek ve savunmak için peşpeşe **halk ayaklanmalarına** ve **halk savaşlarına** kahramanca girişti.

Halkımız, Ağustos Devrimi'nde genel ayaklanmayı zafere götürdü, Japon ve Fransız faşistlerinin boyunduruğunu kırdı, Güneydoğu Asya'da ilk halk de-

mokrasisi Devlet'ini, Vietnam Demokratik Cumhuriyeti'ni kurdu. İlk kutsal direnme savaşını başarıyla yürüttü. Fransız sömürgecilerinin saldırı savaşını bozguna uğrattı, ülkenin yarısını kurtardı. Ve Kuzey'i sosyalizme doğru ilerletti. Halkımız bugün Amerikan emperyalistlerine karşı ikinci direnme savaşını başarıyla yürütüyor. Halkımızın tarihinde bir yabancı istila karşısında en şanlı ve en büyük savaş olan bu ikinci direnme savaşı Güney'i kurtarmak, Kuzey'i savunmak, ülkenin barışçı biçimde birleştirilmesine doğru yürümek ve dünya halklarının devrimci mücadelesine katkıda bulunmak için yapılıyor.

Halkımız tarihi boyunca hiç bir zaman bu kadar uzun, onyıllar boyunca süren silahlı ayaklanmalar ve devrimci savaşlarla belirlenen böylesi bir mücadele vermedi. Halkımız, hiç bir zaman bu kadar vahşi saldırganlara kafa tutmadı: Asya'da Japon faşizmi, Avrupa'nın eski sömürgeci gücü Fransız emperyalizmi, daha sonra insanlığın bir numaralı düşmanı, emperyalizmin başını çeken Amerikan emperyalizmi.

Halkımız, kahramanlık ve demirden bir irade ile büyük zaferler kazandı. Bu zaferler, **Vietnam işçi sınıfının doğuşuna, Partimizin ve yüce Başkan Ho Chi Mihn'in yönetimine**, Büyük Ekim Devrimi'nin başlattığı **yeni çağın** tarihi koşullarına sıkı sıkıya bağlıdır.

Bağımsızlık ve özgürlük için, sosyalizm için, saldırganları yenmek tarihi görevini başarıyla yerine getirmek için halkımız, **bütün ülkeyi seferber etti ve** Partimizin yönetiminde olağanüstü bir cesaretle savaştı. **Kitlelerin siyasi kuvvetlerini** örgütleyerek bu büyük siyasi ordu temelinde Partimiz, halkın **askeri**

örgütlenmesi sorununu başarıyla çözdü ve silahlı halk kuvvetlerini kurdu.

Silahlı halk kuvvetleri, ülkemizde devrimci savaşın zaferinin belirleyici etkenlerinden biirdir. Partinin çizgisini gerçekleştirmeyi amaçlayan silahlı ayaklanmalar ve devrimci savaşlar içinde gelişmişlerdir. Dolayısıyla silahlı ayaklanmaların ve devrimci savaşın yeni gelişmesinin tahlili yapılarak Partimiz ve halkımız devrimci silahlı kuvvetler inşasındaki yaratıcı zihniyeti iyice kazanabilir.

Halkımız eskiden gördüğü halk ayaklanmaları ve halk savaşları feodal sınıf tarafından yönetiliyordu. Aynı zamanda köylü hareketleri ve ulusal hareketlerin ittifakından doğan ya da köylü hareketlerinden kaynaklanan halk ayaklanmaları ve halk savaşlarını da, halkımız geçmişte tanıdı. Günümüzde halk ayaklanmalarını ve halk savaşlarını işçi sınıfı yönetiyor. Bunlar, büyük devrimci akımların ittifakından doğuyorlar: Ulusal kurtuluş devrimi ve sosyalist devrim.

Partimiz ve halkımız, marksizm-leninizmi ülkemizdeki devrimci mücadelenin somut koşullarına yaratıcı biçimde uyguladı, yabancı istila karşısında ulusumuzun şanlı mücadele geleneğini sürdürdü ve zenginleştirdi. Partimiz ve halkımız silahlı ayaklanmaları ve devrimci savaşı yüksek bir düzeye çıkardı, siyasi amaçlar, mücadele kuvvetleri ve yöntemleri, saldırı kuvvetleri bakımından bu ayaklanma ve savaşa yeni bir muhteva ve yeni bir nitelik kazandırdı.

Eskiden ulusal ayaklanma ve savaşların siyasi amacı, yabancı feodallere karşı ulusal bağımsızlığı kazanmak ve korumaktı. Aynı zamanda içerde feodal düzeni kurmak, savunmak ve geliştirmek ama-

çını güdüyorlardı. Ulusal ayaklanmalar ve savaşlar sırasında köylüler bazı iktisadi çıkarlar ve demokratik haklar elde ettiler. Ama bütün bunlar «halkın kuvvetlerini ele geçirmek» isteyen ve o dönemde olumlu bir görev yapan feodal sınıfın siyaseti çerçevesinde, feodal düzen içinde yer alıyorlardı. Günümüzde, silahlı ayaklanmaların ve devrimci savaşların yeni bir siyasi amacı vardır: Emperyalizmin ve uşaklarının egemenliğini devirmek, emperyalist saldırı savaşını bozguna uğratmak ve ulusal bağımsızlığa, halk demokrasisine ve sosyalizme varmak, halk demokrasisi rejimini, sosyalist rejimi kurmak, savunmak ve geliştirmek.

Bu siyasi amaç, Partimizin Vietnam devriminde ele aldığı temel ve acil görevdir. Partinin devrimci çizgisine göre, ulusal kurtuluş görevi demokratik hakların kazanılması görevine bağlıdır, ulusal kurtuluş yolu sosyalist devrim yoluna bağlıdır. Ülkemizin devrimci görevi dünya halklarının devrimci görevine bağlıdır. Partimizin yönettiği silahlı ayaklanmalar ve devrimci savaşlar, halkımızı kurtarmak ve vatanımızda tam bağımsızlığı kazanmak amacını güdüyor. Sömürülen sınıfları kurtarmak ve başta işçiler ve köylüler olmak üzere emekçi halkın her alanda haklarını ve çıkarlarını sağlamak, dünya halklarının devrimci eserine katkıda bulunmak amaçlarını da güdüyor. Ayaklanmaların ve savaşların bu siyasi amacı devrimci askeri örgütlerin ve silahlı halk kuvvetlerinin tam olarak uğrunda çarpıştıkları amacı oluştururlar. Onların gücünün kaynağı bu siyasi amaçtır. Eskiden ulusal ayaklanmalar ve savaşlar «çabalarını birleştiren bütün ülkenin» büyük gücüne sahipti ve halkımızın ateşli yurtseverliğine, birlik anlayışına dayanıyordu. Diğer yandan ilerici feodal sü-

laleler, kitleleri mücadeleye çekmek için bazı demokrasi biçimlerine başvuruyorlardı. Halkımız böylece kendisinden çok daha güçlü düşmanları yendi. Gene de «çabalarını birleştiren bütün ülkenin» bu gücü, tarihi koşullarla, feodalite ile köylülük arasındaki uzlaşmaz sınıf çelişkileri ile sınırlıydı.

Günümüzde silahlı ayaklanmalar ve devrimci savaşlar, işçi sınıfı öncülüğünde işçi-köylü ittifakı temeli üzerinde bütün halkın birliğinden yeni bir güç kazanıyorlar. İşçi sınıfı ile emekçi halkın bütünü ve diğer bütün yurtsever tabakalar arasında, ulusal bağımsızlığın kazanılması ve yeni toplumsal düzenin inşası alanlarında tam uygunluk vardır. Bu güç, yüksek sınıf bilincine bağlı ateşli bir yurtseverliğin, geniş halk kitlelerinin yaratıcı zekasına bağlı boyun eğmez mücadele azminin gücüdür. Özellikle işçilerin ve köylülerin, kendi öz kurtuluşları için, ulusal kurtuluş için, kendi sınıflarının kurtuluşu için, kendi gelecekleri için, ülkenin efendisi olma haklarını kazanmak ve korumak için verdikleri mücadelenin gücüdür.

Bu güç, sömürüye dayanan bütün düzenlerden her alanda açıkça üstün olan yeni toplumsal düzenin, halk demokrasisi düzeninin ve sosyalist düzenin gücüdür. Silahlı halk kuvvetlerinin gücü, işçi sınıfının öncülüğünde, işçi-köylü ittifakına dayanan bütün halkın birliğinin yenilmez gücü ve yeni toplumsal düzenin üstünlüğüdür.

Dünya devriminin yardımı ve desteğinin yanısıra halkımız başta, kardeş sosyalist kamp ülkelerinin yardımından yararlanıyor. Oysa, atalarımız feodal dönemde ancak kendi öz güçlerine dayanabilirlerdi. Halkımızı büyük ölçüde güçlendiren bu uluslararası yardım çok önemli bir zafer etkenidir.

Mücadele yöntemleri bakımından, devrimci şid-

det hakkındaki marksist-leninist öğretileri benimsemiş ve halk ayaklanmaları, halk savaşlarında atalarımızın deneylerini miras almış ve onları zenginleştirmiş bulunan halkımız, zaferi sağlamak için yeni mücadele yöntemleri yarattı. Bu yöntemler, ülkemizde devrimci şiddetin gelişme kanununu, dünya devriminin genel saldırı konumunda devrimci akımlarımızın içinde saldırı gücünü ve saldırı konumunu somutlaştıran değişik biçimlerdir. Bütün halkın, bütün ulusun ve bütün ülkenin kuvvetlerini kullanan ayaklanmada ve savaşta mücadele yöntemleridir. Şehirlerde ve kırlarda siyasi güçler ve silahlı kuvvetler, her yerde varolan halk ordusu ve halkın silahlı kuvvetleri, değişik cephelerde bir çok mücadele biçimi uyguluyorlar. Temel olarak silahlı mücadeleyi siyasi mücadeleyle birleştiriyor, zafer kazanmak için mümkün olan en büyük toplu gücü yaratıyorlar. Bu yöntemlerin hepsi, ayaklanmayı yürütmek, savaşı yürütmek için orijinal bir askerlik sanatını yeni bir dönemde yaratan özel yöntemlerdir.

★ Siyasi amaçlar ve savaş kuvvetleri ile yöntemleri yeni muhtevaya ve yeni niteliğe sahiptir. Ülkenin inşasında ve savunmasında dörtbin yıl boyunca biriken kuvvet sayesinde bugün silahlı ayaklanma ve devrimci savaş tamamen yeni bir güce sahiptir. Partimiz ve halkımız, atalarımızın karşı karşıya gelmediği bir sorunu parlak biçimde çözmek için bu güce dayandılar. Bu sorun şudur: **Nüfusu daha fazla, çok gelişmiş bir ekonomiye, çağdaş bir sanayiye, muazzam askeri ve iktisadi güce, en modern silah ve teknik araçlarla donanmış büyük bir orduya sahip olan güçlü emperyalist ülkelerin saldırısını bozguna uğratmak için iktisadi bakımdan geri olan küçük bir halk ne yapmalıdır?** [7]

Çağımızda olduğu gibi geçmişte de sayısı az olanı çok sayıda olan karşısına çıkarmak gerekirdi. Bununla beraber, bugün durum tamamen başkadır. Eskiden bize saldıranlar genellikle güçlüydü ama onlar da feodal düzen altında yaşıyorlardı. Askerlerinin sayısı fazlaydı ama silahlanma ve teknik bakımından bizimle aynı düzeydeydiler, hatta bazan daha geriydiler. Bugün ülkemizde egemen olan ve ülkemize saldıranlar güçlü düşmanlardır, başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere emperyalizmdir. Onlar haksız bir savaş veriyorlar ve gerici bir toplumsal düzene sahipler. Diğer yandan gelişmiş bir ekonomiye, modern bir sanayiye, muazzam iktisadi ve askeri güce, büyük bir orduya ve bizimkinden çok modern teknik techizata sahiplerdir. Tersine ülkemiz küçüktür, topraklarımız azdır, halkımızın sayısı azdır. Ama ayaklanmalarımız ve savaşlarımız haklıdır. İktidarı aldıktan sonra halkımız ileri bir siyasi rejim kurdu. Ama ekonomimiz hala geridir ve temel olarak tarıma dayanmaktadır. Bin yıllık durgun bir feodal düzen, bir asırlık sömürgelik ve halkın iktidarı almasmdan sonra onlarca savaş yılı sonunda maddi ve teknik dayanağımız çok sınırlıdır. Dolayısıyla sosyalist kampın kardeş ülkelerinin büyük yardımına rağmen halkımız, iktisadi ve askeri bakımından çok güçlü saldırganları yenmek için temel olarak kendi ekonomisine dayanmak zorundadır.

Halkımızın devrimci mücadeleyi yönetme süreci içinde silahlı ayaklanmaları ve devrimci savaşları başarıya götürmek için Partimiz ve Başkan Ho Chi Minh, kahraman ve yenilmez Vietnam silahlı halk kuvvetlerini yarattılar, örgütlediler ve eğittiler.

Halk ayaklanması ve halk savaşının gelişmesine sıkıca bağlı olarak Vietnam silahlı halk kuvvetleri,

halkımızın günümüzdeki askeri örgütü; sınıf niteliği, örgütlenme, techizat, silah, askerlik sanatı ve çarpışma gücü bakımından yeni bir gelişme gösterdiler.

Sınıf niteliği bakımından ulusal ayaklanmalar içinde silahlı kuvvetler eskiden feodal sınıf tarafından örgütleniyor ve yönetiliyordu, feodalitenin sınıf niteliğini taşıyordu. Feodal sınıf temsilcilerinin ayaklanan birlikleri, feodal devletin ordusu ve halk arasında, ulusal çıkar ve savaşın amaçları bakımından görüş birliği vardı. Görüşlerin aynı olması sonucunda ulusal silahlı kuvvetler, yabancı feodallere karşı büyük bir güce sahipti. Ama sınıf çıkarları, feodal devletin ordusu ile halkı ayırıyordu. Feodal devlet ordusu ulusun çoğunluğunu oluşturan köylülere boyun eğdirmek ve egemen olmak için azınlığın elinde bir araçtı. Sınıf çıkarlarındaki bu zıtlık, ayaklanmalar ve ulusal savaşlar sırasında, ulusal çıkarlar ve savaş amaçları bakımından görüşlerin tam uygunluğunu sınırlıyor ve o dönemdeki ulusal ordumuzun çarpışma gücünü engelliyordu.

Bugün silahlı kuvvetlerimiz yeni bir biçime sahiptir. Askeri örgütlenmemiz yeni biçimdedir. Silahlı kuvvetleriniz, işçi sınıfının partisi tarafından kurulmuştur ve yönetilir. İşçi sınıfının **sınıf damgasını taşır.** Halkımızın, ilk olarak emekçi halkın ve temel olarak işçilerin, köylülerin topraklarımız üzerinde yaşayan çeşitli milliyetlerden halkın askeri örgütüdür. Mücadelesinin amacı, Partinin tanımladığı devrimin amacıdır. Silahlı kuvvetlerimizin kadroları ve savaşçıları, devrimci tabakalardan, özellikle her şeyden önce işçi ve köylü kitlelerinden gelir. Bu ordu, Partimizin ve bir halk demokrasisi devleti, bir sosyalist devlet olan Devletimizin, Partimizin yönetiminde

saldırganlara ve onların hizmetindeki hainlere karşı verilen silahlı ayaklanmalarda ve devrimci savaşlardaki bir aracıdır. Silahlı halk kuvvetleri, Devletin ordusu ve halk arasında, yalnızca ulusal çıkarlar ve ulusal mücadelenin amaçları bakımından değil, sınıf çıkarları ve yeni toplumsal düzenin kuruluş ve gelişmesi amaçları bakımmdan da tam bir uygunluk vardır.

Silahlı kuvvetler ile halk arasında, dış ve iç alanlarda bu amaç bütünlüğü, ulusal ve sınıfsal çıkar bilinci, yurtseverlik, yeni toplumsal düzene ve proleter enternasyonalizmine bağlılık, silahlı halk kuvvetlerinin **yüksek mücadele azmini, devrimci kahramanlığını** doğurmaktadır. Bu nedenle Vietnam silahlı halk kuvvetleri «Partiye ve halka sadık, vatanın bağımsızlığı, özgürlüğü için, sosyalizm için savaşmaya ve kendini fedaya hazır, her görevi yerine getirecek, her güçlüğü aşacak, her düşmanı yenecek» (29) bir ordudur. Silahlı halk kuvvetlerinin yenilmez gücü, her şeyden önce Partinin yönetiminden, silahlı kuvvetlerin devrimci niteliğinden, orduyu halkla birleştiren kan bağlarından gelmektedir. Dolayısıyla ordu içinde Parti yönetiminin güçlenmesi, siyasi çalışmanın yoğunlaşması, ordunun her alanda siyasi ve ideolojik eğitime dayanarak inşası çarpışma gücünü yükseltmek için temel bir güvencedir.

Kuvvetlerin örgütlenme biçimi bakımından, proletaryanın askeri örgütlenmesi ile ilgili marksist-leninist tezleri yaratıcı biçimde uygulayan Partimiz, ulusal silahlı kuvvetlerin örgütlenmesinde kazanılan deneyi sürdürdü ve zenginleştirdi. Var olan siyasi, toplumsal koşullardan ve maddi, teknik temelden yo-

(29) Sözler Başkan Ho Chi Minh'e aittir.

la çıkan Partimiz, her yerde bütün halkın silahlanmasını sağladı, devrimci kitlelerin silahlanmasını sağladı, halk ordusunu üç tür birliğe dayanarak kurdu: Muntazam birlikler, mahalli birlikler ve halk milisleri. Ayrıca silahlı halk güvenlik kuvvetlerini örgütledi. Silahlı halk kuvvetleri kitle siyasi kuvvetlerinden kaynaklanıyordu, kitlelerin silahlı kuvvetlerinden adım adım oluşuyordu. Kitle silahlı kuvvetleri giderek halk ordusu halinde örgütleniyordu. Kitle silahlı kuvvetleri, küçük kendini savunma ve gerilla birliklerinden kaynaklanıyorlardı. Örgütlenme düzeyi ve techizat bakımından hızla geliştiler. İlk takım ve bölüklerden itibaren halk ordusu, sürekli ilerleyen bir örgütlenme ve teknik techizata sahip güçlü bir ordu haline geldi, yalnızca piyade sahip bir orduyken çeşitli silahlara sahip olan modern, düzenli ordu haline geldi. Kitle silahlı kuvvetleri ve halk ordusu, ulusal ayaklanmada, halk savaşında ya da ulusal savunma savaşında, kurtuluş savaşında, vatan savunma savaşında faaliyetlerini sıkı sıkıya birleştirdiler.

Silahlı halk kuvvetleri belirgin, derin kitle niteliğine sahiptir. «Bütün halkın birliği» siyasetiyle devrimin amaçları için bütün halk mücadelede birleşti. Halkın katılışı tarihimizde görülmedik derecede geniştir. Engels'in sözünü ettiği devrimci savaşlardan doğan, devrimci askeri örgütlenmede «çok yanlı özellik» sıçramalarla bu noktaya kadar gelişmiştir. İktidarı aldıktan ve Partinin yönetiminde halk demokrasisi Devletini ve sosyalist Devleti kurduktan sonra silahlı halk kuvvetleri; düzeni, devrimci iktidarı, halkın çıkarlarını savunmak için iç ve dış düşmanlarla çarpışmak amacıyla Devletimizin şiddet aracı haline geldi. Halk, Devleti ve düzeni savunmak

için savaşa kendi isteği ile katılıyor. Devlet halkı geniş ölçüde silahlandırabilir ve bu temel üzerinde güçlü bir halk ordusu kurabilir. Proleter askeri bilim kurucularının öngördüğü gibi proletaryanın kurtuluşu askeri planda da kendini gösterecektir. Burjuva devriminden doğmuş ordudan çok daha fazla büyük ve yeni biçimde silahlı kuvvetler doğuracaktır.

Partimiz, techizat ve silahlanmanın maddi ve teknik temeli sorununa her zaman büyük önem verdi. Zira insan ve silahlanma, silahlı kuvvetlerin çarpışma gücünün temel unsurlarıdır. En temel ve en belirleyici olan insandır. Engels, daha mükemmel silahların icadının ve savaşan insanın gücünde, askerde oluşan değişikliklerin askeri örgütlenmede devrimci bir yer tuttuğunu söyledi. Silahlı halk kuvvetleri devrimci bilince sahip, yüksek çarpışma gücü ve özgürce kabul edilen bir disiplin anlayışıyla hareket eden insanların topluluğudur. Uygun biçime sahip örgütlerde toplanmış bulunan bu kişiler, ellerinde bulunan silah ve araçları en iyi şekilde değerlendirirler ve düşmanı yenmek için uygun çarpışma yöntemlerine sahiptirler.

Silahlı ayaklanma ve devrimci savaş sırasında halkın devrimci bilinci nitelik bakımından hissedilir biçimde gelişti. Vietnam ulusundan yeni insanlar, yeni dönemin Vietnamlı savaşçıları çıktı ama maddi ve teknik temel son derece sınırlı kaldı. Partimiz, insan, silah ve çarpışma yöntemleri arasındaki diyalektik bağı doğru tanımladı. En uygun askeri örgütlenmeyi kurmak için bu etkenlerin karşılıklı etkisini inceledi. Hala geri bir ulusal ekonomiye rağmen Partimiz, halkın devrimci bilincine, savaşçının köklü devrimci zihniyetine, ordunun yüksek inanç gücüne, «çok yönlü niteliğine» varolan bütün silah

ve araçları ortaya koyan çok yönlü çarpışma yöntemlerine dayandı. İlkel ya da nispeten modern araçlardan yola çıkarak düşmanın otomatik tüfeklerine, tanklarına, toplarına, uçak ve gemilerine karşı koymak için daha modern silah ve araçlara başvurdu. Yiğitlik, zeka ve yaratıcı çarpışma yöntemleri sayesinde silahlı halk kuvvetlerimiz, silah ve techizatlarının gücünü geliştirip onlardan en iyi şekilde yararlandı. İlkel silahlar, bambu kamışları, sopalar, sırıklardan az ya da çok modern silah ve araçlara, 20. yüzyılın askeri teknik eserleri olan top, tank, uçak, füzeye kadar düşmanı yok etmek için her yola başvurdu.

Halkımız, kitle silahlı kuvvetleri ve kitlenin muazzam siyasi güçleriyle işbirliği yapan küçük ancak güçlü bir orduyla ve zayıf silah ve savaş araçlarıyla, çok kalabalık saldırı ordularını bozguna uğrattı. Halkımız, sayıca üstün ve teknik bakımdan çok daha modern silah ve savaş araçlarıyla donanmış saldırı ordularını bozguna uğrattı.

Bununla beraber vasat olan maddi ve teknik temelin aşılması gereken büyük bir zayıflık olduğunu her zaman gözönüne aldık. Silahlar modernleştikçe, devrimci silahlı kuvvetler çarpışma gücünü arttırmak imkanlarına sahip olurlar. Partimiz, silahların geliştirilmesine, ordunun modernleşmesine her zaman büyük önem verdi. Kitlelere dayanmak, elde bulunanla çarpışmak, düşmandan ele geçirilen silahlarla çarpışmak, koşullar elverince silahları kendimiz yapmak ve aynı zamanda sosyalist kampın kardeş ülkelerinin yardımını en fazla sağlamak, silahlanmamızı sürekli geliştirmek: Silahlı kuvvetlerimizin techizat sorununu bu şekilde ele alıyoruz.

Halkımız iktidarı ele geçirdiğinden beri Partimiz,

gittikçe gelişen bir ekonomiye dayanan yeni toplumsal düzene yaslandı ve silahlı halk kuvvetlerinin techizatını yenilemek, her gün daha modernleştirmek ve daha büyük hale getirmek için güçlü bir uluslararası destek sağladı. Silahlı kuvvetlerimizin teknik techizatı, yalnızca bizim ülkemizin değil, sosyalist kampın kardeş ülkelerinin üretim güçlerinin gelişme düzeyini ve ekonomisini yansıtmaktadır. Dolayısıyla bu techizat yavaş yavaş modernleşmiştir. Halk ordumuz daha fazla modern silah ve gereç aldı. Kitle silahlı kuvvetlerimiz de, kendi ihtiyaçlarına uygun çarpışma güçlerini durmadan arttıracak az çok modern araç ve gereçlerle donatıldı.

Silahlı kuvvetlerimiz uzun bir gelişme sürecinden geçti. Başlangıçta asker sayısı az ve kuvvetler zayıfken, fedakarlık, güçlükle dolu ama şanlı zaferlerle bezenmiş onyıllarca süren mücadele boyunca silahlı kuvvetlerimiz genişledi, sayısı arttı ve güç kazandı. Ağustos Devriminde Nghe Tinh Sovyetleri hareketinden, Fransız sömürgecilerine karşı direnme savaşından, Kuzey'de barışçı kurtuluş yıllarına kadar, ABD hava ve deniz kuvvetlerinin sistemli imha savaşma karşı direnişten ülkemizin iki bölgesinde Amerikan saldırısına karşı günümüzdeki direnme savaşına kadar bu gelişme süreci izlenebilir. Çağımızın en zalim ve güçlü saldırganlarına karşı bu uzun ve ateşli savaş boyunca, Partimiz, her aşamada somut devrimci görevleri, mücadele biçimleri ve rakibi hesaba katarak bütün halkın silahlandırılması, halk ordusunun inşası ve devrimci kitlelerin silahlandırılması sorunlarını, somut tarihi koşullara uygun olarak yaratıcı biçimde çözdü. Silahlı kuvvetlerimiz, aynı zamanda zengin ve değerli bir deneye sahip oldu. Güçlerini inşa etmek ve arttırmak, düzenli olarak gelişmek,

her düşmanı yenmek şanlı zaferler kazanmak, Partinin ve halkın verdiği her görevi yerine getirmek amacıyla silahlı kuvvetlerimiz çarpışmanın ortaya koyduğu anahtar sorunları, her aşamasında başarıyla çözümledi.

Partimiz, doğuşundan itibaren devrimci programı içinde devrimi şiddet eylemi olarak kavradığını belirtti. İktidarı almak için silahlı mücadele yolunu gösterdi ve kuvvetlerin inşa çizgisini tanımladı. Şubat 1930 kısa siyasi programında Başkan Ho Chi Minh «işçi köylü ordusunun kurulmasını» önerdi. Daha sonra Ekim 1930 siyasi tezleri, «işçi ve köylülerin silahlandırılması», «bir işçi köylü ordusunun kurulması» ve «işçi köylü kendini savunma birliklerinin örgütlenmesi» sorunlarını açıkca ele aldı. Dolayısıyla başlangıçtan itibaren Partimiz «kitlelerin silahlandırılmasını» ve ordunun kuruluşunu öne sürdü ve aynı zamanda devrimci silahlı kuvvetlerin örgütlenmesinde sınıf yönelimini belirtti.

Partimiz henüz kurulmuştu ki, bütün ülkede bir devrimci kasırga yükseldi. Bu kasırganın en şiddetli anı Nghe Tinh Sovyetleri (1930-1931) hareketi oldu. Ülkemiz tarihinde ilk olarak işçi ve köylü kitleleri Partinin yönetiminde ayaklandılar. Sömürgecilerin, yüksek devlet memurlarının ve mahalli zalimlerin boyunduruğunu yıkmak için şiddet kullandılar ve sömürgecilerin, feodallerin saflarında panik yaratarak Sovyetler iktidarını kurdular.

Nghe Tinh Sovyetleri kısa sürdü ama büyük bir anlam taşıyordu. Devrimin ülkemizde daha sonra gelişme süreci boyunca ilk belirleyici adımlar, bu Sovyetlerdi. Bu Sovyetler, Partimizin öncü müfrezesi olduğu işçi sınıfının, yönetim hakkı ve yeteneğini gösteriyorlardı. İşçi ve köylü kitlelerinin gücünü, işçi sı-

nıfmın yönetiminde işçi-köylü ittifakmın gücünü gösteriyorlardı. İktidarı ele geçirmek için şiddetli devrim yolunu ve kitlelerin devrimci şiddet kullanma yöntemlerini belirtiyorlardı. Onbeş yıl sonraki genel ayaklanmanın zaferi için Partimizin yönetiminde bir genel prova oluşturuyorlardı.

30 yıllarında, **silahlı halk kuvvetlerimiz, kendini savunma** örgütleri halinde idi, **kitle silahlı kuvvetlerinin ve gelecek devrimci ordunun çekirdeği idi.** Şehirde ve kırda işçiler ve köylüler, düşmana karşı çok yönlü mücadelede bulundukları yerleri korumak için kendini savunmaya başvuruyorlardı.

Kendini savunma birlikleri **çok yararlı idi.** Şubat 1930'da Phu Rieng bölgesinde kauçuk toplama işçileri gösteri ve grev yaptılar. Bu grev sırasında, işçi kendini savunma birlikleri askerlere karşı koydu, bir Fransız çavuşunun kolunu kırdı, düşmanı çekilmeye zorladı ve göstericileri savundu. 1930 sonunda 700-800 işçi, Nha Be konferansı sonunda greve gitti: «Nha Be işçi kendini savunma birlikleri bir polisi kafasından yaraladı, silahını elinden aldı. Polis yakaladığı konuşmacıyı bırakmak zorunda kaldı. Kalabalık ancak konuşma bitince dağıldı.» (30) Nghe Tinh Sovyetleri sırasında, sopa, orak, mızraklarla silahlanmış işçiler ve köylüler, mahalli zalimleri cezalandırmak, mahalli devlet sorumlusunun bürosunu ve ilçe cezaevini kırıp dökmek, ilçedeki kışlayı kuşatmak ve iktidarı kurmak için ayaklandı... Bir çok köy ve fabrika, işçi köylü kendini savunma müfrezeleri kurdu. Bu müfrezelerin üyeleri, işçi birlikleri, köylü birlikleri ya da Komünist Gençlik Birliği'nin önde gelen militan-

(30) Merkez Komite Bildirisi, Ocak 1931, «Parti askeri belgelerinde» yayınlandı. HANOI, 1969. s. 61

larından oluşuyordu. 18 Eylül 1930'da Nghe An eyaleti Thanh Chuong bölgesinde, 20 bin kişinin zaferi kutlamak için yaptığı toplantıyı bin kadar kendini savunma birliği üyesi koruyordu.

Partimiz, kendini savunmanın örgütlenişi ile ilgili hatalı görüşler ve davranışlarla mücadele ediyordu. Bazıları bu birliklerin kuruluşuna, tehlikeye düşürücü olduklarını ileri sürerek karşı çıkıyorlardı. Bazı yerlerde geçici olarak bu birlikler kuruluyordu. Kuruldukları zaman ise, kitleler içinde bir açıklama ve ajitasyon çalışması ile desteklenmiyorlardı, askeri eğitim görmüyorlardı, vb.

Kitlelerin silahlandırılması ile ilgili olarak Parti şunları belirtiyordu: «Şartlar olgunlaşınca ne pahasına olursa olsun kanlı bir mücadeleyi başlatmak gerekecektir. İşçiler ve köylüler, Partinin yönetiminde, iktidarı ele geçirmek için silahlı bir mücadeleye girişeceklerdir», «kitleleri silahlandırmak için zamanında hazırlık yapılmazsa devrim başarıya ulaştırılamaz», «kitlelerin askeri eğitimi ve silahlanma hazırlıkları yanısıra, zamanından önce yapılmış şiddet eylemine, emekçi kitleler içindeki günlük çalışmayı bir kenara bırakarak yalnızca silah yapmak eğilimlerine şiddetle karşı çıkmak gerekiyor...»

Örgütlenme biçimi ile ilgili olarak Parti şunları belirtiyordu: «İşçi ve köylü kendini savunma müfrezeleri, gerilla birliklerinden farklıdır. Kızıl Ordu'yu da oluşturmazlar. Kızıl Ordu ve gerilla birlikleri herhangi bir anda, istendiği zaman örgütlenemez, oysa kendini savunma müfrezeleri, devrimci ajitasyon varolduğu andan itibaren, bu ajitasyonun gücü ne olursa olsun vakit geçirmeksizin kurulabilir ve kurulmalıdırlar.», «Partinin, Gençlik Birliği'nin ve devrimci kitle birliklerinin temelleri bulunan bütün işletmeler-

de, bütün köylerde kendini savunma örgütüne sahip olmayan bir tek yer kalmamalıdır», «hem sürekli kendini savunma müfrezeleri, hem kitleler içinde bir çok kendini savunma kuvvetleri örgütlemek gerekir...»

«Partinin yönetimi ve sınıf niteliği ile ilgili olarak şunlar belirtiliyordu: «Devrimci işçi ve köylü kendini savunma müfrezeleri, Partinin Askeri Merkez Komitesi'nin merkezi yönetimi altındadır», kendini savunma müfrezesinin devrimci niteliğini sürekli olarak sağlamak gerekir», «sürekli kendini savunma örgütü içinde Partinin kesin yönetimini sağlamak gerekir... Bunun için Partinin ve Gençlik Birliği'nin en kararlı üyelerini buraya koymak ve yönetime getirmek gerekir. Müfreze önderi ve Parti temsilcisi komutayı birlikte yürütmelidirler. Günlük faaliyette müfreze Parti'nin ilgili kuruluşuna bağlıdır. Genel olarak askeri faaliyetlerde, kendini savunma üst kademesine ve ilgili kademedeki Parti askeri komitesine bağlıdır.» (31)

Bunların, halkımızın devrimci silahlı kuvvetlerinin kuruluşu ile ilgili Parti'nin başlangıçtaki temel ilkeleri olduğu söylenebilir. Bu düşünceler ve Nghe Tinh Sovyetleri hareketinin pratiği şunu gösteriyor: Devrimci şiddet, devrimci kitlelerin silahlandırılması ve işçi köylü kızıl ordusunun kuruluşu hakkındaki marksist-leninist öğretileri, Partimiz ve halkımız, ülkemizin somut koşullarına çok eskiden yaratıcı biçimde uygulamıştır.

Alman, İtalyan ve Japon faşistlerinin bir dünya savaşına faal hazırlık yapmaları sonucunda doğan tehlike karşısında 1936-1939 yıllarında, Partimiz mü-

(31) «Partinin askeri belgeleri» 1930-1945, Halk Ordusu Yayınevi, 1969, s. 113-120

cadelenin yönelimini değiştirdi. «Fransız emperyalistlerini devirmek» ve «toprak ağalarının toprağına el koyup köylülere dağıtmak» sloganlarını geçici olarak bir kenara bırakan Partimiz, Hindiçini Demokratik Cephesi'nin kurulmasını önerdi, böylelikle sömürgeci gericilere, feodal kral ve mahalli yöneticilere karşı mücadeleyi yoğunlaştırdı. Bunun yanında Partimiz demokratik özgürlüklerin uygulanmasını, hayat seviyesinin yükselmesini, faşist saldırganlara karşı konulmasını ve dünya barışının savunulmasını istiyordu. Aynı zamanda mücadele biçimlerini de değiştiriyordu. Gizli mücadeleden, gizli faaliyetlerle birleşmiş, legal ve yarı-legal biçimleri illegal biçimlerle ustaca birleştiren açık mücadeleye geçiyordu. Böylelikle şehirlerde ve köylerde görülmedik genişlik ve yoğunlukta bir hareket başlatan Partimiz, milyonlarca insanı siyasi bakımdan bilinçlendirdi, işçi köylü kitlelerinin sınıf bilincini yükseltti ve bütün ülke içinde yurttaşlara yurtseverliği açıkladı. Böylece bir sömürge ülkenin koşullarında az rastlanan bir durum ortaya çıktı. Nghe Tinh Sovyetleri (1930-1931) hareketinden sonra, Halk Cephesi (1936-1939) döneminde siyasi kuvvetler kuruldu, siyasi mücadele harekete geçirildi. Bu sayede, iktidarı ele geçirmek için silahlı ayaklanmaya ve genel ayaklanmaya hazırlık döneminden sonra gelecek devrimci dönem boyunca, hem siyasi güçlerin hem de silahlı kuvvetlerin, hem siyasi mücadelede, hem de silahlı mücadelede verecekleri belirleyici çarpışmalara hazırlanmak için halkımız bir temel adım attı.

İkinci dünya savaşı patladı. Avrupa'da Fransız emperyalistleri Alman faşistlerine teslim oluyor ve Asya'da Hindiçini'ni Japon militaristlerine bırakıyorlardı. Bu dönemde halkımız, Japon ve Fransız faşizm-

lerine karşı kahramanca ayaklandı. Bac Son, Nam Ky, Do Luong ayaklanmaları, ülkemizde yeni bir devrimci mücadele dönemine damgalarını vurdu.

1939'da 6. konferans, 1940'ta 7. konferans sırasında Parti Merkez Komitesi, stratejik hedef bakımından yeni bir yön belirledi. Ulusal kurtuluşun önde gelen görev olduğunu ve toprak devrimi sloganının ertelendiğini belirtti. Kuvvetleri, emperyalizme ve uşaklarına karşı yoğunlaştırmak amacı ortaya kondu. 1941 ilkbaharında Parti 8. konferansı, Ho Chi Minh'in başkanlığında yeni bir yön saptadı. O sırada devrimin ulusal kurtuluş devrimi olduğunu belirterek Viet Minh Cephesi (Vietnam'ın bağımsızlığı için Birlik) kuruluşunu önerdi. Bu cephede değişik toplumsal tabakalarm ulusal kurtuluş birlikleri bulunacaktı. Bir yandan Konferans şunları kararlaştırdı: Devrimci silahlı kuvvetleri kurmak ve geliştirmek, kendini savunma müfrezeleri, küçük ulusal kurtuluş gerilla grupları, sürekli gerilla müfrezeleri kurmak ve geliştirmek, devrimin üslerini yaratmak, her düzeyde faaliyetlere hızlı bir atılım kazandırmak, giderek siyasi mücadeleden silahlı mücadeleye geçmek, bu mücadele biçimlerini sıkı sıkıya birleştirmek ve iktidarı ele geçirmek için silahlı ayaklanmaya faal olarak hazırlanmak.

Bütün ülkede devrimci hareket kaymyordu. Viet Minh Cephesi, devrimin siyasi ordusu, Fransız ve Japon faşistlerinin uyguladığı teröre rağmen önce kırlarda daha sonra şehirlerde hızla gelişiyordu. Özellikle Parti Merkez Komitesi'nin «silah sağlayın ve ortak düşmanı kovun» çağrısından sonra kitle siyasi güçlerine dayanan kitle silahlı kuvvetleri de hızla gelişiyordu.

Birçok sürekli gerilla müfrezesi kurulmuştu. Bac

Son ayaklanması sırasında kurulan Bac Son müfrezesi gelişti ve 1940 sonunda ulusal kurtuluş ordusu oldu. Aralık 1944'te Vietnam'ın kurtuluşu için propaganda müfrezesi kuruldu. Partimizin, ulusal direniş, bütün halkın silahlandırılması, ordunun ve mahalli silahlı kuvvetlerin kuruluşu hakkındaki kararı Başkan Ho Chi Minh'in talimatında belirtiliyordu: «Direnişimiz, bütün halkın bir direnişi olduğu ölçüde, bütün halkı seferber etmek, bütün halkı silahlandırmak önemlidir. Dolayısıyla ilk birlikleri kurmak için güçlerimizi bir araya getirdiğimiz zaman bunların faaliyetini uyumlu hale getirmek için ve bunlara her alanda yardım etmek için bölgesel kuvvetleri muhafaza etmek gerekir...»

Partimizin öngördüğü gibi 9 Mart 1945'te Japonlar Fransızları devirdiler. Ulusal Kurtuluş için Japonlara karşı coşkun bir direniş hareketi her yerde başgösterdi. Genel ayaklanmanın ön belirtisi oldu. Devrim, bir çok bölgede mahalli ayaklanmalar ve gerillalar aracılığı ile gelişiyordu. Silahlı kuvvetler, kurtuluş ordusu halinde birleşiyordu. Kendini savunma birlikleri ve kendini savunma çarpışma birlikleri her yerde gelişiyordu. Viet Bac bölgesi altı eyaletinde kurtarılmış bölge meydana geldi ve bütün ülkede devrimin temel üssü, gelecek Vietnam Demokratik Cumhuriyeti'nin çekirdeği oldu.

Kasım 1940 Nam Ky ayaklanmasından sonra oluşan Nam Ky gerillaları, Ulusal Kurtuluş Ordusu, Vietnam'ın kurtuluşu için propaganda müfrezesi, devrimci orduyu oluşturdular. Bunun yanısıra, ulusal kurtuluş birliklerinden hareket ederek kurulmuş bir çok kitle silahlı kuvvetleri vardı. Ülkemizde ilk olarak, devrimci silahlı kuvvetler, gerçekten halka ait

olan, Partimiz tarafından örgütlenen ve yönetilen yeni biçimde bir ordu meydana gelmişti.

İkinci dünya savaşı sona eriyordu. Alman ve İtalyan faşistleri teslim olmuşlardı. Japon faşistlerinin de sonu yakındı. 13 Ağustos 1945'te Tan Trao'da toplanan Parti Ulusal konferansı, genel ayaklanmayı başlatma kararı aldı. Genel ayaklanma başladı ve 19 Ağustos 1945'te başkent Hanoi'de zafere ulaştı. Bu zafer bütün ülkede devrimci durum üzerinde belirleyici bir etki yaptı. Hızla diğer eyaletlere Bac Bo eyaletinden Trung Bo ve Nam Bo'ya kadar her yerde, şehirlerden köylere yayıldı. Ağustos 1945 genel ayaklanması zafere ulaşmıştı. Birkaç gün içinde yüzyıllık sömürgeci düzen ve binlerce yıllık feodal düzen devrildi. 2 Eylül 1945 günü Hanoi'de Başkan Ho Chi Minh, Bağımsızlık İlanını okudu. Vietnam Demokratik Cumhuriyeti kuruldu. Yeni bir dönem başlıyordu.

Ağustos 1945 genel ayaklanması, işçi sınıfının partisinin yönettiği bütün halkın ayaklanması idi. Partinin çağrısma cevap veren bütün halk şehirlerde ve köylerde ayaklanmıştı, siyasi güçleri silahlı kuvvetlerle sıkıca birleştirmişti ve iktidarı silahlı ayaklanma ile ele geçirmişti. «Ağustos Devriminin zaferi temel olarak şuna bağlıdır: Halkın siyasi güçleri ayaklanmayı yürütmek ve iktidarı ele geçirmek için en elverişli fırsatı zamanında değerlendirdi. Ama Partimiz önceden silahlı kuvvetleri inşa etmemiş ve siyasi mücadele kuvvetlerine ve hareketine destek olacak geniş üsler kurmamış olsa idi ve şartlar olgunlaştığmda silahlı ayaklanmayı hızla başlatmamış olsaydı, devrim bu kadar çabuk zafere ulaşamazdı. » (32)

(32) Vietnam Emekçiler Partisi üçüncü ulusal kongresi «siyasi rapor». Yabancı dilde yayınlar Hanoi 1961 Cilt 1. s. 178-179

Devrimin muazzam siyasi ordusunda milyonlarca yurttaşımız vardı. Geniş ölçüde örgütlenmiş silahlı kuvvetleri ile bu siyasi ordu, ayaklanmanın zaferini sağlayan temel gücü oluşturdu. Düşman iktidarına doğrudan saldırmak ve onu devirmek için, elde silah ayaklanan kitlelerin eylemi içinde, siyasi güçleri, muazzam kitle silahlı kuvvetlerinden açıkça ayırmak oldukça zordu. Ağustos genel ayaklanması sırasında halkımızın silahlı kuvvetleri, bir yandan kurtuluş ordusu birliklerinden ve diğer yandan kendini savunma kuvvetlerinden, ulusal kurtuluş birliklerine dayanarak örgütlenmiş onbinlerce kişiyi kapsayan küçük gerilla gruplarından meydana geliyordu. Bunların yanma sırası geldiği zaman ellerindeki sopa, çekiç, orak, mızrak, pala vb. gibi silahlarla iktidarı ele geçirmek için ayaklanan geniş kitleleri koymak gerekir. Bütün ülkemizde bütün halkımızın bu şiddetli saldırısı sırasında kitle silahlı kuvvetleri sıçramalarla çoğaldı. Onların insan sayısı çok fazlaydı. Gelişmeleri karşısında kimse duramıyordu ve saldırı güçleri muazzamdı. Bu koşullar altında birkaç bin savaşçıya sahip olan kurtuluş ordumuz büyük prestije ve güce sahip bulunuyordu, büyük çarpışma gücüne, düşmanın inancını yıkma niteliğine sahipti ve devrimci kitlelerin ayaklanmasını var gücüyle teşvik ediyordu.

Ağustos Devrimi deneyi bize şunu gösteriyor: Bütün demokratik özgürlüklerin boğulduğu ve en küçük silahın yasaklandığı bir sömürge ülkede, iyi örgütlenmiş ve iyi donatılmış egemen orduyu yenmek için, büyük çapta bir devrimci orduyu baştan itibaren örgütlemek zordu. Dolayısıyla ayaklanmanın siyasi amaçları bir defa tanımlandıktan sonra, bunu başarıya ulaştırmak için **güçlü bir siyasi kuvvete, büyük bir**

siyasi orduya bu temel üzerinde, geniş ölçüde örgütlü kitle silahlı kuvvetlerine ve belli bir düzeye erişmiş bir devrimci orduya sahip olmak temel olarak önemlidir.

Kitlelerin büyük siyasi ordusu ve geniş çapta örgütlü kitle silahlı kuvvetleri, ayaklanmayı zafere götüren başlıca güçler haline geldi. Bunun nedeni Partimizin bütün devrim süreci boyunca bu kuvvetleri kurmak ve eğitmek için yaptığı çalışmalar ve ayaklanma için elverişli fırsatı yakalamasıdır.. «Belirleyici darbeyi vurmak anı, ayaklanmayı başlatmak anı, buhranın en yüksek noktasına vardığı an, öncü müfrezenin sonuna kadar çarpışmaya hazır olduğu, gerideki yedeklerin öncü müfrezeyi desteklemeye hazır olduğu ve düşmanın saflarında kargaşanın en fazla olduğu an olmalıdır.» (33) Halkın saldırı gücü karşısında, iktidarda olan bu kuvvetler, böyle bir durumda ayaklanmayı bastırmak için kuvvetlerini kullanacak imkana ve iradeye temel olarak sahip değillerdir.

Elverişli fırsatı zamanında yakalamak, ayaklanma sanatının kesin sonuca götüren sorunlarından biridir. Ağustos genel ayaklanmasında Partimiz elverişli fırsatı önceden gördü ve bundan bütünüyle yararlandı, hazırlıkları sonuçlandırdı ve ayaklanmayı uygun anda başlattı. Japon faşistlerinin teslim olmasından sonra Hindiçin'deki ordularının inancı çökmüştü. Japon askeri yönetiminin çoğu ayaklanmayı bastırmak için birliklerini kullanamayacak duruma gelmişlerdi.

Tam olarak bu koşullarda kitlelerin siyasi ordusu ve geniş silahlı kuvvetleri ayaklandı, belirleyici güç-

(33) J.Stalin: «Leninizmin Sorunları». Yabancı dilde yayınlar Moskova, 1949, s. 88

lerini harekete geçirdi, düşman iktidarını devirdi ve halk için iktidarı aldı.

Bununla beraber düşman ordusunun ve yönetiminin bir kısmını yok etmek, onlara saldırmak, ayaklanmaya karşı çıkan düşman kuvvetlerini felce uğratmak ve parçalamak için çarpışma kuvveti olarak görev yapacak nispeten örgütlü bir **devrimci orduya** sahip olmak gerekliydi. Ancak böylelikle kitleler ileri gidebilirlerdi, ayaklanmanın başarısını sağlayacak koşullar yaratılabilirdi. Ağustos devrimi sırasında kısmi ayaklanmalar ve mahalli gerilla faaliyeti boyunca genel ayaklanma hazırlanırken devrimci ordu ile gerici ordu arasında bir çok silahlı çatışma baş gösterdi. Genel ayaklanma sırasmda bile kitlelerin ayaklanışı yükselirken bazı bölgelerde bu türden çarpışmalar hala oluyordu. Ayaklanmada temel kuvvetler, silahlı kitlelerin muazzam siyasi güçleri idi. Ama devrimci ordunun desteği onları yüreklendirdi ve ayaklanmanın zaferini elverişli kıldı. Kurtuluş Ordusunun desteği ne kadar az olursa olsun Ağustos Devriminin olumlu bir deneyidir, güçlü bir noktasıdır.

Ayaklanmayı zafere ulaştırmak için düşman birlikleri içinde onları kazanmak, felce uğratmak, saflarını parçalamak için, mücadele isteklerini yok etmek, pasif hale getirmek, ayaklanan kitlelere müdahale etmelerini engellemek, onları şüpheci hale getirmek, saflarımıza kazanmak için bir ajitasyon çalışması yürütmek de gerekir.

Lenin şunları söylerdi: «Yalnızca işçi kitlelerinin, köylülüğün ve ordunun (düşman ordusunun - Fr. yaymcının notu) en iyi kesiminin **birleşik** atılımı, **muzaffer** yani uygun bir ayaklanmanın koşullarını ya-

ratabilir.» (34) Dolayısıyla **düşman birlikleri içinde** «işçilerin, köylülerin ve askerlerin birliği» sloganını gerçekleştirmek amacıyla yürütülecek **ajitasyon** çalışması, ayaklanmalarda stratejik bir öneme sahiptir.

İki ordu arasındaki bir çarpışmada da düşman askerleri içinde ajitasyon yapmak önemlidir. Ama temel olan düşman orduyu yok etmek, yenmektir.

«İki ordu arasındaki çarpışmada elde edilen bir zaferi, ayaklanmanın düşman birlikleri karşısında sağladığı çok az görülmüştür... Bütün bu tür örneklerde zafer, ancak askeri birlik halka karşı yürümeyi reddedince, askeri önderlerde karar alma yeteneği yok olunca ya da bu önderlerin eli kolu bağlı olunca sağlanabilmiştir.» (35)

Bu ajitasyon çalışması temel olarak, devrimci ordunun birliklerinin belli bir desteği ile siyasi güçler tarafmdan yürütülür. Ağustos Devriminde kitleler kendi muazzam siyasi güçlerine dayandı. Diğer yandan düşman birlikleri içinde ajitasyon ve ikna çalışmasını sürdürdüler. Bu sayede Japon faşistlerini ve Vietnam askerlerini kendi safları içinde felce uğrattılar, ayaklanan kuvvetlere karşı savaşamayacak biçimde pasif ve kararsız hale getirdiler. Bazı yerlerde Vietnamlı askerler devrime katıldılar.

Ajitasyon çalışması sürdürülmelidir. Bununla birlikte ülkemizde egemen olanlar ayaklanmayı bastırmak amacıyla ordularını kullanmak imkanına ve isteğine hala sahiplerse, devrimin saldırı durumunu kesinlikle geliştirmemiz, silahlı mücadeleyi yoğunlaştırmamız, gerici orduyu yenmek ve silahlı ayaklan-

(34) V.İ.Lenin «Orduda ve donanmada ayaklanmalar.» Eserler. Sosyal Yayınlar. C. 18, s. 236

(35) F. Engels «Fransa'da sınıf mücadeleleri» (K. Marks, 1848-1850)ne giriş. Sosyal Yayınlar. Paris. 1948, s. 31-32

mayı devrimci savaşa dönüştürmek için devrimci orduyu genişletmemiz ve güçlendirmemiz gerekir.

Özet olarak Ağustos Devriminde Partimiz, doğru bir siyasi çizgi ve kuvvetlerin doğru örgütlenme çizgisi sayesinde, halkımızı bütün ülkede iktidarı ele geçirmeye götürebildi. Partimiz, kitlelerin büyük siyasi ordusunun muazzam gücünü ve uzun zamandır örgütlenen kitle silahlı kuvvetlerini harekete geçirerek elverişli anda bütün halkın ayaklanmasını başlattı.

Ağustos Devrimi, sömürge ve yarı-feodal bir ülkede marksizm-leninizmin ilk zaferidir. Günümüzün elverişli koşullarında, ezilen ve boyunduruk altında olan küçük bir halk dev bir baskı cihazına ve modern silahlarla donanmış meslekten bir orduya sahip olan güçlü emperyalistlerin boyunduruğunu kırmak için ayaklanmaya ve iktidarı bir silahlı ayaklanma ile ele geçirmeye tamamiyle muktedirdir.

Bütün ülkede ele geçirilen iktidar henüz sağlamlaştırılmıştı ki, Fransız sömürgecileri bir fetih savaşını başlatmak üzere geri geldiler.

«Ülkeyi kaybedeceğimize, yeniden köle olacağımıza, her şeyimizi feda etmeliyiz!» Başkan Ho Chi Minh'in bu çağrısına cevap veren halkımız, saldırgana karşı direnmek, vatanın bağımsızlığını ve yeni kurulmuş halk iktidarını korumak için karşı konulmaz bir atılım ile ayağa dikildi. Ağustos Devrimi sırasındaki bütün halkın ayaklanması, bir halk savaşına aynı zamanda vatanı savunmak için verilen bir kurtuluş savaşına dönüştü.

Fransız sömürgecilerine karşı direniş, «bütün halkın bütün cephelerde, kendi öz güçlerimize dayanan geniş soluklu» bir direnme savaşı oldu. (36)

Direniş önce Nam Bo'da başladı. Eşsiz bir cesaret

96 (36) 22-12-1946 tarihli parti talimi «Bütün halk direniyor»

örneği gösteren silahlı kuvvetler bambu kamışları gibi ilkel silahlarla, top, tank, uçak kullanan ve İngiliz ve Japon birlikleri tarafından desteklenen Fransız birliklerine karşı koydular.

19 Aralık 1946'da direniş bütün ülkeye yayıldı. Techizatı zayıf olan deneysiz **halk silahlı kuvvetlerimiz**, şehirler halkı ile birlikte, düşmanı durdurmak, parçalamak ve ona hissedilir kayıplar verdirmek için cesaret ve yüce fedakarlık ruhu ile eşit olmayan şanlı bir savaş verdiler.

Daha sonra direniş yavaş yavaş şehirden kıra yayıldı. Uzun bir direniş için güçlerimizi korumaya dikkat ederken düşmana faal biçimde saldırı fırsatları arıyorduk. Ayağını bastığı her yerde düşman **gerilla milisleri ile** karşılaşıyordu. Halkla birlikte mücadele eden gerilla milisleri yolları ve köprüleri yıkıyor, düşman yaklaşınca her yeri boşaltıyor, düşmanı yıpratıyordu.

1947 sonunda Fransızlar Viet Bac'a karşı büyük bir harekete giriştiler. Düzenli kuvvetlerimizi ve direnişin yönetim merkezini yok etmek, direnişin ulusal üssüne ağır darbe indirmek ve böylece savaşı hızla sonuçlandırmak umudunu besliyorlardı. Düşmanın izlediği yollar boyunca düzenli birliklerin ve küçük bölgesel birliklerin, gerilla milislerinin eylemi sayesinde Viet Bac halkı ve silahlı kuvvetleri, ülkedeki diğer hareket alanları ile yardımlaşarak bu saldırıyı temel olarak başarısızlığa uğrattılar.

Savaşın gidişi bizim lehimize değişmeye başladı. Düşman, bir yıldırım savaşı verirken, uzun bir savaşa geçmek, Kuzey'de, Merkez'de ve Güney'de geri hatlarını sağlamlaştırmak, savaşı savaşla beslemek, Vietnamlıları Vietnamlılarla dövüştürmek için uğraşmak zorunda kaldı. Düşmanın geri hatlarına derin-

liğine sızmak, genel ve şiddetli biçimde buralarda bir **gerilla savaşı** vermek kararını aldık. Düzenli birliklerin bir kısmını, **bağımsız bölükler** ve **birleşik tabur** halinde dağıtarak düşmanın geri bölgelerinde **gerilla milislerinin** ve **bölgesel birliklerin** hızla gelişmesini sağladık. Aynı zamanda, hareketli savaşı geliştirmek için **oynak birlikler** kurduk. Silahlı halk kuvvetleri açıkça **üç tür** birlikten oluşuyordu.

1950 sonbahar, kış sınır savaşının zaferi, bu üç türün, başta **düzenli birliklerin** hızla büyümesine yol açtı. Daha büyük örgütlenme, daha iyi techizat ve silahlarıyla ordumuz, ilk olarak büyük bir saldırıya girişti. Düşmanın oynak savaş birliklerinin büyük bir kısmını yok etti, sınır savunma tedbirlerini parçaladı ve geniş bir bölgeyi kurtardı. Halk savaşı, gerilladan **düzenli savaşa** geçerek gelişti. Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşundan sonra sınır savaşının zaferi, Vietnam devriminin emperyalizm tarafından kuşatılmasına son verdi. Ülkemiz ile sosyalist ülkeler arasında ulaşın yolu açılmıştı.

1951 başında toplanan **Parti 2. kongresi**, Vietnam devriminin ve uzun direnişinin bir çok sorunları hakkında kararlar aldı. Özellikle toprak reformundan sonra yayınlanan Parti'nin doğru talimatları, emperyalistleri ve feodalleri devirmek için yeni bir devrimci atılım ile harekete geçen geniş emekçi köylü kitlelerini seferber etti. Böylelikle insan ve maddi güçleri, direnişin ve silahlı kuvvetlerin inşasının yanında seferber edebildik. Halk savaşı yeni güçler kazandı. 1950'den beri ABD emperyalizminden önemli yardımlar alan Fransız saldırganlarını yenmeyi başardık.

Büyük çapta saldırı ve karşı saldırılara girişen düzenli birliklerimiz, özellikle Bac Bo bölgesinde faaliyet gösterdiler. Gerilla faaliyeti de genel ve yoğun

bir atılım gösterdi. Düşmanın geri saflarında gerilla milislerine ve bölgesel birliklere dayanan halk, siyasi mücadeleyi, silahlı mücadeleyle birleştirdi. İşbirlikçi mahalli yöneticileri ve hainleri tasfiye etmek, düşmanın geri bölgelerini kendi sınıf bölgelerimiz haline getirmek, halk iktidarını kurmak amacıyla karakolları yerle bir etmek için bir çok silahlı ayaklanmaya girişti. Düzenli savaş ile işbirliği halinde özellikle geniş kırlık bölgelerde gerilla savaşı hızla gelişti. Kırsal bölgelerdeki devrimci hareket hızlı bir atılım kazanırken şehirler halkının mücadelesi de yükseliyordu.

1953 sonu ve 1954 başlarında, bütün ülke çapında, önemli stratejik yönlerde büyük stratejik karşı saldırı başladı. Sıkı sıkıya birleşen düzenli savaş ve gerilla savaşı hızla gelişti. Silahlı kuvvetlerimiz ve halkımız bütün harekat alanlarında büyük zaferler kazandı. Özellikle Dien Bien Phu'da, düşmanın Hindiçin'deki stratejik oynak savaş güçlerinin çok önemli bir kısmını yok ettik. Büyük stratejik öneme sahip Dien Bien Phu savaşının göz kamaştırıcı zaferi ve diğer harekat alanlarında kazanılan zaferler, düşmanın saldırı isteğine kesin bir darbe indirdi, savaşın gidişini değiştirdi, direnişi zafere götürdü.

Ağustos Devrimi ve Fransızlara karşı direnme savaşının deneyi şunu göstermektedir: Ağustos ayaklanmasında kuvvetler, temel olarak kitlelerin siyasi ordusundan ve geniş silahlı kuvvetlerinden oluşuyorlardı. Fransız emperyalistlerine karşı halk savaşında ise, büyük ulusal birlik cephesi siyasi güçlerine dayanan ve bunlarla işbirliği yapan silahlı halk kuvvetleri, ayaklanma ve devrimci savaştaki temel güçleri oluşturuyorlardı. Çünkü ayaklanma genel olarak kitlelerin isyanıdır. Oysa savaş, genel olarak iki or-

dunun karşı karşıya gelmesidir. Tabii ki halk savaşı içinde kitlelerin isyanı da vardır. Bütün halkın ayaklanmasında iki taraf ordusu arasında çarpışmalar da görülmektedir.

Fransızlara karşı direnme savaşında halkımız, silahlı kuvvetlerle siyasi güçleri birleştirmeyi başardı. Temel olarak siyasi güçlere dayandı. Üç tür silahlı kuvvet direnişin çekirdeğiydi. Siyasi mücadeleyle silahlı mücadele birleşmişti, çarpışmalar ayaklanmayla birleşmişti. Temel mücadele biçimi silahlı mücadeleydi.

Partimiz, silahlı halk kuvvetlerini kurmak için çalışıyordu. İsci sınıfının önderliğinde, işçi-köylü ittifakı temeli üzerinde, halkın siyasi güçlerine dayanan silahlı kuvvetlerimiz, ayaklanmadan önceki dönem boyunca doğdular. Halk iktidarının ilk yılı içinde büyük bir atılım gösterdiler, daha sonra uzun direniş boyunca hızla çelikleştiler ve geliştiler. Kurtuluş ordusu, Vietnam halk ordusu, Devletimizin düzenli ordusu haline geldi. Kendini savunma ve gerilla birlikleri durmadan gelişiyorlardı. Üç tür halk silahlı kuvvetleri yani düzenli birlikler, bölgesel birlikler ve gerilla milisleri hergün daha güçleniyorlardı.

Temel kuvvetler olan düzenli kuvvetler önemli alanlarda faaliyet gösteriyorlardı. Düşmanın düzenli kuvvetlerini özellikle düşmanın stratejik oynak kuvvetlerini yok etmek, düşmana ağır darbeler indirmek, topraklarımızı kurtarmak, savaşın çehresini değiştirmek için gerilla ile faaliyetlerini birleştirmek görevleriyle yükümlüydüler. Bütün bunlar, düşmanın saldırı isteğini kırmak ve direnme savaşını zafere götürmek için indirilen stratejik önemde darbelerdir. Düzenli kuvvetler, gerillanın gelişme koşullarını da yaratıyor ve siyasi mücadeleyi, kitlelerin silahlı ayak-

lanmalarını, düşman birlikleri ve görevlileri içindeki ikna ve ajitasyon çalışmasını hızlandırıyorlardı.

Fransızlara karşı direnme savaşında, başlangıçta küçük müfrezelere sahip olan düzenli kuvvetlerimiz gelişti, gittikçe daha iyi silahlı ve eğitim görmüş, yüksek çarpışma isteği ve mücadele gücüne sahip, bir tek çarpışmada bir çok düşman tabur ve alayını yok edebilecek savaşçı gruplara sahip stratejik oynak kuvvetler haline geldi. İlk olarak Çin-Vietnam sınırında 1950'deki çarpışmalarda, daha sonra Hoa Binh, Kuzey Batı çarpışmalarında eyleme geçen oynak gruplarımız, bölgesel silahlı kuvvetler ve üç tür birlik ile sıkı bir işbirliğine girdiler, direnme hareketinin gelişmesine katkıda bulunarak büyük bir görev yaptılar. Dien Bien Phu savaşı, stratejik oynak kuvvetlerin gelişmesinde önemli bir adım oldu. Silahlı kuvvetlerimiz ve halkımız önemli yerlerde büyük zaferler kazanırlarken teknik birimlerle güçlenmiş ve halkın desteğinden kuvvet alan savaşçı oynak gruplarımız Dien Bien Phu'da düşmanın Hindiçini'deki en güçlü kampını yok etti.

Her harekat alanının somut koşullarına ve görevlerine uyabilmek için kurulmuş olan bölgesel kuvvetler, mahalli silahlı mücadelenin çekirdeğini oluşturuyorlardı. Kuvvetli birimlerden oluşan bölgesel kuvvetler; düşmanı yok etmek, gerillayı ayakta tutmak ve geliştirmek, kitlelerin siyasi mücadelesi ve ayaklanmasıyla uyumlu halde çalışmak, halktan zorla erzak toplama, zorla askere alma çabalarını kırmak, halkı, devrimci iktidarı ve direnme savaşının insan ve malzeme kaynaklarını korumak amaçlarını güderek, halk milisleri ve düzenli birliklerle sıkı işbirliği halinde bazan toplu halde, bazan yayılmış olarak faaliyet gösteriyorlardı.

Direnme savaşımın ilk yıllarında silahlı propaganda müfrezelerinden, bağımsız bölüklerden, birleşik taburdan doğmuş bulunan eyalet ve ilçe çapındaki bölgesel kuvvetler durmadan gelişiyorlardı. Temel olarak düşmandan ele geçirilen ganimet sayesinde, silah ve techizatları günden güne iyileşiyordu. Bölgesel birlikler düşmanı sık sık müfrezeler ve bölükler halinde imha ediyor, düşman askeri karakollarını düşürüyorlardı. Direnme savaşının sonuna doğru düşmanı tabur halinde imha ettikleri de oluyordu.

Halkın geniş ölçüde örgütlenmiş silahlı kuvvetleri olan gerilla milisleri, bölgesel kuvvetlerle dayanışma halinde gerilla faaliyetlerini sürdürüyor, kukla yöneticileri yok etmek ve iktidarı tabanda ele geçirmek amacıyla ayaklanmalara girişmek için kitle siyasi güçleri ile işbirliği yapıyorlardı. Partizanlar üretimi bırakmıyor, herhangi bir silahı kullanıyor, düşmana bulunduğu yerde anında saldırıyor ve görüldüğü her yerde düşmanı, geri hatları da dahil, köylerde ya da sokaklarda yok ediyorlardı. Mahalli milisler ve gerilla, halk ordusunu kurmak ve düzenli savaşı geliştirmek için temel oluşturuyorlardı.

Gerilla milisleri; savaşçı sayısını ve çarpışma gücünü hızla geliştiriyorlardı. Gittikçe artan sayıda direnen köylülere dayanarak, gittikçe gelişen basit silahlardan en iyi biçimde yararlanarak düşmanı, müfrezeler, takımlar ve direnişin sonuna doğru bölükleri bütün halinde imha ediyorlardı. Gerilla bölgeleri ve üslerinin kuruluşu, korunması ve genişletilmesi için ve kurtarılmış bölgenin savunulmasında bölgesel kuvvetlerle birlikte, düşmanın yakıp yıkma, imha faaliyetlerini kırarak, halk savaşını hızla geliştirerek önemli bir görev yapıyorlardı. Gerilla milislerinin ve bölgesel birliklerin uzun direniş boyunca gi-

riştikleri çarpışmalar ve yerine getirdikleri görevler, özellikle Partinin düşman geri hatlarında 1948-1949'da verdiği gerilla savaşı boyunca ve Hoa Binh, Dien Bien Phu savaşları sırasında çok önemliydi.

Silahlı halk kuvvetlerinin üç tür birlik halinde yani **halk ordusunu** oluşturan düzenli birlikler ve **bölgesel** birlikler ile **kitle silahlı kuvvetlerini** oluşturan **gerilla milisleri** biçiminde gelişmesi, Fransız sömürgecilerine karşı halk savaşında askeri örgütlenmemizin yaygın halk niteliğini gösterir.

Devrimci silahlı kuvvetlerin gelişmesinde düzenli birlikler; bölgesel birlikler ve gerilla milisleri arasındaki örgütsel ilişkiler ve aynı zamanda üç tür birlik arasındaki, halk ordusu ile kitle silahlı kuvvetleri arasındaki eylemde uyumluluk, direnme savaşı sırasında gerillanın düzenli savaşa dönüşmesine ve bunlar arasındaki sıkı uyuma yakından bağlıdır.

Fransızlara karşı direnme savaşı deneyi şunu gösteriyor: **Düzenli birlikler, bölgesel birlikler ve gerilla milisleri arasındaki, düzenli savaş ile gerilla savaşı arasındaki eylem uyumu,** halkı seferber etmek, haklı bir savaşın, kendi topraklarımız üzerindeki bir kurtuluş savaşının gücünü harekete geçirmek amacını güden halk savaşının en büyük kozudur. Bu uyum sayesinde, meslekten saldırı orduları, büyük asker sayısına ve modern techizata rağmen kendi kuvvetli noktalarını değerlendirmelerine imkan verecek bir klasik savaş sürdüremediler. Saldırgan ordular, yalnızca devrimci orduyla değil, her alanda kararlı bir direniş yürüten bütün halkla karşı karşıya gelmek zorundadırlar. Saldırgan birlikler, cephesi ve geri hattı olmayan, cephenin her yerde bulunup aynı zamanda hiç bir yere bulunmadığı bir savaşta, halk savaşı okyanusunda boğulurlar. Her saldırı savaşında

varolan yayılma ile toplanma arasındaki, toprak işgali ile oynaklık arasındaki çelişkiler giderek keskinleşir. Modern techizata sahip büyük saldırı birlikleri hareket edemez hale gelirler. Halkın silahlı kuvvetlerini yok edemedikleri gibi kendileri kemirildiler, yıprandılar, imha oldular ve nihayet yenildiler.

Düşmandan daha az askere sahip olan ancak geniş kitle silahlı kuvvetleriyle işbirliği yapan bir halk ordusuyla, halkımız, gerillayı düzenli savaşla sıkı sıkıya birleştirerek her alanda bütün halkın direnişini yürüttü. Modern araçlara sahip yarım milyon kişilik Fransız emperyalistlerinin saldırı ordusunu yendi.

Bir sömürge ülkede ulusal kurtuluş savaşının bu ilk zaferi şunu gösteriyor: **Günümüzde, toprakları az, nüfusu az ve ekonomisi az gelişmiş olan küçük bir ulus, emperyalistlerin eski tarzda sömürgeci saldırgan savaşını, devrimci savaş vererek yenmeye tamamen muktedirdir.**

Bağımsız bir devletin bütün yapısına sahip olarak, tamamen kurtarılmış olan Kuzey Vietnam, sosyalist devrim ve barış içinde sosyalist kuruluş aşamasına geçti. Halkımız, bütün ülkede ulusal demokratik halk devriminin başarılması için çalışıyor, zira Güney hala ABD emperyalizminin ve uşaklarının boyunduruğu altında bulunmaktadır.

Toprak reformunu ve ulusal ekonominin inşasını başardıktan sonra Kuzey halkı, sosyalist dönüşüm ve kuruluşa, tarihimizin en derin, en köklü devrimine girişti. Sosyalist dönüşümlerin temel olarak gerçekleşmesi sonucunda, insanın insan tarafından sömürülmesi temel olarak yok edilmiştir. Yeni üretim ilişkileri kurulmuştur, üretim araçlarında sosyalis mülkiyet kurulmuştur, sosyalizmin maddi ve teknik temelleri adım adım yerleştirilmiştir. Halkın siyas

ve inanç birliği görülmedik ölçüde sağlamlaştırılmıştır. Vatana ve sosyalizme bağlılık, yeni sosyalist insanın toplu efendi olma bilinci durmadan yükselmektedir. Savaşta ve kuruluş çalışmalarında halkımız, sosyalist kampın kardeş ülkelerinin durmadan artan desteğinden de yararlanabildi.

Silahlı halk kuvvetlerinin yeni gelişmesi, Kuzey toplumunun bu tarihi gelişme çerçevesi içinde yer almaktadır. **Bu, barış içinde sosyalizmi kuran bağımsız bir Devlet'in halkının ulusal savunma için askeri örgütlenmesidir.** Silahlı halk kuvvetlerinin görevi; sosyalist Kuzey'i savunmak ve ABD emperyalizminin her girişimini boşa çıkartmaya hazır beklerken, bütün ülkede devrim görevini yerine getirmek için proletarya diktatörlüğü Devleti'nin aracı olarak hizmet etmektir.

Orduyu kurmak, sosyalist düzen koşullarında ve barış içinde ulusal savunmayı sağlamlaştırmak, Partimiz ve halkımız için yeni bir sorundur. Halkımız, bağımsız bir ulusun orduyu inşa etme ve ulusal savunmayı sağlamlaştırma deneyini, feodal düzen koşulları içinde yüzyıllar boyunca kazandı. Partimizin kuruluşundan beri, halkımız, onlarca yıldır durmadan mücadele etti. Ülkemiz geçmişte emperyalistlerin ve feodallerin boyunduruğu altında bulunurken, iktidarı ele geçirmek için ayaklanmayı sağlamak amacıyla, daha sonra ise gittikçe sağlamlaşan bir halk demokrasisi düzeni temeli üzerinde uzun bir kurtuluş savaşı vermek amacıyla, silahlı kuvvetlerin kuruluşunda yeri doldurulamaz bir deney kazandı.

Bugün Partimiz ve halkımız yeni bir sorunu çözümlediler.

Barış zamanında halkımızın baş görevi ülkeyi ve sosyalist ekonomiyi inşa etmek için bütün güçlerini

bir araya toplamaktır. Temel sorunlarından birisi, ekonomi ile ulusal savunma arasındaki ilişkileri iyi düşünerek çözümlemektir. Yalnızca sağlam bir ekonomi güçlü bir ulusal savunmaya imkan tanır. Karşılıklı olarak yalnızca güçlü bir ulusal savunma, halkın barışçı inşa çalışmasını etkili biçimde koruyabilir, vatanın güvenliğini sağlayabilir. Ekonomi ile ulusal savunma arasındaki ilişkiler, hala bölünmüş durumda olan bir ülkenin konumu hesaba katılarak çözümlenmelidir. Düşman Güney'e karşı saldırısını hala sürdürüyor. Kuzey, en kısa zamanda bütün ülke içinde devrimin sağlam bir üssü haline gelmelidir. Küçük bir Devlet olan ülkemiz, güçlü bir saldırganı, ABD emperyalizmini yenmeye hazırlanmalıdır. Hem genel iktisadi planın yönü ve görevleri hem büyük iktisadi bölgelerin dağılımı hem de sanayi, tarım, haberleşme, ulaşım, kültürel ve toplumsal faaliyetler bakımından ekonominin inşası, ulusal savunmayı sağlamlaştırmak gereklerini dikkate almak zorundadır. Aynı zamanda örgütlenme alanında barış ekonomisini bir savaş ekonomisi haline getirmeye hazır olmak gerekir.

Partimiz, halk savaşı, bütün halkın ulusal savunması kavramına kesinlikle bağlıdır. Yeni koşullarda bütün halkın silahlandırılmasını gerçekleştirmiş, her yerde devrimci kitleleri silahlandırmış, güçlü bir halk ordusu kurmuş, üç tür silahlı halk kuvvetlerini güçlendirmiştir. Geniş ölçüde yaygın ve üretime katılan kitle silahlı kuvvetleriyle ve iyi eğitilmiş yüksek çarpışma gücüne sahip bir halk ordusuyla, hem güçlü bir ulusal savunmaya hem de üretim için yeterli bir el emeğine sahibiz. Barış zamanında ekonomiyi geliştirmek için çaba gösteren ve savaş zamanında güçlü emperyalist düşmanlarla

savaşmak zorunda olan bizimki gibi küçük bir ülke için doğru olan tek siyaset, bu ulusal savunma siyasetidir.

Bu koşullar altında ekonomiyi ulusal savunma ile birleştirmek zorunda olduğumuz kavramak gerekir. Halkımız, sosyalist Kuzey'in bağımsızlık ve egemenliğini korumak ve barış zamanmda bile düşmanın her saldırı emelini parçalamak gerektiğinin bilincindedir, gereken yüksek uyanıklığı göstermektedir. Halkımız aynı zamanda, ülkeyi kurtarmak için hazırlık yapma yüksek kararlılığına sahiptir.

Partimiz, düzenli ve modern hale gelmesi gereken güçlü bir halk ordusunun kuruluşunu ve halk milislerinin ve kendini savunmanın genel olarak geişimini, büyük yedek kuvvetlerin inşasını öngörmüştür.

Ordunun bir kısmını terhis ederek üretime dahil ettik. Yüksek çarpışma niteliğine, uygun sayıda askere sahip olan sürekli orduyu sağlamlaştırmaya çalıştık. Bir çok ordu birlikleri, bir yandan savaşa hazır beklerken ekonominin kuruluşuna doğrudan katılmalıdırlar. Gönüllü askerlik yerine Devlet, büyük yedek güçler kurmak amacıyla mecburi askerlik hizmetini getirdi. Terhis edilmiş bulunanlar, yedek asker ve subay gücü içinde ele alınıyorlar. Kendini savunma ve halk milisleri örgütlerini yeniden ayarladik ve sağlamlaştırdık. Bucak, köy ve mahalle çapında direnişi örgütlemeyi hızlandırdık, düzeni ve güvenliği korumayı güçlendirdik. Bütün gençlere genel askeri eğitim sağladık ve ulusal savunma ve silahlı halk güvenlik kuvvetleri kuruluşu için beden eğitimi ve sporu teşvik ettik.

Silahlı halk kuvvetlerinin güçlendirilmesi ve halk

ordusunun göreviyle ilgili olarak **Parti III. kongresinin** 1960'da aldığı kararlar şunları belirtiyordu:

«**Halk ordusu**, Devletin temel gücüdür. Görevi, Kuzey Vietnam halkının ulusal bağımsızlığını ve barışçı çalışmasını savunmak aynı zamanda ülkenin yeniden birleştirilmesi için mücadeleye kesin destek olmaktır. Ulusal savunmayı güçlendirmek, sürekli orduyu düzenli ve modern bir ordu halinde inşa etmek, silahlı halk güvenlik kuvvetlerini pekiştirmek ve aynı zamanda kendini savunma milislerini geliştirmek, yedek güçleri inşa etmek önemlidir.»

Sosyalist devrimin ve sosyalist inşanın bütün alanlarında gerçekleştirilenlere dayanan silahlı halk kuvvetleri hızla geliştiler.

Sosyalist bir Devletin devrimci ordusu olan **halk ordusu**, çeşitli kuvvetlere ve silahlara sahip olan modern bir ordudur: Kara, deniz ve hava orduları. Kara ordusunda piyade, topçu, zırhlı birlikler, istihkam, muhabere, kimyasal birlikler, ulaştırma vardır. Düzenli bir ordunun kuralları konulmuştur. Ordunun çarpışma gücü ve disiplini yükselmiştir. **Düzenli birlikler**, gittikçe modern silah ve teçhizata sahip, güçlü büyük birimlerden oluşmaktadır. Bu birlikler artan bir oynaklığa, büyük çarpışma gücüne sahiptir. Değişik silahları uyum halinde kullanmaktadır. Sağlamlaştırılmış ve daha iyi donatılmış **bölgesel birliklerin** çarpışma kabiliyeti artmıştır. Halkın yurtseverliğine, sosyalizme bağlılığına, mecburi askerlik hizmetine dayanan halk ordusu bir çok yedek kuvvet, halk milislerinin ve kendini savunmanın önemli kuvvetleri sayesinde her an asker sayısını arttırabilir.

Halk milisleri de, şehirde ve köylerde yeni sosyalist üretim ilişkileri temeli üzerinde hızla geliş-

mektedir. **Kitle silahlı kuvvetleri**, sosyalizm koşullarında, emekçi halk içinde geniş çapta örgütlenmiştir. **Halk milisleri ve gerillalar**, kooperatif üyesi köylülerin silahlı örgütüdür. **Kendini savunma birlikleri ve çarpışma kendini savunma birlikleri**, fabrikalarda, işletmelerde, madenlerde, inşaatlarda, devlet çiftliklerinde, kamu hizmetleri memur ve yöneticilerinin, mahallelerde emekçi halkın silahlı örgütüdür. Kendini savunma halk milisleri ve yedek kuvvetler belli bir eğitim seviyesine, yüksek siyasi bilince sahiptir, iyi örgütlenmiş, değişik silahlarla donanmış, uygun mücadele biçimleriyle eğitilmiştir. Bulundukları yerde çarpışabilirler ya da sürekli kuvvetleri tamamlayabilirler.

1965'de ülkemizin Güney'inde «özel savaşın» kesin başarısızlığa uğraması tehlikesi karşısında ABD emperyalistleri Kuzey'e hava saldırılarına başladılar, aynı zamanda doğrudan bir saldırı için Güney'e birliklerini soktular. ABD'nin sistemli imha savaşına karşı Kuzey halkının direnme savaşı başlıyordu. Bütün ülkede ABD'ye karşı ulusal direnme savaşımız her yere yayıldı. Bu savaş aynı zamanda, düşman hava kuvvetlerine karşı sosyalist vatanımızı savunmak için verilen bir savaştır.

Amerikalılar büyük çapta hava ve deniz kuvvetlerini seferber ettiler. Kuzey'e milyonlarca ton bomba yağdırdılar. Halkımıza karşı tarif edilmez cinayetler işlediler. Tırmana tırmana bir çok bölgeye nihayet ülkemizin kalbi Hanoi'ye saldırdılar. Muazzam askeri güçlerine güvenerek halkımızı boyunduruğa almayı düşünüyorlardı. Yanılgıları çok büyüktür. Yabancı saldırıya karşı boyun eğmez mücadele geleneğine sahip halkımız, hiç bir saldırgan önünde boyun eğmedi. Başkan Ho Chi Minh'in «hiç bir şey

bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli değildir çağrısına ses veren sosyalist Kuzey'in halkı ve ordusu, kararlı ve etkili yerden havaya bir halk savaşına girişti.

Bu, tamamen yeni biçimde bir halk savaşıdır. Bütün halk, düşman hava ve deniz kuvvetleri ile çarpışmaktadır, savunma ve koruma çalışmalarına katılmakta, ulaşımı sağlamakta, hem savaşa hem üretime katılmakta, cepheye hizmet ederken geri hatları korumaktadır. Bu, ülkemizde halk savaşının yeni bir gelişmesidir. Halkımız, barış içinde on yıldır sağlamlaşıp gelişen ve kardeş ülkelerin önemli yardımlarından yararlanan sağlam bir yapı kurmuş, bağımsız bir Devlete sahiptir. Halk savaşını, sosyalist düzenin başlangıcında bulunduğu bu koşullar temelinde veriyoruz.

Fransızlara karşı direnme savaşında, saldırgan temel olarak kara kuvvetleri ile çarpışmak için bütün halkı seferber etmiştik. Nispeten modern silahlara sahip bu saldırgan orduyu yendik. Bugün, saldırganın temel olarak hava kuvvetlerini, ABD emperyalistlerinin en modern silahlarından birini yenmek için bütün halkı yeniden seferber etmekteyiz.

Partimiz, bütün halkın güçlerini seferber etti, halk savaşını hızla geliştirmek için ülkeyi savaş haline geçirdi. Silahlı halk kuvvetlerini arttırdı, ekonomiye yeni bir yön kazandırdı, merkezi sanayileri dağıttı, bölgesel ekonomiyi geliştirdi, kalabalık bölgelerin ve düşmanın özellikle saldırdığı yerlerin halkını boşalttı, savaş ile üretimi birleştirdi, savaş içinde bile üretimi hızla geliştirdi. Partimiz, her alanda direnişi güçlendirmek, bütün ülke içinde Kuzey'in devrimci görevini yerine getirmek, aynı zamanda ülkenin gelecekteki inşasını hazırlamak için Kuzey'i sosyalizme

doğru geliştirmeyi her şart altında sürdürmemiz gerektiğini belirtti. Üçlü devrim hızla gelişti. Sosyalist üretim ilişkileri gittikçe sağlamlaşmaktadır. Halkın siyasi ve inanç birliği durmadan güçlenmektedir. Sosyalizmin maddi ve teknik temeli yavaş yavaş sağlamlaşmaktadır. ABD'nin imha savaşına karşı halk savaşının gerektirdiği bütün görevleri yerine getirmek için Partimiz ve halkımız, sosyalizmin üstünlüğünü her alanda daha geliştirmeye çalıştılar.

Saldırganla çarpışan bütün halkın güçlerinin, askeri örgütlenmenin gelişmesi, bu dönemde halk ordusunun ve kitle silahlı kuvvetlerinin görevi, sosyalist düzen koşulları içinde yerden havaya halk savaşının özelliklerine bağlıdır. Amerikan saldırısma karşı bütün ülkede halkımızın direnme savaşmm niteliklerine bağlıdır.

Halk ordusunun «hava savunma» kuvvetleri çok kısa zamanda gelişti. Düzenli ordunun hava savunma kuvvetleri ve bölgesel birlikler hızla gelişti. Bu kuvvetler, yerden havaya halk savaşının iskeletini oluşturmaktalar, geniş halk milisi kuvvetleri ile eylem birliği yapmaktalar. «Hava savunma» kuvvetleri çeşitli çapta ateşli silahlara, füzeler, tepkili uçaklara, modern teknik araçlara sahiptir. Düşman uçaklarını yok edecek ve düşmanın saldırdığı başlıca hedefleri savunacak oynak ve sabit kuvvetlere sahiptir. Kara ordusu, piyade birlikleri, bölgesel birlikler ve halkın katılmasıyla «hava savunma» kuvvetleri önemli ulaşım merkezlerinde, sanayi merkezlerinin, büyük şehirlerin üzerinde oldukça büyük çapta bir çok çarpışmaya girişti. «Hava savunma» kuvvetlerimiz ve genç hava kuvvetlerimiz büyük başarılar kazandı. «Yerden havaya» halk savaşmda ordumuz yeni bir düzenli çarpışma biçimi geliştirdi.

Askeri ulaşım da hızla gelişti. Ordunun ulaştırma faaliyetinde çeşitli kuvvetler katılmaktadır: Taşıma, istihkam, hava savunması, piyade birlikleri. Sivil ulaştırma ile uyum halinde çalışan askeri birlikler, yoğun ateş altında kahramanca ve ustaca çarpıştılar. Ve her şart altında ulaşımı sağladılar. Ülkenin bütün yollarında, geri hatlardan cepheye kadar görevlerini yerine getirdiler.

Kara ordusu büyük piyade birlikleri, teknik silahlarla güçlenmiş olarak büyük ölçüde modernleştiler. Çarpışma güçleri yükseldi. Saldırganla her yerde çarpışmaya, onun her saldırısını kırmaya hazırdır. Bölgesel birlikler hızla geliştiler. Örgütlenme, techizat ve çarpışma niteliği bakımlarından yeni bir atılım kazandılar. Bir çok vilayet, hava savunma topçu birliklerine, kara topçu birliklerine sahiptir. Bu birlikler düşman uçaklarını düşürdüler, düşman gemilerini batırdılar. İstihkam birlikleri ulaşımın sağlanmasına büyük ölçüde katkıda bulundular.

Halkın yurtseverliğine ve sosyalizme bağlılığına, mecburi askerlik hizmetine dayandık ve savaş zamanında seferberliği sağladık. Barış zamanından itibaren örgütlenmiş yedek güçler temeli üzerinde silahlı halk kuvvetlerini hızla genişlettik. Vatanın; sosyalist Kuzey'i savunmak, ulusal direnişe katılmak çağrısı üzerine, kooperatiflerden, fabrikalardan, kamu hizmetlerinden, okullardan bir çok genç, halk ordusu saflarında, gençliğin çarpışma müfrezelerinde yerlerini aldılar, cephenin yolunu tuttular. Kahramanca savaştılar, her savaş alanında fedakarlıkla çalıştılar.

Barış zamanından itibaren kurulup örgütlenmiş bulunan kitlelerin silahlı kuvvetleri, savaş zamanında nicelik ve nitelik bakımından hızla geliştiler. Techizatları arttı ve mükemmelleşti. Bir çok köyde mi-

lisler, tüfek, otomatik silahlar, küçük çapta hava savunma silahları, obüs ve top kullanacak birlikler halinde örgütlenmiştir. Bir çok köyde istihkam, keşif, kurtarma özel birlikleri vardır. Bir çok yerde, bütün ilçe toprakları üzerinde faaliyet gösterecek oynak birlikler kurulmuştur. Üretimi ve savaşı birleştirmek için pek çok fabrika ve işletmelerde ayrıntıları ile örgütlenmiş kendini savunma birlikleri vardır. Bu kuvvetler modern silahlar dahil çeşitli silahları kullanmaktadır.

Halk milisleri ve kendini savunma kuruluşları, büyük görev yaptılar. «Bir elde saban diğer elde tüfek», «bir elde çekiç diğer elde tüfek» hareketlerine köyde ve şehirde, ovada ve yaylada, gençler ve ihtiyarlar, erkekler ve kadınlar katıldılar. Halkı ve üretimi doğrudan doğruya korumak için alçak yükseklikte etkili bir ateş hattını düşman uçaklarına karşı her yerde kurdular. Hava savunma ve hava kuvvetleri ile sıkı işbirliği halinde anahtar noktalara yönelen ve bütün ülkeye yayılan değişik yükseklikte oynak ve esnek bir ateş ağı yarattılar. Bu ateş ağı, değişik topraklar üzerinde, değişik şartlarda, değişik yüksekliklerde uçan bir çok ABD uçağını düşürdü. Milisler, piyade silahları kullanarak bir çok ABD jeti düşürdüler ve pilotlarını esir aldılar, yerden havaya halk savaşında halk milisi ve kendini savunma birliklerinin alçaktan uçan düşman uçaklarını böylece düşürmesi yeni bir gerilla biçimidir. Milis birlikleri sayısız düşman komando askerlerini de yakaladı ya da yok etti, onbinlerce bomba ve mayını tahrip etti ya da etkisiz hale getirdi. Sosyalist düzen içinde kitlelerin silahlı kuvvetleri, yeni muazzam çarpışma nitelikleri gösterdiler.

Az gelişmiş bir ekonomiye sahip bir ülke, az si-

laha sahip bir ordu, modern techizat ve araçla donanmış büyük bir orduya sahip büyük bir emperyalist gücü nasıl yenebilir? Bu soruya cevabı, halk milislerinin mitralyöz ve tüfeklerle ABD emperyalizminin tepkili uçaklarını düşürmelerinde bile bulabiliriz.

Halk milislerinin ve kendini savunma birliklerinin yeri, halk savaşının diğer cephelerinde daha bir çok görevde de kendini gösterdi: Ulaşım, halkın hava saldırısına karşı savunması, silahlı halk güvenlik kuvvetleri ile işbirliği halinde kamu düzeninin ve güvenliğinin korunması, mahalli üretimin, halkın hayatının ve mülkünün korunması için direnme köylerinin inşası, üretimi yürütecek çekirdek görevi, vb. Bütün bunlar, sistemli imha savaşı veren düşmanın manevralarını kesinlikle başarısızlığa uğrattı.

Barış yıllarında kurulmuş olan **silahlı halk güvenlik kuvvetleri,** hızla olgunlaştılar ve savaş içinde büyük görev yaptılar. Bu kuvvetlerin yöneticileri ve savaşçılar, geçici askeri sınır hattını kesin uyanıklıkla korudular, sınırları ve adaları korudular, ülke içinde düzen ve güvenliği ayakta tuttular, uçaklar düşürdüler. Pilotlarını yakaladılar, bir çok haydut ve komando askerini yok ettiler, yakaladılar, vb.

Halkımız savaşa faal olarak katıldı. Yol inşaatı, savaş mevziinin düzenlenmesi, yaralılara yardım, birliklerin beslenmesi, orduya çok yönlü yardım için, milyonlarca işgünü ayırdı. Ekonomiyi, kültürü, eğitimi, sağlık hizmetlerini geliştirdi. Savaşın hızlanmasına rağmen hayatı sağlamlaştırdı. Ordumuzun ve halkımızın devrimci kahramanlığı hem çarpışmalarda hem çarpışmalara hizmet eden çalışmalarda kendini göstermektedir: Haberleşme ve ulaşımı sağlamak, halkın hava savunmasını sağlamak ve aynı zamanda üretim faaliyetini, yeni hayatın inşasını yürütmek.

Amerika'nın sistemli imha savaşı, sosyalist düzenimiz ve bu düzenin askeri örgütlenmesi için çetin bir sınav oldu. Güney'deki yurttaşlarımızla ve Güney Halk Kurtuluş Ordusu ile işbirliği halinde Kuzey'in silahlı kuvvetleri ve halkı, sosyalist kampın kardeş ülkelerin yardımıyla büyük zaferler kazandı. Saldırgan yenildi, manevraları boşa çıkarıldı. Bazıları en yeni buluş olan ve ilk defa Vietnam'da kullanılan kırk değişik tipte üçbinden fazla modern uçak düşürüldü. ABD hava kuvvetlerinin bir çok tecrübeli pilotu savaş dışı bırakıldı ya da esir alındı. Sosyalist Kuzey çelikten bir savunma mevzii olarak ayakta durdu. Hem askeri hem ekonomik alanda durmadan sağlamlaştı. Bütün ülke için devrimci üs görevini tam olarak yerine getirdi. Büyük cephe için şanlı görevini yapmayı sürdürdü. Bütün ülkedeki silahlı kuvvetler ve halk ile birlikte ulusal direnişi gittikçe büyüyen başarılara götürdü.

Sosyalist Kuzey'de halk savaşının sistemli imha savaşı üzerindeki zaferi, bütün halkımız için bir zaferdir. Yalnızca halkımız için değil uluslararası alanda da büyük anlama sahiptir. Partimizin, doğru, bağımsız ve yaratıcı uluslararası siyasi çizgisinin, ulusal kurtuluş ve sosyalizmin inşası için ABD'ye karşı direnme savaşı çizgisinin, siyasi ve askeri çizgisinin zaferidir.

Ağustos genel ayaklanmasmdan ve Fransızlara karşı direnme savaşından farklı olarak Partimiz; ilk defa sosyalist rejim temeli üzerinde yerden havaya bir halk savaşında halkımızı başarıyla yönetti. Bütün halkm mücadele birliğinin gücüne dayandı. Her yerde hazır bulunan güçlü kitle silahlı kuvvetleriyle, yani kendini savunma halk milisleri ile uyum halinde çalışan bölgesel birliklerden ve düzenli birliklerden

meydana gelmiş modern ve düzenli bir halk ordusu kurdu. ABD emperyalizminin hava saldırısı savaşını bozguna uğratmak için az çok modern her türlü silahtan en iyi biçimde yararlandı. Yeni koşullarda halkımız ve silahlı kuvvetleri, «büyüğü küçük ile yenmek», «çok sayıda olanı az sayıda olanla yenmek», «moderni daha az modern olanla yenmek» sanatını yüksek düzeye çıkardılar.

Bir yurtsever savaşta ortaya çıkan ilk sorun şüphesiz ülkeyi barıştan savaşa geçirmektir. En önemli görevler, halk silahlı kuvvetlerini büyütmek için, bütün halkı seferber etmek, ekonominin yönünü değiştirmek, halkın hayatının ve direnişin ihtiyaçlarını karşılayacak bir savaş ekonomisi örgütlemektir. Bu geçişin başarısı her şeyden önce, ekonomi ile ulusal savunma arasındaki ilişkilerin doğru çözümüne ve her bölgede olduğu gibi ulusal çapta da her alanda daha barış zamanından hazırlıklar yapılmasına bağlıdır. İktisadi, siyasi, maddi ve manevi alanlarda geri hatları güçlendirmek, cepheye malzeme ve insan sağlamak için temel bir güvencedir. Sağlam ve güçlü bir geri hat, genel olarak savaşın özel olarak da yurtsever savaşın şüphesiz en önemli etkenlerinden biridir.

Askeri örgütlenme alanında, barış zamanında örgütlenen, inşa edilen ve savaşa hazırlanan silahlı halk kuvvetleri, bağımsız ve egemen bir Devletin, giderek sağlamlaşmış bir sosyalist düzenin yarattığı elverişli koşullardan her alanda yararlandık. Sosyalist vatanı savunmak için yurtsever savaş boyunca, ayaklanma ve kurtuluş savaşından daha yüksek bir gelişme düzeyine vardık.

Halkımız savaş için önce çıplak elleriyle ayağa kalktı. Dolayısıyla başlangıçta kitlelere devrimci bilinç vermek ve onları seferber etmek, siyasi güçleri yaratmak ve bu temel üzerinde devrimci silahlı kuv-

vetleri, ilk olarak kitle silahlı kuvvetlerini kurmak gerekiyordu. Devrimci ordu giderek kitle silahlı kuvvetlerinden kuruldu. Ayaklanma ve devrimci savaşın başarıları temeli üzerinde silahlı kuvvetlerin düzeyini yavaş yavaş yükselttik. Siyasi mücadeleden silahlı mücadeleye geçmemiz ve bu iki mücadele biçimini birleştirmemiz gerekiyordu. Gerilla savaşından düzenli savaşa geçmek ve bu iki savaş biçimini birleştirmemiz gerekiyordu. Ayaklanma ve kurtuluş savaşında siyasi mücadele ile silahlı mücadeleyi, ayaklanma ile saldırıyı, düşmanı yok etmek ile iktidarın halk tarafından ele geçirilmesini vb., her zaman sıkıca birleştirdik.

Sosyalist vatanın savunulmasında düşman hava kuvvetlerine karşı verilen yurtsever savaş boyunca halkımız, başından itibaren modern bir düzenli, sürekli orduya sahipti. Bu oldukça güçlü ordu içinde, barış zamanında kurulmuş ve savaş patlayınca hızla genişlemiş bulunan düzenli birlikler ve bölgesel birlikler vardı. Bunların yanısıra, şehirlerde ve köylerde örgütlü, techizatlı ve eğitilmiş milyonlarca kendini savunma halk milisinden oluşan kitle silahlı kuvvetleri vardı. Devrimci silahlı kuvvetlerin kuruluşu, yurtseverliğe ve sosyalizme bağlılığa, aynı zamanda halk iktidarının uyguladığı somut siyasetlere ve kurallara dayandı.

Modern ve düzenli bir halk ordusu ve geniş ölçüde yayılmış güçlü kitle silahlı kuvvetleri varolduğu için, başından itibaren düzenli savaş ve gerilla faaliyeti, birbirine sıkıca bağlı olarak aynı zamanda ortaya çıktı. Savaş, düzenli savaşın, halk ordusunun çok önemli görevini, ortaya koydu. Düzenli orduya bağlı hava savunma birlikleri ve hava kuvvetleri düşmanla büyük çarpışmalara girişti, bir çok düşman

uçağını düşürdü ve düşmanın bütün tırmanışını başarısızlığa uğrattılar. Genişletilmiş bölgesel birlikler yeni savaş güçleri ile mahalli bölgelerde halk savaşının çekirdeğini oluşturdular. Ulaşım ve haberleşmede ve halkın hava savunmasında ve cephe hizmetinde olduğu gibi çarpışmalarda da halk milisleri ve kendini savunma müfrezeleri çok önemli yer tuttular.

Yer çarpışmalarında halk ordusunun bütün güçleri ve kitle silahlı kuvvetleri savaş güçlerini hızla geliştirecek ve düşmanı yenmek için faaliyetlerini etkili biçimde birleştireceklerdir.

Tabii ki halkımız, yurtsever savaşı boyunca bütün halkın, bütün ülkenin, bütün ulusun gücünü geliştirmek için, en fazla toplu güce varmak için geçmiş ayaklanma ve kurtuluş savaşlarının deneyini tamamiyle değerlendirecek durumdadır. Ülkemizde vatanı savunmak için verilen savaş bütün halkın savaşıdır ve kurtuluş savaşı gibi her alanda sürmektedir. Diğer yandan kurtuluş savaşı sırasında devrimci bir üsse, gittikçe genişleyen bir kurtarılmış bölgeye sahip olduğumuz zaman vatanı savunmak için verilecek bir savaşın unsurları beliriyor ve gelişiyordu.

Sosyalist Kuzey'de halkımızın ve silahlı kuvvetlerinin büyük zaferi şunu göstermektedir: Az gelişmiş bir ekonomiye, modern olmayan bir techizat ve teknikle donanmış bir orduya sahip olan küçük bir ülke, doğru bir devrimci çizgi izliyorsa, vatanın bağımsızlık ve özgürlüğü için savaşmaya kesinlikle kararlı ise, halk ordusu ve kitle silahlı kuvvetleri ile bütün halkın gücüne dayanmayı ve uluslararası yakınlık ve desteği kazanmayı başarırsa, ABD emperyalizminin modern hava kuvvetlerinin sürdürdüğü sistemli imha savaşını yenmek için halk savaşını yürütmeye tamamen muktedirdir. Kuzey halkının ve Güney halkı ile

silahlı kuvvetlerinin zaferi, halk savaşının her saldırganı yeneceğini göz kamaştırıcı biçimde gösteriyor.

ABD'ye karşı ulusal direnişimiz, Güney'de bir kurtuluş savaşı, Kuzey'de sosyalist düzeni savunma savaşı biçimlerine büründü. Günümüzde Kuzey'i savunmak, direnişi kesin zafere götürmek ve uzun vadede vatanımızın bağımsızlığını etkili biçimde korumak için, Partimiz ve zengin deneyimizin yardımı ile, silahlı kuvvetlerin kuruluşu ve ulusal savunmanın bütün halk tarafından sağlamlaştırılması sorununu doğru biçimde çözümlemekteyiz.

Güney'de halkımızın devrimci savaşı on yıl önce başladı. Bu savaş, ABD emperyalizminin yeni sömürgeci saldırısına karşı verilen bir **kurtuluş savaşıdır.** Güney'i kurtarmak, bütün ülkede ulusal demokratik halk devrimini tamamlamak amaçlarını gütmektedir. Sosyalist Kuzey'in savunmasına, ülkenin barış içinde birleşmesine katkıda bulunmaktadır. Güney'deki yurttaşlarımızın ve savaşçılarımızın yeni bir düşman olan ABD emperyalizmine karşı ve yeni bir saldırı savaşı biçimi olan yeni sömürgeci saldırı savaşına karşı mücadelesi; halkımızın bütün ülkede Ağustos Devrimini başardığı, ülkenin yarısını kurtardığı ve kurtarılmış Kuzey'in sosyalist devrimi inşa yoluna girdiği ve bütün ülkede devrimin sağlam üssü ve sosyalist kampın bir üyesi haline geldiği koşullarda süregelmektedir. Devrimimiz; kardeş sosyalist ülkelerin artan yardımından yararlanmakta ve gittikçe elverişli bir uluslararası konumda süregelmektedir. Uluslararası alanda devrimci güçler, gerici güçlerden kesinlikle üstündür ve ABD emperyalizminin başını çektiği emperyalizmin mevzilerine karşı sürekli saldırı durumunda bulunmaktadır.

Bu nedenle Güney'de devrimci savaş çok yüksek

düzeyde yeni bir gelişme gösterdi ve önemli yeni bi güce sahip bulunmaktadır. **Güney'in halk kurtulu silahlı kuvvetlerinin** gelişmesi, Güney Vietnam'd devrimci savaşın değişik aşamalarda gösterdiği bütü özelliklere sıkıca bağlıdır: Zincirleme ayaklanmalar «Özel savaşa», karşı, «mahalli savaşa» karşı, «Viet namlılaştırılmış savaşa» karşı halk savaşı.

1959-60 yıllarında halk bir çok geniş kırsal böl gede zincirleme halde **ayaklandı.** Bu ayaklanmaları girişen kuvvetler, o sırada henüz kuvveti az olan **si lahlı kendini savunma birlikleri tarafından** destekle nen **kitlelerin siyasi ordusu** idi. 1945 genel ayaklan masından önce devrimci harekette uzun çabalar so nucunda kurulmuş bulunan bu siyasi ordu, Ağustos Devrimi ve Fransızlara karşı direniş sırasında hızla gelişti. Nho Dinh Diem yönetimine karşı çetin müca delenin sınavları içinde çelikleşti. Dolayısıyla bu or du çok yüksek bir inanca, güçlü bir atılıma sahiptir ve çok zengin bir deney kazanmıştır. Derin çelişki ler içinde bulunan kukla yönetimin zayıf noktalarını açığa çıkardığı andan yararlanan halk, bir çok böl gede kahramanca ayağa kalktı, kısmi ayaklanmalara girişti, **temel görev yapan** siyasi güçlerle silahlı kuv vetleri birleştirdi. Zincirleme ayaklanmaların büyük gücü, bir çok bölgede kukla iktidarı temelinden sars tı. Oysa Saygon merkezi yönetimi o sırada hala yüz binlerce kişilik güçlü bir orduya sahipti ve vahşi bir baskı uyguluyordu. Yeni sömürgeciliğin klasik araç larla egemenlik siyaseti iflas etti. ABD emperyalizmi saldırısını sürdürmek için **«özel savaşı»** başlatınca Güney Vietnam halkının zincirleme ayaklanmaları **kurtuluş savaşına** dönüştü. Devrimin, Güney Vietnam devrimci savaşının kanunlarına hakim olan ve ABD yeni sömürgeci saldırı savaşının kanunlarını açığa

çıkarmaya hazır olan Güney Vietnam halkı; Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin (FNL) yönetiminde hareketin saldırı durumunu kuvvetlendirdi, Siyasi güçlerin ve silahlı kuvvetlerin toplu gücünü harekete geçirdi, silahlı mücadele ile birlikte siyasi mücadeleyi geliştirdi. Düşmana askeri, siyasi alanlarda saldırdı ve üç stratejik bölgede yani dağlık, delta ve şehir bölgelerinde ajitasyon yürüttü.

Devrimci kitlelerin büyük ve güçlü siyasi ordusundan doğan halk kurtuluş silahlı kuvvetleri kısa zamanda olgunlaştı. Önce mahalli kurtuluş birlikleri, sonra düzenli ordunun birlikleri kuruldu. Her yerde gerilla ve kendini savunma milisleri örgütlendi. Silahlı kurtuluş kuvvetlerinin üç tür birliği giderek ortaya çıktı.

Çoğunlukla düşmandan ele geçirilen ya da eldeki imkanlarla yapılan silahlar o sırada zayıftı.

Değişik bölgelerde halk savaşı geniş kırsal bölgelerde şiddetle gelişti. Ordu ve halk siyasi mücadeleyi silahlı mücadeleyle sıkı sıkıya birleştirdiler. Saldırı ve ayaklanmalar başlattılar. Gerilla ve kısmi ayaklanmaları yoğunlaştırdılar. Kukla ordunun bir çok hayati gücünü yıprattılar ve yok ettiler. «Helikopterle taşıma» ve «zırhlı birliklerin hareketi» taktiğini boşa çıkardılar. Egemenlik hakkını tabanda ele geçirdiler. «Stratejik köy» sisteminin üçte ikisini yok ettiler. Merkezi kukla yönetimini hızla sarstılar. Şehirlerde hızla gelişen siyasi mücadele, köylerdeki devrimci hareketin güçleri ile faaliyetini birleştirmektedir. Büyük siyasi ordu ve geniş kitle silahlı kuvvetleri görevlerini tam olarak yerine getirdiler. Düşmanın kendisi dahi «Viet Kong»ların «gerilla ustaları» olduklarını kabul etti.

Savaşın gidişi giderek lehimize değişmektedir.

Gittikçe keskinleşen iç çelişkilerle yıpranan düşman her gün daha fazla çıkmaza girmektedir. ABD, güvenilir adamı Ngo Dinh Diem'i katletmek ve «ırmağı geçerken at değiştirmek» zorunda kaldı.

Düşmanın büyük sayıda toplu kuvvetleri ile yapılan çarpışmalarda, Binh Gia, Dong Ksoai, Ba Gia çarpışmalarında düşmanın düzenli birliklerini toptan yok eden kurtuluş ordusunun oynak düzenli kuvvetleri ortaya çıkınca halk savaşı yeni atılım kazandı. Devrimci savaş yeni bir saldırı gücü kazandı.

Siyasi güçlerin silahlı kuvvetlerle, kitle silahlı kuvvetlerinin Kurtuluş Ordusu ile sıkı işbirliği yeni bir durum yarattı: Kukla ordunun ve yönetimin bütünü, 500.000 kişiye varan asker sayısına rağmen tamamiyle yok olmakla karşı karşıyadır. Oysa Kurtuluş Ordusu'nun düzenli birlikleri, ne sayıca, ne de büyük sayıda birliğin katılacağı savaşlar verme özelliği bakımından henüz pek gelişmiş değildir. Çünkü mahalli siyasi güçler ve silahlı kuvvetler güçlüdür, kitlelerin siyasi hareketi ve ayaklanmaları hızla gelişmektedir, gerilla faaliyeti hızlı atılım kazanmıştır. Savaş alanlarında son olarak ortaya çıkan düzenli birlikler büyük itibar, sağlam konum kazanmışlardır. Düşmam tehdit edecek, ona egemen olacak ve onu yok edecek, saldırıları peşpeşe yürüterek zaferler kazanacak, büyük bir saldırı gücüne sahiptir.

Özel savaşın» iflası karşısında ABD emperyalizmi, kukla birliklere yardım etmek için Güney Vietnam'a önemli sayıda askeri birlikler göndermek zorunda kaldı.

Dolayısıyla 1960-1965 yıllarının yeni koşulları içinde Güney'de devrimci savaş, siyasi mücadeleden silahlı mücadeleye geçti, bu iki mücadele biçimini birleştirdi. Silahlı ayaklanmadan kurtuluş savaşı hali-

ne gelişti, bunları birleştirdi. Gerilladan büyük çarpışmalara geçti ve bunları birleştirdi. Güney'in halk kurtuluş kuvvetleri şu sürece uyarak geliştiler: Silahlı kuvvetler siyasi güçlerden itibaren örgütlendiler. Üç tür birlik, ayaklanmadaki silahlı kendini savunma müfrezelerinden itibaren savaş içinde giderek inşa edildiler. Düzenli birlikler ve bölgesel birlikler, Güney'in Kurtuluş Ordusu'nu oluştururlar. Kendini savunma ve gerilla müfrezeleri kitle silahlı kuvvetlerini meydana getirirler. Siyasi güçlere dayanan ve onlarla işbirliği yapan Güney'in halk kurtuluş silahlı kuvvetleri; kukla iktidarı tabanda deviren, halk için egemenliği ele geçiren kitlelerin kısmi ayaklanmalarında ve Amerikan «danışmanların» kumanda ettiği değişik türden kukla birlikleri parça parça eden askeri saldırılarda büyük stratejik görev yaptılar.

ABD saldırganları birliklerini kitle halinde Güney'e soktukları zaman hava kuvvetlerini Kuzey'e saldırtarak «mahalli savaşa» giriştikleri zaman, ABD saldırı tarihinin en önemli ve en vahşi bu savaşı karşısında, bütün halkımız ve devrimci silahlı kuvvetleri görülmedik bir sınavla karşı karşıya kaldılar. Emperyalizmin elebaşısı olan ABD emperyalizmi kapitalist dünyanın en güçlü iktisadi ve askeri kuvvetine, en modern biçimde donanmış muazzam bir orduya sahiptir. Ülkemizin güneyine saldırmak için ABD emperyalizmi, 500.000'i Amerikalı olan bir milyondan fazla Amerikalı, Saygonlu ve uydu ülkelerden askeri, giderek seferber etti. Yüzmilyonlarca dolar harcadı. 10 milyon ton bomba ve obüs attı. Nükleer silah hariç en modern bütün silah ve savaş araçlarını kullandı.

Başkan Ho Chi Minh'in kutsal çağrısına cevap

veren ve kahramanlık, boyun eğmezlik ulusal gele neklerine sadık kalan Güney ve Kuzey'den bütün hal kımız, ulusal kurtuluş için savaşmak ve uluslararas yüce görevlerini yerine getirmek için birlik içinde kararlı olarak ayağa dikildi.

Halkımız ve silahlı kuvvetleri ABD emperyaliz minin emellerini ve varolan kuvvetler ilişkisini kav radı. Düşmanm kuvvetli noktalarını, zayıflıklarını güçlüklerini ve çelişkilerini kavradık. Üstünlükleri miz ve güçlüklerimiz, gücümüz ve kuvvetli konumu muz hakkında açık bir bilince sahiptik. Bu temel üze rinde, bütün halkımızın birliği içinde ABD saldırgan larını kesinlikle yenmek, saldırı stratejimizi sürdür mek, iyi donatılmış büyük saldırgan orduyla çarpış mak kesin kararını aldık.

Direnme savaşımız, dünya haklarının saldırgan ABD emperyalizmine karşı çelikten mızrağı oldu Sosyalist ülkelerin halkları, dünyadaki ilerici halkları ortak düşmana karşı mücadele içinde bizimle birliğ kuvvetlendiriyorlar. İlerici insanlığın yakınlığı, des teği ve büyük yardımı direnişimizin zaferini belirle yen etkenlerden birisidir.

Güney Vietnam'da Amerikan saldırganları; sa vaş alanında temel olarak ABD birliklerine ve dahı sonra kukla orduya, bu iki stratejik güce dayandı lar. Devrimci silahlı kuvvetlere, özellikle Kurtulu Ordusu'nun düzenli birliklerine karşı, onları yok et mek için kitle halinde karşı saldırılar düzenlediler Halka boyun eğdirmek ve onu denetlemek amacıyl aynı zamanda «yatıştırma programını» uyguladılar «Askeri ve siyasi iki cephede savaş» verdiler. Bu top lu savaş, vahşi askeri uygulamalarla, iktisadi ve siya si hileleri ve psiklojik savaşın hain yöntemlerini bir leştiriyordu.

Başarılı olan ve girişimi elde tutan Güney'deki yurttaşlarımız ve savaşçılarımız, ABD emperyalizminin manevralarını boşa çıkarmak için silahlı mücadeleyi ve siyasi mücadeleyi yoğunlaştırmayı sürdürüyorlar. Çok sayıda birliğin katıldığı çarpışmaları ve gerilla faaliyetlerini artıran halk kurtuluş silahlı kuvvetleri ABD birliklerine, kukla ve uydu birliklere saldırdılar. Büyük çarpışmalarla orta ve küçük çapta çatışmaları bir arada yürüttüler. Büyük sayıda düşman askerini ve savaş aracını tahrip ettiler. Siyasi mücadeleyi ve halkın ayaklanmalarını etkili biçimde desteklediler. Düşmandan daha az askere ve techizata sahip olan Kurtuluş Ordusu, daha işe başlarken ABD birliklerine, merkezi Trung Bo bölgesinde, Van Tuong'da, yüksek yaylalarda, doğu Nam Bo'da, Kuang Tri ve Thua Thien eyaletlerinde yıldırım hızıyla darbeler indirdi. Kurtuluş Ordusu düzenli birliklerinin büyüyen faaliyetleri, bölgesel silahlı kuvvetlerin gerilla dalgaları, bütün harekat alanlarında peşpeşe başgösterdi. Şehirlerde, özellikle Da Nang ve Hue şehirlerinde güçlü bir siyasi hareket patladı. Başlangıçtaki saldırganlığını hemen kaybeden ABD birlikleri birbiri ardısıra beklenmedik darbeler yediler ve yenilgi üstüne yenilgiye uğradılar. 1965-1966 kurak mevsiminde 200.000 askerle giriştikleri karşı saldırı kırıldı. «Viet Kong'un belini kırmak» stratejisi de «yatıştırma programı» gibi başarısızlığa uğradı. Kurtuluş birlikleri Tri Thien cephesini açtılar ve değişik harekat alanlarında saldırıyı sürdürdüler. 1966-1967 kurak mevsiminde 40.000 Amerikan askerinin giriştiği karşı saldırı da kırıldı. «Kıskacın iki çenesi», «ara ve imha et» ve «yatıştır» stratejik amaçları da iflas etti.

Ülkemizin Kuzey ve Güney bölgelerine karşı ABD

emperyalizminin en yüksek düzeyde giriştiği tırmanma başarısızlığa uğradığı sırada, Güney Vietnam Ordusu ve halkının 1968 ilkbaharındaki genel saldırısı, hem Güney Vietnam'ı hem de ABD'yi sarsan bir yıldırım gibi çarptı. Kitle ayaklanmaları ile uyum halinde kurtuluş silahlı kuvvvetleri tarafından orijinal ve yaratıcı biçimde yürütülen bu stratejik sürpriz saldırı, «mahalli savaş» stratejisine kesin bir darbe indirdi ve savaş içinde tarihi bir dönemece götürdü.

ABD emperyalizmini askeri bakımdan yenmek için «mahalli savaşa» karşı verilen halk savaşı içinde askeri mücadeleyi yoğunlaştırmak ve bu mücadeleyi siyasi mücadele ile birleştirmek zorunda olan halk kurtuluş silahlı kuvvetleri nicel ve nitel olarak geliştiler. Örgütlenme, techizat ve çarpışma sanatı bakımlarından da ilerlediler.

Kurtuluş Ordusu'nun düzenli birlikleri yeni silahlar kazandılar ve her gün daha güçlenerek oynak gruplar halinde örgütleniyorlar. Bölgesel birlikler genişledi ve kuvvetlendi. Gerilla milisleri ve kendini savunma müfrezeleri bütün harekat alanlarında hızla geliştiler. Seçkin birlikler ortaya çıktı. Silahlı kuvvetlerin silahları ve techizatı gözle görülür biçimde iyileşti ve üç tür birlik düşmanın piyade birliklerini, tanklarını ve zırhlı araçlarını yok etti, hatta uçaklarını düşürdü. Çarpışmalarda kazanılan deney her aşamada incelendi. Yöneticiler ve savaşçılar çarpışmalar içinde zafer için kararlılık ve inançlarını pekiştirdiler. Yöneticilerin örgütleme ve yönetme özellikleri, silahlı kuvvetlerin çarpışma gücü her gün yeniden gelişti. ABD askerlerine karşı çarpışmalar içinde ilerleme yarışması ve «kahraman savaşçı» ünvanını kazanmak için kukla askerlerin yok edilmesi hareke-

ti orduyu, halkı, Kurtuluş Ordusu'nun üç tür birliğini kaynaştırdı.

Halk savaşının çok etkili stratejik düzenlenişiyle, silahlı mücadele ile siyasi mücadele arasındaki uyumdan doğan toplu güçten yararlanan ve yüksek nitelikte, uygun sayıda askere sahip Güney Kurtuluş Ordusu ve büyük kitle silahlı kuvvetleri, halkın güçlü ve sayısız siyasi ordusu ile birleşerek, ABD birliklerine, kukla orduya ve uydu ülkelerin birliklerine öldürücü darbeler indirdi ve onları adım adım yendi.

Savaş alanında Kurtuluş Ordusu'nun düzenli kuvvetleri, güçlerini uygun biçimde bir araya topluyor, az sayıda askerle sayı bakımından üstün bir düşmanı yok ediyor, ellerindeki silahlardan bir arada ya da ayrı ayrı yararlanıyorlar.

Bölgesel birlikler, büyük zaferler kazanmak için sayısı az ancak savaşı bilen askerlerin yer aldığı çarpışma yöntemlerini arttırıyorlar. Güney Vietnam Halk Kurtuluş Silahlı Kuvvetleri Amerikan birliklerine kesin darbeler indirdiler. Büyük sayıda asker ve modern savaş aracını imha ettiler. Özellikle komuta kademelerini, subayları, teknik personeli, her tipte uçağı, en modern teknik techizatı imha ettiler. Bölgesel birliklerce desteklenen kendini savunma ve gerilla milisleri gerilla savaşını yüksek bir düzeye çıkardılar. Aynı zamanda basit silahlar, modern ve hatta en modern silahları kullandılar. Çok değişik çarpışma biçimlerine başvurdular. Halk savaşının, yaratıcı, kendine özgü ve büyük etkinlikte çarpışma yöntemleri bulundu ve uygulandı: Birlikleri toplayarak savaşmak, gerilla uygulamak, düşmanın geri hatlarına, haberleşme yollarına, şehirlere saldırmak, savaş ile düşman içindeki ajitasyon ve ikna çalışmasını birleştirmek, vb.

Bütün ülkede ve her bölgede oynak kuvvetler ile mahalli kuvvetler arasında bir işbirliği gerçekleşmektedir. Üç stratejik bölgenin hayati kesimlerinde sağlam ve oynak, etkili bir stratejik işleyiş kuruldu. Mahalli silahlı kuvvetler içinde bölgesel kuvvetlerin birlikleri, kırdan şehire kadar mahalli siyasi güçlere dayanan ve onlarla sıkı işbirliği yapan kendini savunma ve gerilla milisleri vardır. Bu birlikler ABD birliklerini, kukla ve uydu kuvvetleri azami ölçüde dağıtıyorlar. Bütün harekat alanlarında onlara kuşatıyor, yıpratıyor ve onlara saldırıyorlar. Her yerde onların savaş araçlarını yok ediyorlar. Bu sırada değişik savaş alanlarında gittikçe önemli asker kullanan oynak birlikler düşmana sert darbeler indiriyorlar, düşmanın güçlerini büyük ölçüde yok ediyorlar.

Halk savaşı düşmanı parçaladı, kuşattı ve böldü, parça parça etti ve yok etti. ABD birlikleri, kukla birlikler ve uydu ülkelerin ücretli askerleri bir milyondan fazla kişi ve en modern bir teknik techizatla kendilerinden bekleneni veremediler. Düşman öyle bir durumda bulunmaktadır ki muazzam güçleri az gibi görünmekte, kuvveti zayıflık haline gelmektedir. Saldırıya kalkıştığı zaman akıntıya kürek çekmektedir. Oysa Güney Vietnam Halk Kurtuluş Silahlı Kuvvetleri her gün ona saldırmakta ve onu biraz daha yok etmektedir. Düşmanın birlikleri dağılmıştır, saldırı gücü sürekli gerilemektedir, böylece yavaş yavaş savunmaya geçmektedir. Savaşı bir an önce bitirmek istemesine rağmen uzatmak zorundadır. Büyük ve modern saldırgan ordu gittikçe pasifliğe gömülmektedir, gittikçe daha ağır kayıplara uğramaktadır. Yüksek gelişme düzeyine erişmiş devrimci savaş tarafından sürekli olarak başarısızlığa uğratılmaktadır. Düşmanın en modern hava ve deniz kuvvet-

leri, Kuzey halkı ve Ordusu'nun verdiği yerden havaya savaş sonucunda ağır darbeler yedi. ABD emperyalizminin dev askeri cihazı karşısında büyük zaferler kazandık. Ülkemiz iki bölümünde tırmanışı en yüksek düzeye çıkarttıkları zaman bile Amerikalıların en büyük mahalli saldırı savaşını boşa çıkardık.

«Mahalli savaş» stratejisi iflas edince Johnson yönetimi «geriye dönmek», Kuzey'i bombalamayı şartsız durdurmak, Güney'de savunmaya çekilmek ve çıkmazdan kurtulmak için savaşı «Amerikanlaştırmayı geri çevirmek» zorunda kaldı.

Nikson, saldırı savaşını «Vietnamlılaştırarak» strateji değiştirdi ve ABD'nin Güney Vietnam'da yeni sömürgeci egemenliğini korumak amacı ile savaşı uzattı.

«Savaşı Vietnamlılaştırma» stratejisi yenibiçimde sürdürülen sömürgeci bir saldırı savaşından başka bir şey değildir. Nikson doktrininin ülkemizin Güney'ine uygulanmasıdır. Bu gerici doktrin, Vietnam'da yenilgi üzerine yenilgi alan ve dünyada kuvvet ilişkileri aleyhine değişen ABD emperyalizminin 1970 yıllarındaki yeni toplu stratejisidir. Amerikan emperyalizminin uluslararası jandarma görevini sürdürmek, ABD yeni sömürgeciliğinin yeni yöntem ve manevralarla dünyada kök salmasını sürdürmek amacını gütmektedir. Bu strateji uydu ülkelerin insan ve maddi kaynaklar bakımından varlıklarını daha fazla sömürürken ABD'nin gücüne dayanmaktadır.

«Vietnamlılaştırmayı» gerçekleştirmek için ABD emperyalizmi ve uşakları, Güney halkına boyun eğdirmek için temel bir stratejik yöntem olarak görülen vahşi yatıştırma programını uygulamak için çalışmaktalar. ABD emperyalistlerinin makyavelce amacı Vietnamlıları Vietnamlılarla savaştırmak, savaşı sa-

vaşla beslemek, uşaklarının sağladığı insan vücutlarını kendi sinsi çıkarları için Amerikan silahları ve dolarları ile kullanmaktır. Saygon kiralık ordusunu modern bir ordu haline, Güney'de temel bir stratetejik güç, yer çarpışmalarında ABD birliklerinin yerini giderek tutacak Hindiçin'de bir çarpışma gücü haline getirmek istiyorlar. Nikson yönetimi tarafsız Kamboçya'ya da saldırdı, Laos'ta savaşı yoğunlaştırdı, saldırı savaşını bütün Hindiçini'ne yaydı. Savaşı «Kamboçlulaştırmak», «Laoslulaştırmak» istiyor. Saygon ve Phnom Penh şehirlerinde bulunan uşakları arasında, Tayland'lı gericiler ile Laos'lu, Kamboçya'lı uşakları arasında askeri bütünlüğü sağlamaya çalışıyor. Uydu ülkelerin güçleri arasmda bölgesel bir ittifakı fiili olarak yaratmak ve Hindiçini'lileri Hindiçini'lilere karşı, Asyalıları Asyalılara karşı çıkarmak istiyor.

Başarılı atılımları ile Güney Vietnam Cumhuriyeti Geçici Devrimci Hükümeti ve Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin yönetiminde Güney halkı ve silahlı kuvvetleri, savaşın özelliklerini ve yasalarını, yeni gelişmeleri içinde ele aldılar ve «Vietnamlılaştırmayı» başarısızlığa uğratmak için halk savaşının stratejik saldırı durumunu kuvvetlendirdiler. Üç stratejik bölgede silahlı ve siyasi mücadeleyi, saldırı ve ayaklanmaları geliştiriyor ve sıkıca birleştiriyorlar. Düşmanı parçalamak ve yok etmek, iktidarı halk için ele geçirmek, kurtarılmış bölgeyi yaymak ve düşmanı yenmek amacı ile düşman askerleri içinde ajitasyonu yoğunlaştırıyorlar.

Halkımız ve silahlı kuvvetleri, Hindiçini'de Nikson doktrinini başarısızlığa uğratmak için Laos ve Kamboçya halklarının devrimci mücadelesi ile kendi direnme savaşını birleştirdiler. Güney'de devrimci savaşın saldırı konumu, ortak düşmana karşı omuz

omuza çarpışan Hindiçini ülkeleri halklarının saldırısı halinde gelişti. Laos halkının yurtsever savaşı yeni ve önemli zaferler kazandı. Kamboç devrimi ileriye doğru sıçrama gösterdi.

Nikson planını yavaş yavaşa başarısızlığa uğratan **Güney Kurtuluş Ordusu**, uygun ve savaşçı askerlerle, çarpışma özelliklerini geniş ölçüde arttırdı, devrimci savaşın yeni taleplerine cevap verdi. Silahı ve techizatı gittikçe modernleşmektedir. Teknik silahlar hızla gelişmektedir. Büyük sayıda askerle ve çeşitli silahlar kullanarak çarpışma özelliklerini geliştirmektedir. Güney Kurtuluş Ordusu'nun 1969 başında kazandığı zaferler ABD birliklerine büyük kayıplar yerdirmiş ve Nikson'a Beyaz Saray'a geçer geçmez ağır bir darbe indirmiştir. Nikson'un Kamboçya ve Laos'u istila ettirdiği 1970 yılından beri üç ülkenin devrimci silahlı kuvvetleri her savaş alanında yanyana güçlü düzenli birlikler kullanarak bir çok imha savaşma giriştiler, büyük zaferler kazandılar. Techizatlarını büyük ölçüde arttıran Amerikalıların güçlü lojistik ve hava desteğinden yararlanmalarına rağmen kukla birlikler peşpeşe ağır yenilgiler aldılar. Her Vientian ve Phnom Penh birlikleri hem de Hindiçini'de Nikson doktrininin çarpışma müfrezesi ve «Vietnamlılaştırmanın» belkemiği olan Saygon birlikleri acınacak biçimde başarısızlığa uğradılar. Üç Hindiçini ülkesi silahlı kuvvetleri ve halkının kazandığı büyük zaferler, özellikle 9 nolu yoldaki ve Güney Laos'taki stratejik önemde zafer, «Vietnamlılaştırma» stratejisini askeri bakımdan yenmek ve Hindiçini'de Nikson doktrinini başarısızlığa uğratmak için gerçek bir gelecek yolunu açtılar.

Gerici birlikleri ve diğer baskı güçlerini büyütmek, halkı denetlemek için karakol ve destek nokta-

ları sistemi kurmak, kırsal bölgeleri vahşice «yatıştırmak» amacıyla düşmanın giriştiği çabalara rağmen halk savaşının değişik bölgelerdeki yeri ve bölgesel kuvvetlerin görevi gittikçe önem kazanmaktadır. Geniş kırsal bölgelerde Güney'li yurttaşlarımız ve savaşçılarımız silahlı mücadeleyi siyasi mücadele ile sıkı sıkıya birleştirdiler. «Yatıştırma planını» başarısızlığa uğratmak için üç saldırı noktasını (37) birleştirdiler. Düzenli birliklerin zaferlerinden esinlenen gerilla milisleri, çatı görevini yapan bölgesel birliklerle bir arada şu talimatı uyguladılar: Kadrolar halkla birleşsinler, halk toprağa yapışsın, gerillalar düşmana çengel atsın, tabandaki halk savaşını, gerilla savaşını yüksek bir düzeye çıkardılar. Bölgesel gerici silahlı kuvvetleri kırıp geçirdiler, bir çok karakolu teslim aldılar. Halk egemenliğini kazanmak için siyasi mücadele ve ayaklanmalarla sıkı işbirliği halinde işkencecileri yok ettiler, düşman baskısını kırdılar, «isivil savunma» kuvvetlerini parçaladılar, kukla yönetimi tabanda yok ettiler. Kitle devrimci kuvvetleri artık sağlamlaşmış ve gelişmiştir. Köylerde halk savaşı, ağır bir yenilgi alan düşmanın «yatıştırma planını» durdurdu ve geriletti. Düzenli kurtuluş birlikleri durmadan faaliyet gösterirken ve köylerde halk savaşı durmadan yoğunlaşırken, şehir halkının siyasi mücadelesi büyük ölçüde gelişmekte, yayılmakta ve yeni, çok değişik biçimler kazanmaktadır.

Son üç yıl içinde Güney'in ordusu ve halkı bir çok büyük zafer kazandı. 1971 yılında Amerikan emperyalistleri ve uşakları «savaşı Vietnamlılaştırma

(37) Askeri eylem, siyasi mücadele ve düşman birlikleri içinde açıklama ve ikna çalışması.

planını temel olarak tamamlamayı umuyor, Nikson yönetimi çarpışma alanlarında bir çok yönden büyük çabalar sarfediyordu. «Vietnamlılaştırma» stratejisi ağır bir yenilgiye uğradı. Bu durum, «Vietnamlılaştırma» ve «Nikson doktrininin» kendi içinde bir çok çözülmez çelişki ve üstesinden gelinemez zayıflık taşıdığını gösterdi. Siyasi alanda Nikson'un büyük hayali şudur: Aldatıcı yeni sömürgeci bağımsızlık ve özgürlük kisvesi altında bizimle Amerikalı saldırganlar arasındaki çelişkiyi hafifletmek. Bunu, bütün halkımızın saldırıya direnmek için birliğini sağlamlaştırdığı ve bu çelişkinin keskinleştiği bir sırada gerçekleştirmek istiyor. Nikson, Amerikan saldırı emelleri uğruna «Vietnamlıları Vietnamlılarla savaştırmak» için bütün milli duyguları kayıp etmiş olan güvenilir adamlarına dayanıyor. Askeri alanda bir milyon Amerikalı ve kukla askerin uğradığı bozgunlardan ve ABD birliklerinin büyük kısmının giderek zorunlu olarak çekilmesinden sonra Nikson, zayıflığı kuvvete, bozgunu zafere dönüştürmek, Amerikalıların yerine kukla askerleri geçirmek istemektedir. Halkımızın kahramanca mücadelesiyle, yabancı saldırı ve zorlama karşısında boyun eğmez mücadele, zafer ve girişim şanlı gelenekleriyle karşı karşıya kalan Nikson doktrininin temel deneysel uygulaması olan «Vietnamlılaştırma» stratejisi mutlak bir yenilgiye mahkumdur. Kardeş Laos ve Khmer halklarıyla sıkı sıkıya birleşmiş olan Kuzey ve Güney'deki halkımız; Hindiçini'de Nikson doktrinini ve «Vietnamlılaştırma» stratejisini yenilgiye uğratacak ve kesin zaferi kazanacaktır.

Güney'deki devrimci savaş içinde genel olarak halkımız, bu son onyıllar içindeki Vietnam devriminin toplu deneylerini uyguladı. Askeri ve siyasi mü-

cadelede, silahlı ayaklanma ve devrimci savaşta, askeri örgütlenmede bu deneyleri bütünü ile uyguladı. Devrimin ve devrimci eylem yöntemlerinin yasalarını ve yeni sömürgeciliğin, ABD emperyalizminin yeni sömürgeci saldırı savaşının yasalarını tam olarak kavrayan Güney'deki yurttaşlarımız ve savaşçılarımız, yeni koşullarda bu deneyi geliştirdiler.

Güney Vietnam devrimci savaşmda halkımız, siyasi güçler ile silahlı kuvvetler arasındaki sıkı işbirliğinden doğan toplu gücü geliştirdi, silahlı mücadele ile siyasi mücadeleyi birlikte yürüttü, zaferi koparıp almak için ayaklanma ile savaşı birleştirdi.

Silahlı kuvvetler ile siyasi güçleri esnek ve yaratıcı biçimde birleştiren Güney halkı ve silahlı kuvvetleri, savaşın her aşamasında koşullara bağlı olarak, ABD emperyalizmi saldırı savaşmı en yüksek düzeye çıkarttığı zaman bile yeni sömürgeci saldırı savaşmın bütün biçimlerini peşpeşe yenilgiye uğrattı.

ABD'ye karşı direnme savaşımız bütün halkı yüksek düzeyde seferber etti ve silahlandırdı. Güney'de ulusal demokratik halk devrimi doğru çizgisinin gücüne, Kuzey'de sosyalist düzenin üstünlüğüne dayanan halkımız, durmadan büyüyen, daha iyi örgütlenen ve uzun savaş yıllarında çelikleşmiş siyasi güçlerle donandı. Bu temel üzerinde, sıkıca örgütle geniş kitle silahlı kuvvetlerine sahip olan, gittikçe güçlenen halk silahlı kuvvetleri ve muntazam ve modern bir devrimci ordu kurdu. Bu kuvvetlerin her biri direnişin değişik gelişme aşamalarında, değişik savaş alanlarında, değişik görevler yapıyorlar. Ama genel olarak Güney'de devrimci savaş içinde silahlı kuvvetler ve siyasi güçler temel ve belirleyici stratejik bir görev yapıyorlar. Güney Halk Kurtuluş Silahlı Kuvvetlerinin Kurtuluş Ordusu'nda muntazam birlik-

ler ve bölgesel birlikler bulunmaktadır. Kitle Silahlı kuvvetlerinde kendini savunma ve gerilla milisleri vardır. Bütün bu kuvvetler savaşın gelişmesi boyunca gittikçe önemli, büyük bir stratejik görev yapmaktadır.

Vietnam ve Hindiçini'deki yenilgi, Amerikan emperyalizminin yürüttüğü saldırı savaşları tarihi içinde en büyük yenilgidir. Amerikalı saldırganlara karşı halkımızın yurtsever mücadele kazandığı büyük zafer şunu göstermektedir: Bütün güçlerini seferber eden, siyasi güçler ile silahlı kuvvetlerin, devrimci ordu ile kitle silahlı kuvvetlerinin faaliyetini sıkı sıkıya birleştiren ve siyasi mücadele ile silahh mücadeleyi, silahh ayaklanma ile devrimci savaşı birlikte yürüten küçük bir ülke, Amerikan emperyalizmi de dahil emperyalist güçlerin yeni sömürgeci saldırı savaşını yenmeye tamamen muktedirdir.

Kırk yıl boyunca ülkemizde süren devrimci mücadeleye, silahlı ayaklanmanın, devrimci savaşın ve halk silahlı kuvvetlerinin gelişmesine geri dönüp baktığımız zaman, Partimiz ile saygıdeğer Başkan Ho Chi Minh ile, halkımız ve ulusumuz ile gurur duyuyoruz. Halkımız dört bin yıllık tarihi boyunca hiç bir zaman bu kadar uzun süreli ayaklamalar ve savaşlar vermemişti. Kapitalist dünyanın en büyük iktisadi ve askeri gücüne sahip olan vahşi ve ikiyüzlü uluslararası jandarma Amerikan emperyalizmi dahil üç yırtıcı saldırganı tarihi boyunca bir kaç onyıl içinde böylesine bozguna uğratmamıştı. Bütün halkın ayaklanmasını ve halk savaşını zafere götürmek için Partimiz, bir yandan devrimci savaşın bütün dönemlerinde temel bir ihtiyaç olan kitle siyasi güçlerini kurma, halk içinde propaganda, eğitim ve örgütleme çalışmasını yürütürken diğer yandan halk silahlı kuvvetlerinin ku-

ruluşuna büyük önem verdi ve diğer temel sorun olan askeri örgütlenmeyi tatmin edici biçimde çözümledi.

«Bütün ülke güçlerini birleştirir» düşüncesini uygulayan atalarımız «bütün halk asker» ilkesini gerçekleştirdiler. Bugün Partimiz, «bütün halk saldırganla çarpışır», «bütün ülke saldırganla çarpışır» ilkelerinin gerektirdiği örgütlenmeyi gerçekleştirmek ve «her köylü, her ilçeyi bir kale, her sokağı bir cephe» yapmak, «31 milyon yurttaşımızı, 31 milyon yiğit savaşçı» haline getirmek için «bütün halkın birliği» çizgisinden yola çıkmaktadır.

Partimiz, düşman ve saldırı savaşının biçimleri yönünden, devrimci şiddet kullanma yöntemlerimiz bakımından, ulusal ve uluslararası şartlar yönünden, var olan somut güçlerin ilişkisi bakımından değişik konumlarda ve değişik konumlarda ve değişik somut mücadele koşullarında devrimci kitleleri silahlandırarak halk ordusunu kurdu, bütün halkın silahlandırılmasma girişti. Kitlelerin siyasi güçlerinden, küçük kendini savunma birliklerinden, gizli silahlı gruplardan doğmuş olan halkımızın silahlı kuvvetleri, Partiye ve halka sadakat, yenilmezlik gelenekleri yürüten, şanlı bir tarihe sahip olan bir devrimci silahlı kuvvet haline geldiler. Bu devrimci silahlı kuvvet içinde hem kara, hava ve deniz ordularına ve gittikçe moderleşen bir techizata sahip, savaş tecrübesi kazanmış halk ordusu, hem de bazıları modern bir çok silaha sahip, her yerde örgütlenmiş geniş ve güçlü kitle silahlı kuvvetleri vardı.

Halkımızın silahlı kuvvetleri değişik mücadele koşullarında, inşa ve savaş tarihi içinde değişik konum ve görevler ile değişik somut örgütlenme biçimleri benimsediler. Her gün daha yüksek bir gelişme

gösterirlerken temel olarak, birbirine bağlı iki parçadan oluştular.

Birincisi: Muntazam birliklere ve bölgesel birliklere sahip olan halk ordusu.

İkincisi: Geniş kendini savunma ve halk milis birliklerine sahip olan kitle silahlı kuvvetleri.

Ülkemizde ayaklanmalar ve savaşlar deneyi, bütün halkı silahlandırmanın geniş kitleleri silahlandırmak ve üstelik halk ordusunu kurmak olduğunu gösterdi. Halk ordusu, silahlı halk kuvvetlerinin sahip olmadıkları üstünlüklere sahiptir ve tersi de doğrudur. Bu kuvvet, kesin disiplinli, itina ile eğitilmiş, nisbeten ileri bir teknik techizata sahip, birleşik ve merkezi bir komuta ve yönetim altında büyük çarpışma gücü gösteren ve her zaman savaşa hazır olan sıkı sıkıya örgütlü bir kuvvettir. Kitle silahlı kuvvetleri kitlelere en sıkı biçimde bağlanmış ve kitlelerin büyük gücünü doğrudan doğruya geliştiren kuvvetlerdir. Değişik silahlar kullanmakta, her yerde ve her anda bir çok çarpışma yöntemi uygulamaktadır.

Halk ordusunun kuruluşunu ve devrimci kitlelerin silahlandırılmasını birleştirmek, çatı görevi yapan kuvvetlerle geniş kuvvetlerin inşa çalışmalarını birleştirmektir. Modern techizata, büyük oynaklığa ve ateş gücüne sahip, büyük saldırı ordularını bozguna uğratmak için, oynak kuvvetlerin ve «hazır» kuvvetlerin inşa faaliyetini birleştirmektir. Hem ulusal hem bölgesel düzeyde çatı görevi yapan kuvvetleri, her yerde «hazır» kuvvetleri üç stratejik bölgede birleştirmemiz gerekir. Bu üç stratejik bölge dağlık ve yayla bölgeler, Köyler ve şehirlerdir. Ulusal çapta çatı görevini gören oynak kuvvetler muntazam birliklerdir, mahalli çapta ise bölgesel birliklerdir. Geniş kuvvetler kendini savunma ve halk milisleridir. Dola-

yısıyla halk silahlı kuvvetleri **üç tür birlikten** oluşmuştur: Muntazam birlikler, bölgesel birlikler ve kendini savunma halk milisleri. Muntazam ve bölgesel birlikler halk **ordusunu** oluştururlar. Kendini savunma ve halk milisleri **kitle silahlı kuvvetlerini** oluştururlar. Ulusal çapta muntazam birlikler oynak birliklerdir. Bölgesel birlikler, kendini savunma ve halk milisleri hazır kuvvetlerdir. Bölgesel birlikler ve kendini savunma ve halk milisleri **bölgesel halk silahlı kuvvetlerini** oluştururlar. Her bölgede, bölgesel birlikler oynak kuvvetlerdir. Kendini savunma ve halk milisleri bulundukları yerde görev yapan hazır birliklerdir. Bölgesel birlikler ile kendini savunma ve halk milisleri arasında bölgelerde var olan ilişki, halk ordusu ile kitle silahlı kuvvetleri arasında ulusal çapta var olan ilişkiyi yansıtır.

Halk ordusu ile kitle silahlı kuvvetleri arasındaki işbirliği, **bütün halkın, bütün ülkenin, bütün ulusun** gücünü çoğaltmak için silahlı kuvvetleri en uygun örgütleme biçimidir. Ülkemizde devrimci şiddetin temel biçimi, siyasi güçler ile silahlı kuvvetleri, siyasi mücadele ile silahlı mücadeleyi, silahlı ayaklanma ile devrimci savaşı birleştirmektir. Bunun gibi, silahlı kuvvetleri siyasi güçlerle, silahlı mücadeleyi siyasi mücadele ile sıkıca birleştirmek, bütün halkın ayaklanması ve halk savaşı askeri sanatını, ayaklanma ve savaş yöntemlerini uygulamak için en uygun askeri **örgütlenme**, devrimci ordunun kitle silahlı kuvvetleri ile birleşmesidir.

Pratikten ve deneyden şu sonuçları çıkartıyoruz: **Devrimci ordu ile kitle silahlı kuvvetlerinin karşılıklı işbirliği, halk silahlı kuvvetlerinin üç tür birliğinin inşası, halk silahlı kuvvetlerinin örgütlenme ve işleyişindeki yasalardır. Büyük emperyalist güçlerin sal-**

dırı savaşına ve egemenliğine karşı koymak zorunda olan küçük bir halkın, halkımızın, vatanı savunma savaşında, kurtuluş savaşında, bütün halkın yürüttüğü ulusal savunmada, bütün halkın ayaklanmasında, halk savaşında, bütün halkın, bütün ulusun, bütün ülkenin gücünü arttırmak için geçerli yasalardır.

Devrimci kitlelerin silahlandırılmasında ve halk ordusunun kuruluşunda Partimiz ve halkımızın girişimi, proletaryanın askeri örgütlenmesi ile ilgili marksist-leninist tezden, silahlı kuvvetlerin kuruluşu ile ilgili atalarımızın öğretilerinin geliştirilmesi ve devamından esinlendi. Partimiz proletarya askeri biliminin öncü teorisini halkımızın kendine özgü gelenekleri ile sıkı sıkıya birleştirdi. Çağımızın yeni tarihi koşullarında halkımızın mücadele pratiği içinde bu teorileri ve öğretileri doğru biçimde uyguladı. Vietnam işçi sınıfının halkımızın gerçek temsilcisi haline geldiği çağımızda, silahlı ayaklanma ve devrimci savaşta, aynı zamanda askeri örgütlenmede, Partinin yönetiminde ülkemizde sağlamış bulunan çok önemli yeni gelişme, mücadele geleneklerimiz ve tarihimize uygun bir gerekliliktir. Partinin ve Başkan Ho Chi Minh'in yönetiminde halkımız. Vietnam ulusuna karşı yabancı saldırı karşısında kahramanca mücadele geleneklerini sürdürdü ve zenginleştirdi. Bütün halkın ayaklanması ve halk savaşı, Parti'nin yönetiminde ülkemizdeki silahlı ayaklanma ve devrimci savaşın en yüksek noktası oldu. **Bunlar, yeni dönemde, Ho Chi Minh döneminde bütün Vietnam halkının ayaklanması ve halk savaşıdır.**

Üç emperyalizme karşı halkımızın peşpeşe kazandığı zaferler, işçi sınıfının ve marksist-leninist bir partinin yönettiği halk savaşının büyük gücünü gös-

termektedir. Bu zaferler, insanlık tarihinin yeni aşamasında, kendi öz kurtuluşları ve yeni toplumsal düzenin kuruluşu için mücadele eden emekçi kitlelerin ve ezilen halkların, işçi sınıfının yeni tipte askeri örgütlenmesi olan **halk silahlı kuvvetlerinin yenilmez gücünü göstermektedir.**

Ayaklanma ve ulusal savaşın, ulusal ordu ve silahlı halkın büyük gücü ile atalarımız, ülkenin bağımsızlığını kazandılar ve korudular. Şüphesiz daha güçlü olan ama aynı feodal düzene, maddi ve teknik temellere ve üretici güçlerin aynı gelişme düzeyine sahip bulunan düşmanları yendiler. Bu gün, işçi sınıfının yönettiği bütün halkın ayaklanmasının ve halk savaşının yeni gücüne dayanan, Parti'nin halk ordusunun ve kitle silahlı kuvvetlerinin sancağı altında birleşmiş bütün halkın güçlerine dayanan Partimiz ve halkımız büyük tarihi görevlerini göz kamaştırıcı biçimde yerine getirdi: Düşmandan daha zayıf teknik ve maddi temellere, iktisadi güce sahip olan, küçük bir ülkenin bütün halkının gücüne dayanarak, daha modern silah ve savaş araçlarına sahip büyük emperyalist ülkelerin saldırı ordusunu yenmek için yeni toplumsal düzenin üstünlüğünü harekete geçirmek.

Büyük stratejik önemde bu sorunu çözmek için Partimiz yukarda incelendiği gibi, **kuvvetlerin düzenlenmesi ile maddi ve teknik temeller arasında, insan ile silah arasında diyalektik bir ilişkiyi doğru biçimde, bilinçli olarak uyguladı.** Zafer genellikle düşmandan daha fazla askere sahip olan, daha gelişmiş silahlarla donanmış, daha ileri bir ekonomiye dayanan ve haklı bir dava için çarpışan orduların olmaktadır. Ülkemizde ayaklanmalar ve savaşların niteliği, halkımızm «büyüğü küçükle,» «çok sayıda olanı az

sayıda olanla» yenmesinde yatmaktadır. Bu gün de halkımız, daha ileri bir ekonomiye ve en modern silahlara sahip düşmanlar karşısında nispeten daha basit nitelikte silahlarla zafer kazanmaktadır. Bu parlak zaferin sırrı, Partimizin, insanla silahın ittifakını, insanı belirleyici etken, silahı çok önemli bir etken olarak ele alıp, gerçekleştirmeyi bilmesindedir. Yeni çağdaki Vietnam insanı, Vietnam savaşçısı, yeni bir siyasi bilinç düzeyine, büyük çarpışma azmine sahiptir. Yeni toplumsal düzen, halk demokrasisi düzeni ve sosyalist düzen her bakımdan güçlü bir canlılığa ve açık bir üstünlüğe sahiptir. Yeni biçimde askeri örgütlenme, geniş kitleleri ulusal tarihin her döneminden daha fazla seferber etmektedir. Ordunun, kitle islahlı kuvvetleri ile ittifakı yeniden gelişti. Halk silahlı kuvvetlerinin askeri sanatı, köklü devrimci bir muhtevaya ve güçlü bir saldırı anlayışına, kendine özgü usta çarprşma yöntemlerine sahiptir. Halk silahlı kuvvetleri, zayıf silah ve techizata sahip olsa bile, bütün halkın gücü bu yeni unsurlar temeli üzerinde yükselmektedir. Ulusal genel ayaklanmasında bütün halkın silahlı kuvvetleri ABD emperyalizminin, en modern techizatı ile donanmış büyük birliklerini yenecek ezici bir güce sahiptir. Amerikan birlikleri ve Saygon'un ücretli askerleri gibi modern techizata sahip bir milyon kişilik bir saldırı ordusu, şimdiye kadar hiç bir zaman ülkemize karşı yollanmamıştı. Halkımız, Amerikan emperyalizmi gibi muazzam iktisadi ve askeri güce sahip bir düşmanla hiç bir zaman karşı karşıya gelmemişti. Ama ordumuz ve halkımız büyük zafer kazandı, daha büyük zaferler kazanmakta ve hiç şüphesiz kesin zafere doğru yürümektedirler.

Halkımız, halk silahlı kuvvetlerimizin askeri za-

feri, savaşta silah ve tekniğin belirleyici olduğunu söyliyen burjuva askeri tezini yıktı. Bu zafer, insanın, halk kitlelerinin belirleyici yerini gösteren, proletaryanın askeri tezini doğrulamakta, proleter askeri bilimin burjuva askeri bilimine göre kesin üstünlüğünü göstermektedir. Büyük emperyalist ülkelerin kendi askeri güçlerine dayanarak istediklerini yaptıklarını ve küçük ülkeleri boyunduruk altına aldıkları dönem geçmiştir.

Toprağı ve nüfusu az, ekonomisi az gelişmiş küçük bir ulusun, yani Vietnam halkının, muazzam iktisadi ve askeri güce, modern teknik techizatta ve çok sayıda birliklere sahip emperyalistler karşısındaki büyük zaferi içlerinde küçük halklar da bulunan halkların haklı savaşlarındaki büyük gücünü ve büyük emperyalist ülkelerin haksız saldırı savaşlarındaki sınırlı imkanlarını göstermektedir. Doğru bir devrimci çizgiye sahip olan, bütün halkını ayaklandırmayı, savaşa sokmayı, ulusal savunmanın inşası ve sağlamlaştırılmasına katmayı başaran ve bunun yanında uluslararası destek ve yardım sağlayan küçük ama birlik halinde ve kararlı bir ülke çağımızda, Amerikan emperyalizmi başta olmak üzere büyük emperyalist ülkelerin saldırı savaşlarını kırmak ve sömürgeci egemenliği yıkmak kabiliyetine tamamiyle sahiptir.

DEVRİMCİ KİTLELERİ HER YERDE SAĞLAMCA SİLAHLANDIRMAK, MODERN VE DÜZENLİ BİR HALK ORDUSU İNŞA ETMEK

Halkımızın ABD'ye karşı iki bölgede direnme savaşı önemli zaferler kazandı ve belirleyici bir döneme girdi.

Son yıllarda uğradığı askeri ve siyasi ağır yenilgiye rağmen Nikson yönetimi, Güney Vietnam'da «savaşı Vietnamlılaştırma» stratejisini sürdürmekte inat ediyor. ABD savaşçı birliklerinin büyük kısmının çekilmesi yanı sıra, Nikson yönetimi, bunların yerini doldurmak üzere Güney Vietnam'da ve kısmen Hindiçini savaş alanında, Amerikalıların komutası altında Saygon birliklerini hararetle güçlendiriyor. Amerikalılar,; «yatıştırma programını» hızlandırıyor, halkı dağıtıp belli bölgelerde bir araya getiriyor, sıkı bir karakol ağı kuruyor, halkı yakından denetlemek için devrimci üsleri yıkmak halkın varlığını

yağmalamak, yeni sömürgeci saldırı savaşını besleyecek kişileri zorla askere almak amacıyla, Güney Vietnam'ı muazzam bir toplama kampı haline dönüştürüyorlar. Nguyen Van Thieu faşist cuntasını ayakta tutmaya çalışıyor, her tür barış, bağımsızlık, tarafsızlık, ulusal uzlaşma, demokratik özgürlük ve halk tabakalarının hayat koşullarının iyileştirme eğilimini ya da isteğini merhametsizce, açık biçimde bastırıyorlar.

Amerikalılar, Kuzey'de savaşı inatla sürdürüyor. Halkın yoğun olduğu bölgeleri bombalıyor ve keşif uçuşları yapıyor, yurttaşlarımıza karşı peşpeşe yeni cinayetler işliyorlar. Nikson ve Laird, ulusal cepheyi desteklememizi engellemek, sosyalist Kuzey'in iktisadi ve askeri gücünü yıkmak, halkımızın çarpışma azmini sarsmak amacıyla hava ve deniz imha savaşına yeniden başlamak tehdidinde bile bulundular.

Laos'ta «özel savaşı» yoğunlaştırıyor, kurtarılmış bölgeyi yoğun biçimde bombalıyor, savaşı «Laoslulaştırmayı» hızlandırıyor ve Vietnam birliklerini, umutsuz durumda kalmış Van Pao'nun özel kuvvetlerini kurtarmak için yeni Tayland birlikleri yolluyorlar. Ücretli askerlerle işbirliği halinde Laos devriminin saldırısını engellemek için karşı saldırılar başlatıyorlar.

Kamboçya'da savaşı «Khmerleştirmeyi» hızlandırıyor, Phnom Penh yönetimini kuvvetlendiriyor, «yatıştırmaya» girişiyor ve halkı biraraya topluyorlar. ABD hava kuvvetlerinin yanısıra ücretli askerler kullanıyorlar. Halka karşı canice faaliyetlerini arttırıyorlar. Diğer yandan Nikson yönetimi, Bangkok gerici hükümetini Kamboçya'ya Tayland birlikleri yollaması ve bunları Khmer halkına karşı kullanması için zorluyor.

Bozguna uğramış olmalarına rağmen Amerika-

lılar, ülkemize karşı saldırgan emellerini sürdürüyor, Güney üzerinde yeni sömürgeci boyunduruğu korumak için savaşı uzatma ve yayma inadı gösteriyor, «Nikson doktrininin», önerdiği sorumlulukların paylaşılması hilesi ile Güneydoğu Asya'da uluslararası jandarma görevini sürdürmekte ısrar ediyorlar. Gerçekte söz konusu olan, Amerikan kapitalist tekelci gruplarının iğrenç çıkarlarının hizmetinde olan ve ABD silah ve dolarları ile çarpışan Amerikan birliklerinin yerine yeni birlikler bulmaktır. Sonuç olarak düşman ABD emperyalizmi olmakta devam ederken, halkımızın ve diğer Hindiçini halklarının savaş alanlarında karşı karşıya kaldıkları rakip, artık aynı rakip değildir. Amerikalılar tarafından eğitilip, techizatlandırılan modern ABD silah ve savaş malzemesi ile beslenen, değişik modern kuvvet ve silahlara sahip olan, ABD hava ve deniz birleşik faaliyetinden ve lojistik desteğinden yararlanan ücretli ordu, «Vietnamlılaştırma» stratejisinin günümüzdeki aşamasında, saldırı savaşının gitgide temel stratejik gücü ve devrimci savaşın karşısında, savaş alanlarında başlıca hasım haline gelmektedir. Diğer yandan ABD emperyalizmi ülkemizin kuzeyini sistemli olarak imha etmek için hava ve deniz kuvvetlerini var güçleriyle seferber etmektedir. (38)

Bütün ülkede halkımız, savaş alanlarında böyle somut bir hasım ile ABD emperyalizmi ve uşaklarının saldırı savaşını yenmeye kararlıdır. Güney halk kurtuluş kuvvetleri, «Vietnamlılaştırma» stratejisinin «belkemiği» Saygon ordusunu dağıtmak, yok etmek ve aynı zamanda bu stratejiye insan ve malzeme sağlayan «yatıştırma planını» parça parça etmek için

(38) Bu makale Mart 1972'de yazıldı.

kendi eylemlerini kitlelerin siyasi güçleriyle birleştirme görevi ile karşı karşıya bulunmaktadır. **Kuzey'de halk silahlı kuvvetlerimiz** ABD hava ve deniz saldırılarını kırmak, ABD'nin her askeri macerasını başarısızlığa uğratmaya hazır olmak, sosyalist Kuzey'i etkili biçimde korumak ve ulusal cepheyi desteklemeye katkıda bulunmak zorundadır. Halkımız, «Nikson doktrininin» kukla gerici askeri kuvvetler ABD hava kuvvetleri» formülünü Hindiçini savaş alanlarında başarısızlığa uğratmak için faaliyetini, kardeş Laos ve Kamboçya halklarıyla sıkı sıkaya birleştirmelidir.

Kuzey'de sosyalist devrimi ve sosyalizmin inşasını sürdürmek, Güney'de ulusal demokratik halk devrimini tamamlamak, ülkenin barış içinde birleştirilmesine doğru ilerlemek için verilen bu mücadele, güç ve karmaşık aşamalardan geçecek ama mutlaka zafere ulaşacaktır. **Askeri örgütlenmemiz yalnızca acil görevlere değil,** ABD emperyalizmi ve uşaklarının yenilmiş olacakları dönemde bile, devrimin ilerleyişinin **bütün koşullarında bütün görevlere cevap vermelidir.** Kuzey halk silahlı kuvvetleri, sosyalist Kuzey'i savunmak, emperyalizmin ve uşaklarının her saldırı ve imha faaliyetini başarısızlığa uğratmak, proletarya diktatörlüğünün etkili aracı olmak, ülkenin birleştirilmesi için mücadele üssü olmak amacıyla, her alanda sağlam ve güçlü olması gereken Kuzey'in inşasını sağlamak zorundadır. Güney kurtuluş silahlı kuvvetleri, devrimci başarıları savunmak, Güney'in bağımsızlık ve tarafsızlığını korumak, emperyalistlerin ve gericilerin bütün girişimlerini başarısızlığa uğratmak, devrimin gelişmesine katkıda bulunmak, barışçı, birleşik, bağımsız, demokratik ve mutlu bir Vietnam kurmak zorundadır. Güneydoğu As-

ya'daki stratejik coğrafi durumundan dolayı Vietnam'ın üstünde bir çok istilacının gözü vardır. Bir kaç on yıl içinde üç emperyalizm ülkemize peşpeşe saldırı. ABD emperyalizmi bir kez yenilgiye uğrayınca uluslararası emperyalizm Vietnam üzerindeki emellerinden vazgeçmiş olmayacaktır. Bağımsızlık ve özgürlüğüne bağlı halkımız, ülkeyi inşa etmek için. her alanda hayat seviyesini yükseltmek için, barışı hararetle istemektedir. Bununla beraber halkımız uyanık durmalıdır. Siyasi, iktisadi ve askeri alanlarda her zaman güçlü olmalıyız. İktisadi inşa ile ulusal savunmayı sağlamlaştırmayı sıkı sıkıya birleştirmemiz gerekiyor. Her şart altında, güçlü silahlı kuvvetlere dayanan güçlü bir ulusal savunma, güçlü bir sürekli ordu ve çok sayıda kitle silahlı kuvvetleri sahibi olmamız gerekiyor. Halkımızın barışçı inşa çalışmasını savunmak, her istilacıya karşı bir yurtsever savaşı başarı ile yürütmeye hazır olmak, devlet iktidarını ülke içinde sabotajcılara karşı korumak için güçlü silahlı kuvvetlere sahip olmalıyız.

Uzun vadede, birleştikten sonra ülkemiz derin değişikliklere uğrayacaktır. Gelecek on yıllar içinde modern bir sanayiye ve tarıma, öncü bir kültür ve bilime sahip olan 50-70 milyon kişilik mutlu bir ülke haline gelecektir. Sağlam bir ulusal savunma kurmak, halk ordumuzun kuruluşunu ve devrimci kitlelerin silahlandırılmasını daha yüksek düzeye çıkartmak, ülkenin savunmasını sağlama almak, saldırgan emperyalizmi yenmek için gerekli temellere sahibiz.

Vatanımızı savunmak için günümüzde verilen ya da gelecekte verilecek her savaş, kendi topraklarımız üzerinde kendi savunmamız için verilen haklı bir savaştır. Dolayısıyla bu savaş düşmanı yenmek için bütün halkın, bütün ülkenin, bütün ulusun bü-

tün gücünü geliştirebilecektir. Gelecekteki bir yurtsever savaş örneğin coğrafi koşullar bakımından, büyüğü küçükle yenmek yönünden bugünküne benzer bazı koşullar altında olabilir. Genel olarak, saldırıya geçen düşman bizden daha güçlüdür. Dolayısıyla var olan güçler ilişkisi değişebilecektir, ama büyüğü küçükle yenmemiz gerekliliği kalacaktır. Coğrafya koşulları, halkımızın inatçı çalışkanlığı durmadan onları değiştirme yönünde gelişmesine rağmen genel hatları ile uzun zaman değişmez olarak kalacaktır. Ülkemiz küçük, dar, uzun, büyük kısmı orman ve dağlarla kaplı, bol akarsuların kapladığı, birkaç bin kilometre deniz kıyısı olan, tropikal iklime sahip bir ülkedir.

Dolayısıyla yurtsever kendini savunma savaşı, ayaklanma ve kurtuluş savaşı, dünün ve bugünün askeri örgütlenmesi hakkında birçok deney miras aldık. Bütün halkın ulusal savunmasının inşasında sosyalist Kuzey'de, bağımsız ve tarafsız Güney'de ve geleceğin birleşik Vietnam'ında halk silahlı kuvvetlerinin inşasında bu deneyleri uyguladık ve yeni koşullarda geliştirdik, geliştirebiliriz. Bu yurtsever savunma savaşı yüksek düzeyde gelişmiş bir halk savaşı olacaktır. Halk silahlı kuvvetlerimiz her alanda muazzam ilerlemeler kaydetmiş olacaklardır. Kadrolar ve savaşçılar, techizat ve tekniğin niteliği, örgütlenme düzeyi, çarpışma ve yöntemleri, çarpışma kabiliyeti her alanda gelişmiş olacaktır.

Bu gün Amerikan saldırganlarını kesinlikle yenme tarihi görevini tamamlamak için halkımız, siyasi, iktisadi ve ulusal savunma alanlarında gücümüzü arttıracak çok sayıda siyasi güce ve güçlü, büyük silahlı kuvvetlere sahip olmalıdır. Bütün halkın si-

lahlandırılması alanında Partinin çizgisini iyice kavramak, **görülmedik hızla geliştirilecek halk ordusunun hızlı inşası yanısıra kitle silahlı kuvvetlerini her yerde yoğun biçimde geliştirmek,** askeri cephede halkımızın güçlerini en büyük ölçüde seferber etmek ve kullanmak, halkla birlikte ordunun, düşmanı her koşul altında yenmesini sağlamak gerekmektedir.

«Savaşı Vietnamlılaştırmayı» başarısızlığa uğratmak için verilen siyasi mücadele ile birlikte askeri mücadele yürütmek ilkesini uygulayan Güney halkı ve silahlı kuvvetleri, devrimci savaşın saldırı konumunu her alanda hızla geliştiriyorlar. Silahlı mücadeleyi siyasi mücadele ile, saldırıyı ayaklanma ile, büyük çarpışmaları gerilla ile, düşman kuvvetlerinin yok edilmesini halk iktidarını üç stratejik bölgede kurup yayarak sıkı işbirliği halinde uyguluyorlar. Çarpışmaya devam ederken askeri ve siyasi güçlerini geliştiriyorlar, çarpışmalar boyunca kuvvetlenmek için kurtarılmış bölgeyi genişletiyor ve sağlamlaştırıyorlar.

Güney geçici devrim hükümeti ve kurtuluş silahlı kuvvetleri yüksek komutasının belirttikleri gibi devrimci silahlı kuvvetlerin güçlendirilmesinin Güney'de şu andaki temel içeriği, **görülmedik güçte bir kurtuluş ordusunun inşası ile birlikte her yerde yoğun biçimde kitle silahlı kuvvetlerini geliştirmek,** kurtuluş silahlı kuvvetlerinin üç tür birliğini güçlendirmektir.

Savaş alanlarında Amerikalılar ve kuklaları stratejik savunma durumuna geçiyorlar. Merkezden tabana doğru baskı ve vahşi cezalandırma cihazına dayanarak yurttaşlarımız üzerinde duyulmadık zalimlikte faşist bir siyaset uyguluyorlar. Bu koşullarda

durmadan genişleyen ve inşa olan bir siyasi halk ordusu temeli üzerinde Güney Vietnam halkı kitle silahlı kuvvetlerini büyük adımlarla geliştirmeye çalışıyor, üç stratejik bölgede kendini savunma ve gerilla milislerinin kuruluşunu etkili biçimde sürdürüyor.

Kendini savunma ve gerilla milislerinin, genel ve hızlı gelişmesi, gerillanın gelişmesi ile birlikte gitmelidir. Askeri alanda «Vietnamlılaştırmayı» yenmek için gerilla büyük savaşla birleşmelidir. Bu gelişme aynı zamanda üç saldırı noktasının aynı noktada birleşmesini sağlamak ve «yatıştırmayı» başarısızlığa uğratmak için kitlelerin saldırı ve ayaklanma hareketinin yoğunlaşmasını bağlıdır. Bölgesel birliklerin çatısı üzerinde kitle silahlı kuvvetleri ve gerilla, eylemlerini siyasi güçlerin eylemleri ile sıkıca birleştirmektedir. Toprağa sıkıca sarılmakta, değişik usta ve esnek yöntemler uygulayarak düşmanı bulundukları yerde yenmektedir. Düşmanın güçlerini budamak ve onu en geniş biçimde yok etmek, düşmanı dağıtmak, hareketsiz kılmak, kuşatmak, bölmek. Düşmanın hassas noktalarına beklenmedik anda saldırmak, lojistik üslerini imha etmek, nehir ve kara ulaşım yollarını kesmek, çarpışma yöntemlerini başarısızlığa uğratmaya katkıda bulunmak. Halkın yok edilmesini ve toplanmasını kırmak, üslerimizi ve siyasi desteklerimizi korumak, köylerde ve ilçelerde düşmanın cezalandırma cihazını, gerici bölgesel silahlı kuvvetlerini parçalamak ve yok etmek, karakol ağını havaya uçurmak. Her alanda direnişi desteklemek ve güçlendirmek. ABD emperyalizminin «Vietnamlıları Vietnamlılarla savaştırmak, savaşı savaşla beslemek» makyavelce emelini parçalamak. İşte, faaliyetlerini siyasi güçlerin faaliyeti ile birleştiren kitle silahlı kuvvetlerinin ve gerillanın değişik yöntemleri.

Halkımızın Güney'de verdiği uzun devrimci mücadele içinde kitle silahlı kuvvetleri her zaman temel bir yer tutmaktadır. Siyasi temellerin bulunduğu yerde kitle silahlı örgütleri kurulmaktadır. İşçi-köylü ittifakı temeli üzerinde hergün daha gelişen devrimin siyasi ordusuna dayanan Güney halkı, kendi kitle silahlı kuvvetlerini sayıca ve nitelikçe uygun örgütlenme biçimleri altında geliştirmektedir. Bütün Güney'de dağdan ovaya, köyden şehire kadar her yerde, kurtarılmış bölgede ve işgal altındaki bölgede, düşmanla çarpışan silahlı kuvvetlere rastlanmaktadır. Bu silahlı kuvvetler, bütün savaş alanında olduğu gibi her bölge içinde önemli bir güç oluşturan kitle siyasi kuvvetleri ile birlikte faaliyet göstermektedir.

Halkın siyasi güçlerine ve kitle silahlı kuvvetlerine dayanan Güney halkı ve silahlı kuvvetleri, **güçlü ve büyük kurtuluş silahlı kuvvetlerini inşa etmeye uğraşıyorlar.** Düzenli ve bölgesel birlikleri kapsayan bu kuvvetlerin inşası siyasi mücadele ile uyum halinde düşmanı askeri bakımdan yenmek için, direnişi kesin zafere götürmek için, askeri mücadeleye hızlı bir atılım vermek gereğine, **düzenli** savaşın gerilla **ile** bir arada **gelişmesine** bağlıdır.

Düzenli kurtuluş birlikleri sayıca ve özellikle nitelik ve techizat bakımından gelişiyorlar. Gerekli silahlara sahipler ve çok oynak güçlü yedek kuvvetleri var. Lojistik, malzeme ve teknik bakımmdan iyi donanmış olan bu kuvvetler, harekat alanlarında değişik silahları uyum halinde, değişik ölçülerde kullanarak gittikçe daha iyi çarpışıyorlar. Güney'in savaş alanlarında düzenli savaş, artan bir güç ve çapta, her gün daha yüksek etkinlikte gelişmektedir. Dü-

zenli çarpışmalarda kurtuluş silahlı kuvvetleri Saygon birliklerinin önemli faal güçlerini yok ettiler, savunma hatlarını parçaladılar, çarpışma yöntemlerini bozguna uğrattılar, kurtarılmış bölgeyi genişlettiler, gittikçe daha önemli başarılar kazandılar. Saygon düzenli birliklerine karşı kazandıkları zaferler, kukla iktidarın ve ordunun örgütlenme sisteminin bütününü ve maneviyatını kuvvetle etkiledi, ABD emperyalizminin saldırı isteğine büyük darbeler indirdi. Bu zaferler kitlelerin siyasi mücadelelerini ve ayaklanmalarını etkili biçimde destekledi. Rakip birlikler içinde ve genel olarak düşman saflarında ajitasyon çalışmasını kolaylaştırdılar. Savaşın gidişinde, kuvvetler ilişkisinde lehimize olan değişikliklere önemli ölçüde katkıda bulundular.

Kurtuluş silahlı kuvvetlerinin **bölgesel birlikleri**, daha güçlü ve daha çok sayıda askere sahip olmak amacıyla inşa edilmişlerdir. Bölgelerde halk savaşının çatısı olmak, halk milisi ile birlikte kitlelerin ayaklanma hareketini ve gerillayı geliştirmek ve bunları her an daha yüksek bir düzeye çıkarmak, «yatıştırma» programını parça parça etmek ve aynı zamanda büyük çarpışmalarda «Vietnamlılaştırmayı» askeri bakımdan bozguna uğratmak için düzenli birliklerle etkili biçimde işbirliği yapmak, bölgesel birliklerin amaçlarıdır. Bölgesel birliklerin inşası, her ilçede, şehirde, vilayette gerekli teknik birimlere, yüksek çarpışma değerine ve bir çok çarpışma yöntemi ustalığına sahip olan uygun çapta çarpışma birlikleri kurmayı amaçlamaktadır. Bölgesel birlikler çok güçlü, iyi eğitilmiş, manevra kabiliyetine sahip olmalıdır. Çarpışma gibi kitle çalışmasını da yürütmeyi bilmelidir. Bazan bir arada bazan dağınık olarak faaliyet göstermekte ve bölgelerde halk savaşının mız-

rağını oluşturmaktadırlar. Gerilla ve kendini savunma milisleri ile sıkı işbirliği yapan bölgesel birliklerin bir çok birimi şehirlerde ve vilayetlerde rakip milis birimlerini yok ettiler. Karayolları, stratejik gözetim merkezlerini yıktılar, halkın zorla bir araya toplandığı kesimleri parçaladılar. Kitlelerin siyasi mücadelelerini ve ayaklanmalarını kuvvetle desteklediler. Bölgede faaliyet gösteren kurtuluş kuvvetlerinin düzenli birlikleri ile etkili biçimde işbirliği yaptılar.

Bugün Güney'de, halk savaşı çizgisini, bütün halkın silahlandırılması çizgisini özümlemiş olan ve bu çizgiyi kararlı, yaratıcı biçimde uygulayan, hem yaygın ve sağlam siyasi güçler, hem de güçlü, çok sayıda gerilla birliğine ve milislere sahip olan güçlü bölgesel silahlı kuvvetler bir çok bölgede ve eyalette kuruldu. Büyük çarpışma gücüne sahip olan, uygun ve etkili yöntemlere düşmanı bulundukları yerde yok edebilecek bu bölgesel birlikler sayesinde halk savaşı hızla gelişti, saldırı ve ayaklanma hareketi ilerledi, düşmanın «yatıştırma», halkı bir araya toplama, halktan asker alma, düzenli ordu içinde sahte askeri birlikler yaratma planları bozguna uğratıldı, bütün devrimci kuvveter sağlamlaştı ve gelişti.

Güney'de devrimci savaşın pratiği şunu göstermektedir: **Halk kitleleri her devrimci faaliyetin sağlam temelidir. Kitle siyasi güçleri silahlı kuvvetlerin temeli, kitle silahlı kuvvetleri devrimci ordunun sağlam temelidir.** Dolayısıyla devrimci savaşa önemli güçler sağlamak için, halk savaşının muazzam gücünü tam olarak geliştirmek için **devrimin siyasi ordusunu kurmak amacıyla bütün çabaları harcamak gereklidir. Bu temel üzerinde, kitle silahlı kuvvetlerini** ve devrimci orduyu kapsayan **halk silahlı kuvvetlerini kurmak, üç tür birliği uygun boyutlarda geliş-**

tirmek, bütün savaş alanlarında bunları stratejik saldırı konumuna getirmek, büyük savaşı gerilla ile ve silahlı mücadeleyi siyasi mücadele ve düşman askerleri içinde ajitasyonla sıkı sıkıya birleştirmek gereklidir. Kukla orduyu parçalamak ve yok etmek, «yatıştırmayı», «Vietnamlılaştırmayı» başarısızlığa uğratmak ve nihayet ABD saldırı savaşını kesinlikle yenmek için en fazla toplu güç ancak bu belirtilenler sağlanarak yaratılabilir.

Özellikle şu sırada, Amerikan emperyalizmi «Vietnamlılaştırma» stratejisine geçip, Vietnamlıları Vietnamlılarla dövüştürmek için makyavelce emelini uygulamaya koyarken saldırı savaşını sürdürmek için, düzenli ve bölgesel birliklere sahip olan ücretli orduduyu kurmak için didinirken halk silahlı kuvvetlerinin örgütlenme yasalarına hakim olmak son derece önemli bir anlam taşımaktadır.

Güney'deki yurttaşlarımız ve savaşçılarımız güçlü bir siyasi kuvvete ve silahlı kuvvetlere, her yerde varolan kitle silahlı kuvvetlerine ve uygun sayıda askere sahip olan bir kurtuluş ordusuna, güçlü ve çok sayıda kendini savunma milislerine, her yerde varolan güçlü mahalli kuvvetleri oluşturan güçlü bölgesel birliklere ve aynı zamanda çok güçlü ve oynak düzenli birliklere sahiptirler. Sıkı ve iyi işbirliği halinde olan iki kuvvet ve üç tür birlik devrimci savaş içinde stratejik görevlerini tam olarak yerine getiriyor, silahlı mücadeleyi ve siyasi mücadeleyi. düzenli savaşı ve gerillayı sürekli olarak yüksek bir düzeyde geliştiriyorlar. Bu koşullar altında şüphesiz ki yurttaşlarımız ve savaşçılarımız kukla orduyu yenecek, yönetimi devirecek, «Vietnamlılaştırma» stratejisini kesinlikle bozguna uğratacak ve ulusal kurtuluş için ABD'ye karşı mücadelemizi zafere götürecektir.

Saldırı savaşını Güney'de sürdüren ve onu bütün Hindiçini'ne yayan Nikson yönetimi ülkemizin Kuzey'ine karşı savaş faaliyetlerini yoğunlaştırdı. Nikson yönetimi bütün ülkedeki devrimin sağlam üssü ve ulusal çapta geri hattı olan sosyalist Kuzey'e karşı gücümüzde ve gelecekte iğrenç emeller beslemektedir. Bu nedenle halkla birlikte ABD saldırganlarına karşı kesin zafer kazanmak, bugün ve yarın sosyalist Kuzey'i sağlamca savunmak görevi ile karşı karşıya olan Kuzey halk silahlı kuvvetlerinin inşasına sürekli önem vermeliyiz.

Kuzey, siyasi, iktisadi bakımdan ve ulusal savunmanın bütün alanlarında güçlü ve sağlam olmalıdır Dolayısıyla yapmamız gereken, sosyalist devrime ve sosyalizmin inşasına hızlı atılım kazandırmak, durmadan siyasi ve inanç birliğimizi güçlendirmek iktisadı ve kültürü geliştirmek, inşa etmektir. Bu temel üzerinde bütün halkın katılması ile ulusal savunmamızı sağlamlaştırmak ve pekiştirmek, iktisadi kuruluş faaliyetini, savunma ile sıkı sıkıya birleştirmek görevi ile karşı karşıyayız. Ancak merkezi ve bölgesel kesimleri kapsayan güçlü bir iktisat ile her bölgede ve ülkenin bütününde yaygın bir halk savaşını, güçlü bir ulusal savunmayı geliştirebiliriz. Her şart altında bir manevra özgürlüğü sağlamak amacı ile ülkeyi her alanda hazırlamak için, savaşa hazır olmak için bir plâna sahip olmak önemlidir.

Her şart altında halkımızın askeri örgütlenmesinin inşasında şu yasayı göz önünde tutmak gerekir. Halkı silahlandırmak, devrimci kitleleri silahlandırmak, aynı zamanda halk ordusunu kurmak, halk ordusunu kitle silahlı kuvvetleri ile birleştirmek.

Düzenli ve modern halk ordusunu etkili biçimde

inşa etmek ve aynı zamanda her yerde güçlü kitle silahlı kuvvetlerini geliştirmek, üç tür birliği yani düzenli ve bölgesel birlikleri ve halk milislerini pekiştirmemiz gerekiyor. Silahlı halk güvenlik kuvvetlerini sağlamlaştırmayı sürdürmemiz gerekiyor. Güçlü sürekli kuvvetlere ve aynı zamanda büyük sayıda yedek kuvvetlere sahip olmamız gerekiyor.

Halk silahlı kuvvetlerinin inşası ve bütün halkın katılmasıyla ulusal savunmanın sağlamlaştırılması ile ilgili Devlet'in kararlaştırdığı siyasetleri ve kuralları doğru biçimde uygulamayı sürdürmeli ve aynı zamanda ülkemizin gelecekteki gelişmesiyle uyumlu hale getirmek için bunları tamamlamalı ve mükemmelleştirmeliyiz. Silahlı kuvvetlerin ve ulusal savunmanın inşasında temel görev yapacak kadroların yetiştirilmesine özellikle dikkat etmeliyiz. Bütün Kuzey çapında ve her bölgede silahlı kuvvetlerin maddi ve teknik temellerini, lojikstik temellerini giderek sağlamlaştırmak önemlidir.

İlk olarak,gerçekten halkın olan bir devrimci ordu, ülkemizin koşullarına uygun modern ve düzenli bir ordu kurmak için, ordumuzun inşasına özel önem vermeliyiz. Bu ordu; devrimin başarılarını ve vatanı sağlamca savunmak, bugün ve gelecekte her istilacıyı yenmek, her savaş ve üretim görevini başarmak, Parti'nin ve halkın verdiği her görevi yerine getirmek için halkın askeri örgütlenmesinin çatısını oluşturacaktır.

Bugün ve yakın bir gelecekte Vietnam halk ordusunun inşasını sürdürmeli, bu orduyu sosyalist, düzenli ve modern bir ordu haline getirmeliyiz. Bu ordu; düzenli birliklere ve bölgesel birliklere, yüksek çarpışma niteliğe sahip olan uygun sayıda sürekli

kuvvete ve iyi eğitilmiş, örgütlenmiş büyük yedek kuvvetlere sahip olmalıdır.

Ordumuz, gerçekten devrimci bir halk ordusu olmalıdır, ama modern kara, hava ve deniz kuvvetlerine sahip olmalı, yüksek teknik düzeyde olmalıdır.

Kara ordumuz gittikçe yaygınlaşan çarpışma görevlerine uygun çapta ve yapıda bir örgütlenmeye, gerekli silahlara sahip olmalıdır. Ülkemizin her alanında ve her iklim şartlarında büyük oynaklığa, büyük çarpışma gücüne ve büyük ateş gücüne sahip olmalıdır. Savaş alanında belirleyici zafer etkeni olarak görevini tamamiyle yerine getirebilmelidir.

Hava kuvvetlerimiz nicelik bakımından uygun biçimde güçlendirilecektir ama birleşik faaliyetlerde kara ve deniz ordularıyla yakın işbirliği yapmak, her saldırgana karşı ülkemizi havadan, etkili biçimde savunmak için, kendi bulduğu çarpışma yöntemlerine ve yüksek bir çarpışma niteliğine sahip olmalıdır.

Deniz kuvvetlerimiz gittikçe daha güçlü olmalı, yeterli sayıda gemiye, yüksek çarpışma özelliğine, gelişmiş bir örgütlenmeye ve gittikçe daha modern bir techizata sahip olmalıdır. Ülkemizin deniz ve nehir savaş sahasına uygun çarpışma yöntemleri geliştirilmeli, çok uzun deniz kıyılarımızı ve bol akarsularımızı korumaya hazır olmalıdır.

Ordumuz her şeyden önce her zaman **gerçekten devrimci** ve **halkın bir ordusu** olacaktır. Bu, her şart altında hatırlamamız gereken Partimiz ordusunun inşası ile ilgili teorisinde bir ana ilkedir.

Devrimci bir ordunun çarpışma gücü şu etkenlerin bileşimidir: Devrimci bilinç, kadroların ve savaşçıların inancı, akla uygun örgütlenme, birliklerin teknik techizat düzeyi, savaşçıların teknik ve taktik düzeyi, askerlik sanatının ve biliminin düzeyi, kadrola-

rın yönetim ve komuta nitelikleri. Bu çarpışma gücü, insan ve silah arasında, siyaset ile teknik arasında, askeri bilim ile savaş araçları arasında, ideoloji ile örgütlenme arasında varolan diyalektik ittifakın ürünüdür.

Pratik ve teori, ordunun çarpışma gücünü oluşturan etkenlerin hepsinin önemli olduğunu ve birbirlerine sıkı sıkıya bağlı olduklarını göstermektedir. Her etken, ordunun en fazla çarpışma gücünü yaratmak amacıyla tamamiyle yerine getirilebilmeli ve diğer etkenlere sıkı sıkıya bağlı olmalıdır.

Sağlam bir inanç olmadan yaratıcı devrimci enerji, etkili çarpışma olamaz, maddi ve teknik etkenlerin, çarpışma sanatının gücünü geliştirecek temel söz konusu olamaz. İyi örgütlenmiş, donanmış ve eğitilmiş bir ordu sağlam bir inanca sahip değilse kolayca yenilecektir. Bununla beraber, sağlam bir inanç, tek başına düşman karşısında zafer kazanmaya imkan vermez. Teknik techizat zayıfsa, birliklerin örgütlenmesi akıllıca yapılmamışsa, çarpışma yöntemleri uygun değilse büyük bir çarpışma gücü yaratılamaz, inanç etkeni kendini tam olarak gösteremez, savaş alanında düşmanı yenmeyi sağlayabilecek önemli bir maddi güç haline dönüşemez.

Lenin, savaşta inancın önde gelen yeri üzerinde durdu: «Her savaşta zafer, son tahlilde, savaş alanında kanlarını döken kitlelerin düşünce durumuna bağlıdır.» (39) Daha sonra şunları ekliyordu: «En iyi ordu ve devrim davasına en çok bağlı insanlar, eğer, yetersiz ölçüde silahlanmış, beslenmiş ve eğitilmiş iseler, düşman tarafından hemen katledileceklerdir.» (40)

(39) V.I.Lenin. Eserler. Sosyal Yayınlar, Paris. Yabancı Dilde Yayınlar, Moskova, 1961, C.31, s. 137.

(40) V.I.Lenin. Aynı eser. C.27, s. 72.

Dolayısıyla bir ordunun çarpışma gücü incelendiği zaman bu etkenlerin diyalektik birliğini iyi kavramak gerekir. Maddi teknik etken üzerinde durarak, bunu belirleyici olarak görmek ve siyaset ve inanç etkenini küçümsemek açık bir yanlışa düşmektir. Bunun tersine, yalnızca inanç etkeni üzerinde durarak bunu maddi etkenden koparmak da yanılgıdır.

Bir devrimci ordunun çarpışma gücünü yaratan etkenlerin önemini belirlemek gerekirse, en temel etken siyaset ve inanç unsuru, ordunun bilincidir. Devrimci ülkü, mücadelenin amacı ve savaşın siyasi hedefi bakımlarından kadroların ve savaşçıların inancıdır. Savaşta «kitlelerin savaşın amaç ve nedenlerinin bilincine varmış olmaları muazzam öneme sahiptir: Bu, zaferin güvencesidir.» (41) Bir devrimci ordunun kadroları ve savaşçıları, kendi sınıf çıkarlarının ve ulusal çıkarların yüksek bilincine sahipseler; bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm için kendilerini feda etmeye hazır olurlar. Yalnızca bir tek isteğe, düşmanı yenmek isteğine sahipseler; olağanüstü bir güç ve enerji ile harekete geçeceklerdir. Hiçten yola çıkarak çağımızın en zalim emperyalizmlerini yenmiş olan ordumuzun mücadele ve gelişme tarihi, Lenin'in bu tezini parlak biçimde doğrulamaktadır.

Silahlı mücadele, sınıf savaşının, ulusal savaşın en keskin biçimidir. Özelliği, kan dökülmesini içermesidir. Bu nedenle, devrimci bir ordu yüksek çarpışma azmine, vatanı için yüksek fedakarlık ruhuna sahip olmalıdır. Ancak bu biçimde savaşın sınavlarını, güçlüklerini ve çetinliğini aşabilir, silahların gücünü geliştirebilir, çarpışma yöntemlerini yaratıcı biçimde

(41) V.I.Lenin. Aynı eser. C.31, s. 137.

uygulayabilir, düşmanı yenmek için örgütlenme gücünü ortaya koyabilir.

Parti'nin doğru yönetimi altında, keskin, ateşli, uzun süreli bir mücadelenin sınavları boyunca ordumuz, çağımızda Vietnam işçi sınıfı ve ulusun düşüncesini, duygularını ve inancını göz kamaştırıcı biçimde yansıtan **devrimci bir nitelik**, en yüksek **bir siyasi** değer, yüksek bir **inanç gücü** kazandı. Parti'nin ve halkın devrimci eserleri önünde bu her deneyden başarıyla geçecek bir sadakattır. «Ülkeyi kaybetmek, yeniden köleliğe düşmek yerine her şeyi feda etmek» sözü ile belirtilen ulusal bağımsızlık ve özgürlük için sarsılmaz mücadele kararlılığıdır. Vatan ve sosyalizm için ateşli bir sevgi, gerçek bir proleter enternasyonalizmidir. Bu, düşmana saldırmak ve onu yok etmek, düşmanla çarpışmak ve onu yenmek azmidir. Kahramanca bir inanç, yaratıcı ve usta bir zeka, birlik ve uyum zihniyeti, özgürce kabul edilen disiplin ve örgütlenme anlayışıdır. Bu, yurttaşlar ve çarpışma arkadaşları için derin bir sevgi, emperyalistlere ve uşaklarına, baskı ve sömürüye karşı derin bir nefrettir. Bu, ulusun ve sınıfın düşmanınm manevraları ve emelleri karşısmda her zaman tetikte duran bir devrimci uyanıklıktır. Bu siyasi özelliği, bu nitelikleri Başkan Ho Chi Minh su sözlerle dile getirdi: «Ordumuz, Partiye sadıktır, halka bağlıdır, vatanın bağımsızlık ve özgürlüğü için, sosyalizm için çarpışmaya ve kendini fedaya hazırdır. Ordumuz, her görevi yerine getirmekte her güçlüğü aşmakta, her düşmanı altetmektedir.» Bu, ordumuzun, mutlak kuvvetli noktası, çarpışma gücünün kaynağı, savaşta ve kuruluş çalışmalarında, günümüzde ve gelecekte değerli sermayesidir. Ordumuzun düzenli ve modern bir ordu haline dönüşmesi sırasında, bu kozları koruyup geliştirme-

ye, bu özelliği kalıcı nitelikler bütün haline, şimdiki ve gelecekteki nesiller için Vietnam Halk Ordusu'nun güzel bir geleneği haline dönüştürmeye kararlıyız.

ABD emperyalizminin, ülkemize karşı saldırıyı uzatmak ve savaşı bütün Hindiçinine yaymak emelleri karşısmda ordumuz her zamandan daha fazla fedakarlık ruhu göstermeli, güçlüklerden korkmamalı, direnişte ısrar etmeli ve yoğunlaştırmalı, halk ordusunun etkisini ve yerini en fazla geliştirmelidir.

Ordunun devrimci niteliğini durmadan güçlendirmek için, ordunun siyasi inşası hakkındaki Leninist ilkelerine hakim olmalı ve bunları doğru biçimde uygulamalıyız. Bu, ordumuzda bir gelenek haline gelmiştir. Bu ilkeler şunlardır:

Temel ilke olarak, orduya göre Parti'nin tek ve doğrudan yönetimini her alanda sağlamak.

Parti'nin örgütlenmesini ve siyasi çalışma düzenini sağlamlaştırmak. Ordu içinde bu çalışmayı durmadan pekiştirmek.

Parti'nin çizgisinin devrimci görevlerinin talimatlarının ve siyasetlerinin öğretilmesine büyük önem vermek. Siyasi bilinci, ulusal bilinci, sınıf bilincini yükseltmek. Ordu içinde çarpışma ve yenme azmini pekiştirmek.

Parti'nin askeri çizgisi ve düşüncesini, halk savaşının askeri bilim ve sanatını ordunun özümlemesine büyük önem vermek.

Yönetme komuta ve örgütlenme özelliklerine sahip olan, Parti'nin devrimci eserine kesinlikle bağlı kadroları hızla yetiştirmek.

Geniş bir demokrasi uygulamak, doğru ve özgürce kabul edilen yüksek disiplini devrimci ordu içinde pekiştirmek.

Ordu ile Parti, devrimci iktidar, halk arasında ve ordunun içinde iyi ilişkiler kurmak. Kardeş ülkelerin ordusu ve halkları ile iyi ilişkiler kurmak.

Parti önünde, ordumuz her zaman Parti'nin çizgisine ve yönetimine kesin güven besledi. Kendi isteği ile bu yönetimin emri altına girmekte, çizgisini, talimatlarını ve siyasetlerini uygulamakta, çizgisini, ilkelerini ve görüşlerini kararlılıkla savunmakta, Parti'nin kendisine verdiği her görevi yerine getirmektedir.

Devrimci iktidarın önünde, ordumuz her zaman saygı besledi ve onu savunma azmini belirtti. Ordumuz, kamu hizmetleri ile sıkı sıkıya birleşmekte, devletin çizgilerini, talimatlarını, siyasetlerini ve yasalarını kesinlikle uygulamaktadır.

Halkın önünde kadrolarımız ve savaşçılarımız kesin fedakarlık göstermekte, ona saygı duymakta, onun yardımına koşmakta, çıkarlarını savunmak için fedakarlıkla çarpışmakta, kitle disiplinine kesinlikle uymaktadır.

Ordu içinde ilişkilere gelince kadrolar ve savaşçılar, birleşme zihniyetine, görüş birliğine, karşılıklı sevgiye sahiptirler. Sevinç ve tasaları paylaşmakta, bütün kalpleriyle birbirlerine yardım etmektedirler. Hepsi örgütlenmeye uymakta, emirleri, talimatları, üstlerinin kararlarını kesinlikle uygulamakta, saptanan kurallara ve yönetmeliklere uymaktadırlar.

Kardeş ülkelerin orduları ve halkları önünde, ordumuz, gerçek bir proleter enternasyonalizm göstermekte, kardeş ülkelerin orduları ve halkları ile samimi olarak dayanışma göstermekte, ortak düşmana karşı onlarla birlikte savaşmak için mahrumiyetlere ve fedakarlıklara katlanmakta, onların devrimci eserini kendi öz devrimci eseri olarak görmektedir.

Parti yönetiminin bütün gücünü ve etkinliğini geliştirmek için, Parti'nin verdiği her siyasi ve askeri görevi başarmak için, Parti'nin siyasi çizgisini ve asker çizgisini özümleme düzeyini yükseltmek, ordu içindeki kadroların ve militanların pratik örgütlenme yeteneklerini güçlendirmek, modern ve düzenli bir ordunun inşasının gereklerine cevap vermek önemlidir. Partimiz, ordunun siyasi ve ideolojik inşasında, temel olarak piyadeden ve bazı başka kuvvetlerden oluşan bir ordunun inşasında zengin bir deneye sahiptir. Şu anda Partimiz ülkemizin somut koşullarında günümüzde ve gelecekte bir çok silah ve kuvvete sahip modern ve düzenli bir halk ordusunun inşasının ortaya çıkardığı sorunları çözmekle yükümlüdür. Günümüzün önemli sorunlarından biri, ülkemiz koşullarında modern ve düzenli bir halk ordusunun inşa ve savaş yasalarına giderek egemen olmak ve ABD emperyalizmini günümüzde yenmeyi sağlayacak bir Vietnam askeri biliminin geliştirilmesinde ve uzun vadede vatanın savunmasında bu yasaları giderek uygulamaktır. Bu temel üzerinde Parti'mizin, modern ve düzenli bir devrimci ordunun inşa çizgisini, askeri çizgisini somutlaştırmak, geliştirmek, mükemmel hale getirmek çalışmasını sürdüreceğiz.

Ordunun devrimci niteliğinin güçlendirilmesinden yola çıkarak, bu orduyu, modern ve düzenli bir ordu haline dönüştürme sürecini hızlandırmamız gerekmektedir.

Belli bir örgütlenme ve kuruluş düzeyine varmış her ordu, düzenli ordu haline doğru mutlaka gelişir. Bizde olduğu gibi daha başka bir çok ülkede bu sorun geçmişte ortaya çıktı ve çözümlendi. Ordu modernleştikçe, merkezileşme ve birleşme zorunlu hale

gelir ve ordunun düzenli bir ordu haline dönüşümü hızlandırılmalıdır.

Lenin her an askeri maceraya girişebilecek güçlü bir düşmanla çarpışma zorunda kalındığı koşullarda, ordu gittikçe daha modern teknik araçlar kullanırken ve hem çok sıkı hem çok esnek bir eylem birliği gerektiren modern bir savaş verirken, yüksek ölçüde merkezileşme olmaksızın düşünce ve eylem birliğini gerçekleştirmenin imkansız olduğunu gösterdi. Geniş alanlarda faaliyet gösteren onbinlerce, yüzbinlerce kişi bu merkezileşme olmaksızın, savaş alanında ortaya çıkan değişikliklere bağlı olarak ve birleşik bir iradeye göre çarpışma yöntemini, hareket yönünü çabucak değiştiremez ve modern savaş içinde çarpışma görevlerini yerine getiremez.

Bir orduyu düzenli hale getirmek; savaş içinde ordunun değişik kısımları arasında sıkı bir işbirliğine, kararlı ve oybirliği ile girişilen bir eyleme varmak için, ordunun faaliyetlerine birleşik bir uygulama kazandıracak, örgüte uyma zihniyetini, örgütlenmenin bilimsel, merkezi niteliğine uyma zihniyetini yükseltecek kurallar temeli üzerinde ordunun örgütsel birliğini gerçekleştirmektir. Bu süreç, değişik kural ve talimatların yayınlanmasına ve uygulanmasına bağlıdır.

Sömürücü sınıfların bütün ordularında olduğu gibi devrimci bir ordu da düzenli hale gelmelidir. Ama devrimci ordunun ötekilere zıt siyasi niteliği gözönünde tutulursa bu süreç amacı, içeriği ve yöntemleri bakımından tamamen farklıdır. Sömürücü sınıfların ordusu için bu süreç geçici bir amaç güder. Kurallar ve yönetmelikler bu ordunun karşı devrimci niteliğini, eşitlikçi olmayan iç ilişkilerini yansıtır. Sömürücülerin ordusu, askeri körükörüne itaate zorla-

mak için mekanik ve zorla kabul ettirilmiş disipline dayanır. Tersine devrimci orduda aynı süreç devrimin yüce siyasi amaçlarının hizmetindedir. Yönetmelikler ve kurallar ordunun devrimci niteliğini, yeni tipte bir ordunun mükemmel inşa ilkelerini yansıtırlar. Bunların uygulanması özgürce kabul edilmiş bir disiplin anlayışına, siyasi bilince, kadroların ve savaşçıların girişimci ve yaratıcı düşüncelerine dayanır. Böyle bir siyasi temele dayandığı için bu süreç, devrimci orduya, sömürücü sınıfların ordusundan açıkça daha üstün bir güç kazandırır.

Son yıllar içinde yönetmelik ve kuralların yayınlanması, değiştirilmesi ve mükemmelleştirilmesi ordumuzun kuruluşunu büyük ölçüde etkiledi. Askerlik hizmeti, subay ve assubayların hizmeti gibi yönetim düzenleri, iç yönetmelik, sıkı düzen, güvenlik ve polis düzeni, disiplin ve çalışma hakkındaki yönetmelikler, genel kurmayın çalışması, siyasi çalışma ve lojistik siyaseti ordumuzun merkezileşmesine, düzenli ordu haline dönüşmesine katkıda bulundular. Bu yönetmelik ve kurallar, ordumuzun devrimci niteliğini gittikçe daha doğru biçimde yansıtıyorlar. Partimizin düşüncesi, çizgisi, askerlik sanatı ve ordunun kuruluş ilkeleri bu kurallara damgasını vurmuştur. Bu yönetmelikler ordumuzun ve ülkemizin koşullarına uygundur. Diğer yandan savaş pratiği içinde bunları tamamlıyor, geçerli değişikliklere uğratıyoruz Savaş içinde, yönetmelikleri mükemmelleştirmek yolunda çok yararlı zengin bir deney kazanıyoruz.

Çarpışmalar ve inşa çalışmaları içinde ordunun durmadan büyüyen görevleri ve konumu gözönünde tutularak düzenli bir ordunun günümüzdeki inşa çalışmasına daha iyi hizmet etmek amacıyla **kuralları ve yönetmelikleri incelemek ve geliştirmek** önemli-

dir. Aynı zamanda gelecekte bu türden bir çalışmaya temel olacak gittikçe mükemmel kural ve yönetmelik sistemleri kurma çalışmalarını hızlandırmak gerekir. Bu sistem ordumuzun bütün faaliyetlerini kapsayacak ve şunları içerecektir:

— Ordumuzun kuruluşu ve ulusal savunmanın sağlamlaşma faaliyetlerinde Parti'nin ve hükümetin büyük siyasetlerini ve talimatlarını yansıtan ordu ve halk için yasa gücü taşıyan önemli düzenlemeler.

— Ordunun birleşik örgütlenmesinde temel olacak örgütlenme, bileşim, techizat ve silah tüzükleri.

— İç hizmet, sıkı düzen, güvenlik, polis, disiplin yönetmelikleri. Bunlar düzenli ordunun hayatını düzenler.

— Değişik düzeyde birliklerin ve savaşçının temel çarpışma yöntemlerini inceleyen birleşik çarpışma, değişik orduların çarpışması yönetmelikleri.

— Genel kurmay, siyasi faliyet, lojistik, okullarda ve değişik alanlarda faaliyet yönetmelikleri.

Bir yönetmelik, bir kural ne kadar mükemmel olursa olsun pratikten doğan bütün talepleri karşılayamaz. Yönetmelikler, ordunun değişik faaliyetlerinde ancak temel yönleri gösterir ve her yerde, her an ortaya çıkan bütün sorunlara çözüm sağlayamaz. Dolayısıyla yönetmeliklerin kesinlikle uygulanmasını talep, mekanik olmamalı, kadroların ve savaşçıların yaratıcı zihniyetini ve ustalığını her zaman geliştirmeye uğraşmalıyız.

Yönetmeliklerin içeriği, ordunun belli koşullarda ve belli bir dönem boyunca kazandığı deneyi ve aynı zamanda ordunun inşa ve savaş faaliyetlerinin taleplerini yansıtır. Ordumuzun inşa ve savaş pratiği, nitelikleri ve düşman ordusunun değişik alanlardaki

nitelikleri sürekli gelişim halindedir. Dolayısıyla ordunun bütün faaliyetine etkili somut yönetim sağlamak ve yenilenen bir canlılık kazandırmak için yönetmelikler durmadan mükemmeleştirilmeli ve geliştirilmelidir.

Yönetmeliklerin ele alınışı ve giderek mükemmelleştirilmeleri temeli üzerinde, bunların kesinlikle uygulanması amacıyla savaşçıların eğitimini hızlandırmak önemlidir. Bu eğitim, her şeyden önce kadroların ve savaşçıların örgütün emirlerine uyma ve disiplin anlayışına dayanmalıdır. Bu eğitim giderek olağan bir uygulama, bir çalışma biçimi, yeni bir alışkanlık haline gelmelidir. Bu uygulama, dağınık, «özgür», esnafca bir üretime bağlı küçük üreticilerin değil, büyük üretime bağlı işçi sınıfının bir uygulamasıdır.

Düzenli ordu kuruluşunu hızlandırmak için ordu içinde örgütün emirlerine uyma ve disiplin anlayışını yükseltmek önde gelir. Lenin, Kızıl Ordu'nun çarpışma gücünü ve düzeyini yükseltmek için katı bir disiplin, emirleri ve talimatları kesinlikle uygulayacak bir anlayış gerektiğini söylüyordu: «Ordu, en katı ve herkese uygulanan bir disipline sahip olmalıdır.» (42), «en üstten tabana kadar komuta cihazını, savaş emirlerini ne pahasına olursa olsun uygulayan çelikten kollar haline dönüştürmek gerekir.» (43)

Ordumuzun disiplini, devrimci bir ordunun özgürce kabul edilen, herkese uygulanan katı disiplinidir. Bu disiplin işçi sınıfının ordusunun ideolojik ve örgüt-

(42) V.İ.Lenin. Eserler, Rusça. Ulusal, siyasi ve edebi yayınlar. 4. baskı. 1950, C.29, s. 226

(43) V.İ.Lenin. «Askeri mektuplar» (1917-1920). Askeri yayınlar. Ulusal savunma bakanlığı. SSCB, 1956, s. 30

sel inşa ilkelerini ve devrimci niteliğini yansıtmaktadır. Sömürücü sınıfların hiç bir ordusunun sahip olamayacağı yeni tipte, gerçekten çelikten bir disiplindir.

Uzun inşa ve savaş süreci boyunca, Parti'nin yönetimi altında ordumuz devrimci disiplinin güzel geleneklerini pekiştirdi. Bu gelenekler ordumuzun zaferlerinin her zaman önemli etkenlerinden biri oldu. Ama bu konuda hala zayıf noktalar vardır. Ordumuz; sosyalizmin kuruluşuna henüz başlayan ve toplumsal ve bireysel hayatın bir çok alanlarında küçük üretim ekonomisi kalıntılarının hala canlı olduğu geri bir tarım ülkesi olan ülkemizde doğdu ve gelişti. Ordumuz uzayan bir devrimci savaşın smamalarından geçerek olgunlaştı yoktan yola çıkarak gerilla faaliyetinden düzenli savaşa geçerek olgunlaştı, değişik harekat alanlarında faaliyet gösterdi, son derece güç koşullar altmda onlarca yıl boyunca soluk almadan çarpıştı. Bu koşullarda olgunluğa erişmiş bulunan kadrolarımız ve savaşçılarımız, olumlu yanları esas olmasına rağmen hala modern bir orduya has örgütlenmenin kurallarına uyma anlayışı ile bağdaşmayan hatalara, alışkanlıklara, davranışlara sahip bulunuyor. Sahip olduğumuz askeri disiplin düzeyi, henüz ordumuzun yeni örgütlenme ve techizat düzeyi ile uyum halinde değildir. Her gün daha ağır ve karmaşık hale gelen inşa ve savaş görevlerine tam olarak cevap vermemektedir.

Dolayısıyla modern ve düzenli bir ordunun disiplininin gereklerini ve yerini kavratmak için, birliklere sağlam bilinç vermeyi sürdürmek gerekir. Örgüte uyma zihniyetini, disiplin anlayışını, birliklerin yönetimini açıkca geliştirmek gerekir. Öyle ki bütün ordu içinde kurallar ve yönetmelikler kesinlikle uy-

gulansın ve üstlerin bütün emirleri, bütün talimatlar: tamamiyle yerine getirilsin.

Önümüzdeki sorun bir halk ordusunu, bir devrimci orduyu düzenli ordu haline dönüştürmektir. Bu nedenle, bu süreç içinde, merkeziyetçilik ile demokrasi arasında, Parti komitesi yönetimi ile amirin yeri arasında var olan ilişkileri, kadrolar ile savaşçılar, üstler ile astlar arasındaki birliği doğru biçimde çözmek önemlidir. İdeolojik çalışmayı örgütleme çalışmasıyla, eğitim ve ikna çalışmasını pratik askeri eğitim ve kesin yönetim ile, serbest muvafakat ile mecburiyeti sıkı sıkıya birleştirmek, mükafat ile cezayı adil ve herkese eşit biçimde uygulamak gerekir. Her kadronun, her savaşçının disiplin, kural ve yönetmeliklerin uygulanışında ortak sorumluluk duygusunu geliştirmek gerekir. Bu alanda kadroların örnek olması ve örgütlenme, yönetme yetenekleri çok önemlidir.

Düzenli ordunun inşasıyla birlikte modernleştirilmesi de hızlandırılmalıdır. Halkımız, büyük sosyalist üretimin maddi ve teknik temellerinin, sosyalizmin inşasma girişmektedir. Dünya üzerinde bilim ve tekniğin çok yüksek gelişme düzeyine varması, orduların techizat ve tekniğinde hızla derin değişiklikler yaratmaktadır. Bu koşullar altmda ordumuzun çarpışma gücünü yükseltirken aynı zamanda ordumuzu modernleştirmek zorundayız. Gittikçe modernleşen ordumuzun techizatı ve teknik düzeyi her geçen gün daha gelişmektedir. Ordumuz her saldırgana kafa tutacak niteliğe sahiptir.

Modernleştirmek, ordunun techizat ve tekniğini durmadan yenilemek, teknik silahları çoğaltmak, kadroların ve savaşçılarm yeni silah ve savaş araçları hakkındaki bilgi ve pratik düzeyini yükseltmekte-

dir. Modern savaş koşulları içinde ordunun faaliyet göstermesine imkan veren **modern bir ulusal savunma sanayisi kurmak, modern bir haberleşme ağı geliştirmek demektir.** Sağlam siyasi niteliği ve bilimsel örgütlenmeyi tamamlayan modern teknik ve techizat, ordumuzun çarpışma gücüne görülmedik gelişmeler sağlayacaktır. Halk ordusu içindeki yeni insan ateşli yurtseverlik, yüksek sosyalist bilinç, örgütün emirlerine ve disiplinine uyma duyguları ile canlanmalı, modern askeri bilgiye sahip olmalıdır.

Kuzey'de sosyalist inşa faaliyeti içinde son yıllarda teknik devrimin başarılarına ve kardeş sosyalist ülkelerin yardımma dayanan ordumuz, bugün her zamandan daha güçlü maddi ve teknik temele sahip bulunmaktadır. Piyade kuvvetlerimiz çok modern silahlarla donanmıştır. Kara, hava, deniz kuvvetleri, topçu, hava savunma, zırhlı birlikler, istihkam, kimyasal birlikler, irtibat, ulaştırma, vb... Modern savaş araçlarına ve silahlara sahiptir. Bu gelişme içinde tekniğin iyi işlemesini salğamak amacıyla bir temel atılmış bulunuyor. Kadrolarımız ve savaşçılarımız modern araç ve gereçlerin kullanılışında gözle görülür ilerlemeler sağladılar. Fransızlara karşı direnme savaşının son döneminden günümüze kadar ordumuz, modernleşme yolunda büyük adımlar attı. ABD'ye karşı direnme savaşmda ordumuzun kazandığı zaferler, bu maddi ve teknik gelişmeden ayrı tutulamaz. Buna rağmen bütün bunlar yalnızca ilk gelişmelerdir. Dünyanın ve sosyalist kampın bir çok ülkesi ile karşılaştırılmca ordumuzun modernleşme düzeyi hala düşüktür. Ordumuz ile düşman ordusu arasında techizat ve teknik bakımdan hala bir fark vardır. Bugün ABD'ye karşı direnme savaşı ve gelecekte ülkemizin savunması, ordumuzun modernleşme-

sinde daha büyük çabalar gerektirmektedir. Bu, bizim için bir görev olduğu gibi, ordumuzun ve halkımızın da bir talebidir.

Ulusal savunmamızın somut koşullarına uygun ve gereklerine en iyi cevap veren modern bir ordu inşa etmemiz gerekiyor. Dolayısıyla Parti'nin siyasi, askeri ve ekonomik inşa çizgilerini her an elde bulundurmamız, ülkemizin gerçek imkan ve koşullarından yola çıkmamız, savaşımızın hedeflerini, düşmanla bizim aramızdaki kuvvet ilişkisini, halk savaşının askeri sanatını, dünyada askerlik bilim ve tekniğin gelişme yönünü çıkış noktası olarak ele alıp orduyu modernleştirme sorununu yaratıcı biçimde çözmemiz gerekmektedir. Ordumuzun ateş gücünü, çarpışma gücünü ve oynaklığını sağlamlaştırmak amacıyla, giderek daha da modernleşmesi gereken ordumuzun techizat ve tekniğini sürekli olarak yenilemek için çabalarımızı sürdürmeliyiz. Bir yandan ulusal ekonominin gelişmesine sıkı sıkıya yaslanmak ve diğer yandan, yenilemeyi hızla sürdürmek için kardeş sosyalist ülkelerin yardımından en iyi biçimde yararlanmak gerekiyor.

Çağımızda modern bir ordu birçok kuvvet ve silaha sahip olmalıdır. Bu nedenle bu kuvvetleri ve silahları, dengeli ve uygun biçimde inşa etmek gereklidir.

Günümüzde olduğu gibi uzun bir gelecek boyunca kara kuvvetleri halk ordumuzun temel güçlerini oluşturmaktadır, başlıca ateş gücü topçudur. Ordunun yapısı içinde teknik güçlerin ve silahların oranını her geçen gün daha arttırmak amacıyla, hava kuvvetlerimizi, hava savunmamızı, deniz kuvvetlerimizi, zırhlı birliklerimizi, ulaştırma birliklerimizi, is-

tihkam ve kimyasal birliklerimizi, muhabere birliklerimizi güçlendirme, silah ve hizmetleri akla uygun biçimde düzenlemeyi sürdüreceğiz. Ordumuz, düşman ister konvansiyonel silah kullansın ister nükleer silaha başvurma tehdidinde bulunsun, zafer kazanmaya hazır bulunmalıdır.

Tüm gücünü harekete geçirmek için modern bir ordu tekniğini tam olarak işletmeli iyi bir ulaşım ağına sahip olmalıdır. Ulusal savunma ile ekonomi arasında, ulusun geri hatları ile ordunun geri hatları arasmda sağlam bir ittifak temeli üzerinde, ordumuzun savaş gereklerine ve ülkemizin gerçeklerine uygun olan ulusal savunma sanayini, ulusal ekonomiyi ve ulaşım ağını kurmak önemlidir.

Bu sanayi, her türden tamiratı sağlamalı, yedek parça üretmeli, askeri taktiğin gerektirdiği yönde techizat. malzeme için üretim yapmalı ve aynı zamanda imkanları içinde bazı silah ve savaş araçlarını üretmelidir. Yolları, demiryollarını, deniz ve nehir yollarını içeren ulaşım ağını, hava ulaşımını yaymak gerekir. Askeri bakımdan önemli ulaşım yollarını ekonomi için önemli yollarla, ulusal ve bölgesel yollarla sıkı sıkıya birleştirmek gerekir. Modern ordunun yer değiştirme ihtiyaçlarını her şart altında karşılamak gerekir.

Ordunun modernleşmesi uzun çabalar gerektirir ve sosyalizmin maddi ve teknik temellerinin gelişme düzeyine bağımlıdır. Dolayısıyla, iktisadi ve kültürel gelişme planı ile sıkı işbirliği yaparak, kadroların eğitimi, bilimsel ve teknik araştırma, temel düzenlemeler için başlıca hedefleri ve yönelimi saptayacak uzun vadeli orduyu modernleştirme planı yapmak gereklidir. Aynı zamanda orduyu giderek geliş-

tirecek kesin hedeflere sahip kısa vadeli bir plan ele almak gerekir.

Halk ordusu içinde düzenli birilkler ve bölgesel birlikler vardır. Bölgesel birlikler, halk savaşında önemli stratejik görev yapmaktalar. Bu nedenle halk ordusunun inşasında, bölgesel birliklerin iyi kurulmasına önem vererek düzenli birliklerin kuruluşuna çok dikkat ediyoruz.

ABD'ye karşı direnme savaşı yılları boyunca, Parti'nin yerinde talimatları sayesinde bölgesel birlikler, örgütlenme, techizat, çarpışma ve komuta özellikleri bakımmdan, yeni gelişmeler kaydettiler. Bu gelişmeler özellikle, ABD'nin sistemli imha savaşı ile doğrudan doğruya çarpışan hava savunma, topçu, istihkam birliklerinde görülmektedir. Bir çok eyalette, şehirde, ilçede, sanayi bölgesinde hava savunma kuvvetlerinin topçu birlikleri bir çok ABD uçağmı düşürdü. Kara topçu birlikleri düşman gemilerini alevler içinde bı raktı. İstihkam birlikleri, ulaşım yollarının açık kalmasına önemli katkıda bulundu. Piyade birlikleri, düşman komando askerlerini yok etti ve bir çok başka görevi yerine getirdi. Yeni bir çarpışma gücü kazanmış bulunan bölgesel birlikler diğer silahlı güçler ile birlik halinde, ülkemizin çeşitli bölgelerini savunmak için ABD emperyalizminin her askeri macerasını başarısızlığa uğratmaya hazır durumdadır. Bölgesel birlikler, Fransızlara karşı direnme savaşının son dönemindeki bölgesel birliklerimize göre bazı yönlerden bugün daha gelişmiş bulunuyorlar. Bu sayede çeşitli bölgelerde halk savaşının gücü arttı. Gerekli silahlara sahip olacak bölgesel birlikleri güçlendirme, onlara modern silah ve savaş aracı sağlama. onları giderek modern ve düzenli birlikler haline dönüştürme kararı doğrudur.

Bölgesel birliklerin inşası, halk ordusunun inşası için belirlenen ilkelere ve yönelime göre yapılmalıdır. Bununla beraber bölgesel birliklerin düzenli birliklerden az çok farklı savaş görevleri, faaliyetlerinin özelliği, çarpışma yöntemleri gözönünde tutularak ve bu birliklerin kendi bölgelerinde faaliyet gösterdikleri hesaba katılarak, bu ilkeler ve yönelim uygun biçimde uygulanmalıdır.

Bölgesel birliklerin kuruluşu, her bölgenin kendine has özelliklerine, askeri konumuna, özel savaş görevlerine, insan ve iktisadi kaynaklarına, bölgenin doğal özelliğine, bölge içinde düşmanın konumuna bağlı olarak ele alınmalıdır. Her eyalette, şehirde, ilçede, sanayi bölgesinde kurulacak bölgesel birliklerin büyüklüğü, biçimi, techizatı, çarpışma yöntemi düzenli birliklerin yöntemlerinden kopya edilemez, bir bölgeden diğerine mekanik biçimde tekrarlanamaz.

Düzenli kuvvetlerin modern ve düzenli ordu haline dönüşme süreci içinde dahi, mekanik biçimde tek ve aynı düzeni vermekten kaçındık. Değişik savaş alanlarında faaliyet gösteren değişik kuvvetlerin görevine ve çarpışma yöntemlerine yeterli bir dikkat gösterdik. Birliklerin örgütlenmesi, bileşimi, techizatı, hayat tarzı bakımından mekanik biçimde hepsine aynı düzeni vermekten kaçındık.

Bölgesel birlikler ele alındığı zaman, her bölgenin kendine has özelliklerine, somut koşullarına yeterli dikkat gösterecek bu dönüşümü gerçekleştirmek gereklidir. Bu dönüşüm bölgeler arasındaki hem gerekli merkezileşme ve birliği, hem de daha az gerekli olmayan farklılaşmayı yansıtan somut bir içeriğe sahip olmalıdır. Şu ya da bu bölgenin özelliklerini ileri sürerek merkezileşme ve birlik gerekliliğini küçümsemek, örgüte ve disipline uyma anlayışının önemi-

ni küçümsemek, bölgesel birlikler içinde kuralların ve yönetmeliklerin uygulanmasını ihmal etmek büyük bir hatadır. Ama bunun tersi yani her yerde aynen kopya edilerek mekanik biçimde uygulanan bir merkezileşme ve birlik de diğer bir hatadır. Modernleşmeyi gerçekleştirirken onun gereklilikleri tam olarak belirtilmelidir. Modern, daha az modern ve ilkel silah ve gereçleri sıkı sıkıya bir arada kullanarak uygun silah ve araçları kullanmayı bilmek gerekir. Deneyin bize gösterdiği gibi, çok modern silahlar bile bulundukları bölgelere uygun değillerse etkisiz kalırlar. Bunun tersi de doğrudur. Bölgesel birliklerin kuruluş ilkelerini uygularken amaçlanan şudur: **Bölge içinde düşmanı yenmek, silahlı mücadelenin iskeleti. vurucu kuvveti olmak, her görevi yerine getirmek.**

Ülkemizin Kuzey'indeki eyaletlerin, büyük şehirlerin, sanayi bölgelerinin her birinde günümüzde 1-2 milyon kişi yaşamaktadır. Bu bölgeler oldukça geniş topraklara sahiptir. Partimiz, merkezi ekonomiyi geliştirmesinin yanısıra, bölgesel ekonomiyi canlandırmak ve eyaletleri, büyük şehirleri ve sanayi bölgeleri hergün daha güçlenen iktisadi birimler haline getirmek kararı aldı. İktisadi ve ulusal savunmayı bölgesel çapta sıkıca birleştirmek önemlidir. Eyaletleri, büyük şehirleri ve sanayi bölgelerini her alanda sağlam ve güçlü gerçeklikler haline getirmek, bunları halk savaşının bölgesel çapta temel stratejik birimleri yapmak önemlidir. Sosyalist devrimin ve sosyalizmin kuruluşunun, ulusal alanda olduğu gibi bölgesel çapta da başarıları, bölgesel birliklerin kuruluşu ve gelişmesi için bölgelerde her alanda artan imkanlar yarattı ve yaratmayı sürdürüyor.

ABD emperyalizminin her askeri macerasını ba-

şarısızlığa uğratmaya faal olarak katılmak, sosyalist Kuzey'i etkili biçimde savunmak, savaşan Güney'e sağlam geri hat olarak destek sağlamak amacıyla bölgesel askeri faaliyeti yoğunlaştırmayı gerektiren günümüz koşulları içinde, bölgesel birliklerin kuruluşuna yeni bir gelişme kazandırmak önemlidir. Bu birlikler durum gerektirdiği zaman savaşçı sayısını hızla büyütmeye hazır, iyi örgütlenmiş ve eğitilmiş güçlü yedek kuvvetlere, uygun miktarda sürekli kuvvetlere sahip olmalıdır. Bölgesel birlikler içindeki piyade kuvvetleri, gerekli çeşitli silahlara, modern ve nispeten modern savaş silah ve araçlarına sahip olmalıdır. İyi eğitilmiş bu kuvvetler büyük ölçüde oynak olmalı ve durmadan gelişen bir çarpışma gücüne, yaratıcı çarpışma yöntemlerine sahip olmalıdır. Bölgesel birlikler hem büyük çarpışmalarda, hem gerilla faaliyetinde mükemmelleşmeli, gerilla ve kendini savunma milisleri ile, Genel Kurmaya bağlı düzenli birliklerle sıkı işbirliği yaparak bulunduğu bölgeyi savunmalı ve düşmanı yok etmelidir.

Her bölgenin koşullarına uygun ve kendi bölgesinde savaşın gerekliklerine cevap verecek güçlü bölgesel birlikler ile her yerde var olan güçlü kendini savunma ve gerilla milisleri ile ve her gün daha sağlamlaşan silahlı güvenlik birlikleri ile sıkı işbirliği yapan bölgesel halk silahlı kuvvetleri, sosyalist Kuzey'de çok yüksek, yeni bir çarpışma gücü kazanacaktır. Bölgelerde halk savaşı yeni ve büyük olanaklar kazanacaktır.

Genel olarak bölgesel askeri faaliyeti, özel olarak bölgesel silahlı kuvvetlerin kuruluşunu yürütmek için, bölgesel askeri çalışma ile ilgili Parti kademelerinin yönetimini güçlendirmek, bölgesel askeri organları pekiştirmek, bölgesel askeri kadrolar yaratmak

önemlidir. Bölgesel askeri organlar, bölgenin askeri görevlerine layık olmalı, askeri faaliyeti geliştirmek için Parti kademesi nezdinde kurmay hizmeti yapmalı, bölgesel birliklere ve bölgedeki kitle silahlı kuvvetlerine, savaş içinde ve kuruluş çalışmasında komuta etmeli, bunları yönetmelidir.

Bölge içinde ulusal savunmanın günümüzde ve gelecekteki gerekliliklerine ve bölgesel iktisadın inşasında ve gelişmesinde büyüyen yeni güçlere bağlı olarak bölgesel askeri faaliyetin genel ve özel yönetme düzeyini yükseltmek önemlidir.

Ordu modern techizat ve tekniğe egemen olmalı, askerlik sanatının ilkelerine tam olarak sahip olmalı, bunları ustalıkla uygulamalı ve yüksek çarpışma niteliğine sahip olmalıdır. Bunları sağlamak için askeri öğretime gereken bütün önemi vermeliyiz. Hem barış hem savaş zamanında ordunun çarpışma özelliğini geliştirmek ve orduyu her zaman savaşa hazır tutmak için ordunun inşa çalışmasında bu eğitim en önemli, sürekli görevlerden biridir.

Askeri eğitimin son tahlilde amacı düşmanı yenmektir. Bu nedenle askeri eğitim, belirli her dönem içinde askeri çizgi ve görevler ile, askerlik sanatının gereklilikleri ile, düşmanın ve bizim gerçek konumuzla uyum halinde olmalıdır. Askeri eğitim şu ilkeye tamamen uymalıdır: Savaşın gerektirdiği her şeyi orduya kavratmak, savaşçılık, örgütlenme ve disiplin anlayışı, çarpışma tarzı, teknik, taktik, fiziki dayanıklık, vb. gibi bütün alanlarda orduyu eğitmek, savaşın pratik gerçeklerine en uygun biçimde bu eğitimin düzeyini yükseltmek, her çarpışmada kadroların ve savaşçıların saldırı anlayışını cesaretini, kararlılığını, zekasını, yaratıcı zihniyetini geliştirmek.

Modern savaşın gereklerine cevap vermek için, ordumuzun hareket anlayışını ve askerlik sanatını tam olarak kavramak ve bu temel üzerinde kadroları ve savaşçıları eğitmek yerindedir. Kadrolar ve savaşçılar, her modern techizatı ve tekniği bilmeli ve bundan yararlanmalıdır. Silahlı kuvvetlerin değişik bölümlerinin uyumlu örgüt, komuta, faaliyet ilkelerini, taktik ve hareket ilkelerini özümlemeli ve akılla uygulamalıdır. Ordu, değişik çarpışma biçimlerini uygulayabilmelidir. Hem saldırıda hem savunmada, hem oynak savaşta hem müstahkem mevkilere saldırıda, hem birleşik harekatta hem tek tek çarpışmalarda, her büyüklükte savaşlarda ve her türlü hava şartı altında en karmaşık koşullar içinde mükemmel hale gelmelidir. Orduyu bu hale getirmek için eğitmeliyiz. Düşman ister klasik silahlar kullansın, ister nükleer ve kimyasal silahlar kullanma tehlikesini göze alsın, ordumuz düşmanı yenmeye hazır olmalıdır.

Düşmanı birleşik faaliyetlerde yenmek için ordumuz, yapısının her bölümünde, komuta merkezinden temel birimlere kadar her aşamada, her bölümde güçlü olmalıdır. Her hareket kademesinde, her taktik kademede iyi bir eğitim sağlamak, savaşçıya ve komuta kademesinden savaş birimine, destek birime kadar büyük, küçük bütün kuruluşlara iyi bir eğitim sağlamak gereklidir. Kadroların ve komuta kademelerinin eğitimini sağlamak, savaşçı ve kuvvetli temel birimler kurmaya çalışmak gereklidir.

Ordu, düşmanın konumunun gelişmesini her açıdan ve yakından izlemeli, düşmanın her yeni savaş usulünü bozguna uğratmaya hazır olmalıdır. Özellikle, ordumuzun zengin savaş deneyinin yaratıcı geliş-

mesini ve aynı zamanda kardeş sosyalist ülkelerin ordularının deneyini yaratıcı ve ayıklayıcı biçimde incelemeliyiz.

Barışta olduğu gibi savaş içinde de kendini tatmin duygusuna kapılmak ve askerlik sanatını incelememek tehlikelidir. Bu nedenle, **askeri bilimin incelenmesi ile askeri öğretimi sıkı sıkıya birleştirmek**, askerlik sanatımızı durmadan geliştirmek ve iyileştirmek, eğitim alanında kazandığımız deneylerin sentezini yapmak, eğitim yöntemlerini ve içeriğini mükemmelleştirmek, ordumuzu, düşmanı yenmek için mükemmel askerlik sanatını ve büyük çarpışma özelliklerini her şart altında harekete geçirebilecek duruma getirmek.

Modern ve sürekli bir halk ordusunun iyi eğitimi şu anahtar sorunun çözümüne bağlıdır: **Her alanda güçlü kadrolar yetiştirmek.**

Bu kadrolar yeterli sayıda ve ustalaşmış olmalı, gittikçe artan devrimci görevlerin gereklerine cevap vermelidir. Ordumuzun sürekli büyümesini yansıtmalı, çok sayıda yedek güce sahip olmalıdır. Kadroların yapısı tam, dengeli olacaktır. Yönetim, komuta kadroları, uzlaşmış teknik kadrolar üst kadrolar ve taban kadrolar, düzenli ordunun ve bölgesel birliklerin kadroları, faal ve yedek kadrolar olmalıdır. Bu kadrolar hem barış hem savaş zamanında, ordumuzun çeşitli kuvvetlerinin acil ve gelecekteki taleplerini karşılamalıdır.

Bu niteliklere sahip kadrolar yetiştirmek için her şeyden önce, **Parti'nin kadro çizgisine** her zaman kesinlikle uymak ve bu çizgiyi iyi bilmek gerekir. Bu çizgi, bu konudaki işçi sınıfının çizgisinin kendisidir. Bu çizgi, içinde temel bir sorun, bu kadroları belirlemesi gereken sınıf niteliğidir. Bu sorunun yeterli ölçü-

de çözümlenip çözümlenmemesi muazzam öneme sahiptir. Ordumuzun devrimci niteliğini muhafaza edip geliştirmesi, her şart altında sağlam ve kararlı olarak kalması, saldırı azminin ve devrimci kahramanlığının yükselmesi bu sorunun çözümüne bağlıdır. Her türlü şart altında bu çizgiyi elde tutmalı, her devrimci aşama için Parti'nin tanımladığı sınıf yönelimine ve siyasetlere kesinlikle uymalıyız. Hala sınıfların var olduğu bir toplum içinde savaş halinde olan bir ordu her zaman şu ilkeye bağlanmalıdır: Silahlı kuvvetlerimize kadro yetiştirirken sınıf niteliğini asla gözden kaçırmamak.

Modern ve düzenli bir devrimci ordunun kadroları, bizim kadrolarımız, **sağlam siyasi temele, siyasi, askeri, özel ve teknik bilgi düzeyine, artan bir kültüre sahip olmalıdır. Kadrolarımızın niteliği, Parti'nin verdiği her türlü savaş ve çalışma görevlerini yerine getirme özelliklerinde maddeleşmelidir.**

Kadrolarımız her şeyden önce, Partiye, proletaryanın devrimci mücadelesine, komünist ülküye tam bir sadakatla bağlı olmalıdır. Kadrolarımız, ateşli yurtseverlik, halka, vatana sınırsız fedakarlık, saf devrimci duygular, güçlü saldırı azmi, kesin savaşma ve yenme arzusu, düşmana karşı derin nefret, işbaşında fedakarlık, örgüt ve disiplin anlayışı, savaşma ve iş yapına ustalığı göstermelidir. Kadrolarımız, sınamalardan, fedakarlıklardan çekinmemeli, cesur, kararlı, akıllı, yaratıcı olmalı ve her şart altında her görevi yerine getirmelidir.

Kadrolarımız, siyasi, askeri, bilimsel ve teknik alanlarda derin bilgiye sahip olmalı, iktisat alanında vazgeçilmez bilgileri öğrenmeli, yönetim ve komuta, örgütleme ve eylem ustalığına sahip olmalıdır. Kadrolarımız, savaş ve ordu sorunlarında Marksizm-Le-

ninizmin ilkelerini, Parti'nin siyasi ve askeri çizgilerini, askeri bilimini iyi özümleyecek biçimde inceleme yapmalıdır. Kadrolarımız, halkımızın savaş geleneklerini ve deneyini bilmeli, düşmanı daha esaslı tanımalıdır. Kardeş sosyalist ülkelerin deneyini ve aynı zamanda dünyada askeri bilimin yeni sonuçlarını yaratıcı ve ayıklayıcı biçimde özümlemelidir. Kültürel, bilimsel ve teknik düzeylerini, ordu içinde yönetici ve eğitici özelliklerini, yönetim ve komuta, çeşitli kuvvetler arasmda uyumlu faaliyetler örgütleme özelliklerini yükseltmelidir.

Modern düzenli halk ordusunun kuruluşu, **teknik bakımdan uzman ve siyasi bakımdan emin kadrolar** gerektirir. Bu kadrolar, modern techizat ve tekniğin kullanışında, mükemmelleşmesinde, bulunmasında çekirdek görevi yapacaklardır. Üst ve orta kadro, başmühendis, araştırıcı gibi çeşitli meslek özellikleri ve gereken kollar bu kadroların kuruluşunda ele alınmalıdır. Bu kadrolar modern bilim ve tekniğe egemen olmalı, ordumuzun teknik sorunlarını en iyi biçimde çözümlemek için bunları yaratıcı biçimde uygulamalı, aynı zamanda ülkemizde bilim ve tekniğin gelişmesine katkıda bulunmalıdır. Askeri teori ve bilimin incelenip geliştirilmesinde temel görev yapmak amacıyla, marksizm-leninizmi, askeri bilimi, ülkemizde devrimin ve devrimci savaşın pratiğini bilen **araştırıcılara** sahip olmak zorundayız.

Halk ordusunun kadroları arasmda **yedekleri** unutmamak gerekir. Yedek kadroların görevi, savaş halindeki ordu içinde yedek kuvvetlerin görevi ile aynı ölçüdedir. Bu nedenle, aktif ordu içinde kadro yetiştirirken, aynı zamanda yedekleri eğitmeliyiz. Ordunun büyüme ihtiyacına her zaman cevap verebilecek biçimde, yedekler arasmda yeterli sayıda, iyi

nitelikte kadro yetiştirmek gerekir. Terhis edilmiş olan askeri kadroları iyi yönetmek ve aynı zamanda yedeklere uygun bir eğitim vermek gerekir. Çeşitli faaliyet alanlarında, devlet kurumlarında, işletmelerde ve fabrikalarda, okullarda, vb. yerlerde tescil, yoklama, seferberlik işlerini düzene koymak, bütün bunları halk silahlı kuvvetleri içinde de yürütmek gerekir.

Devrimin ve devrimci silahlı kuvvetlerin gelişmesinin yasaları, Partimizin eski kadrolarla yeni kadroları sıkı sıkıya birleştirmesini gerektiriyor. Zengin bir deneye sahip olan eski kadroları mükemmelleştirmek ve aynı zamanda devrimci erdemlere, yeteneklere, ordu içinde iyi, uzun bir geleceğe sahip olan, savaş ve çalışma içinde çelikleşmiş yeni kadroları mükemmelleştirmek ve yükseltmek gerekir.

Böyle kadroları yetiştirmek için bir çok yola başvuracağız: Onları savaş ve çalışma içinde çelikleştirmek, normal görevlerini yaparken okulda ya da akşam derslerinde mükemmelleştirmek. Günümüzde ve gelecekte ordu okulları sistemi ön planda gelen bir yer tutmaktadır. Bu sistemi sağlamlaştırmalı, pekiştirmeliyiz. Her askeri bölgede ve çeşitli kuvvetler içinde yetiştirme ve bilgi tazeleme için enstitüler, fakülteler, okullar kurmalıyız.

Modern ve düzenli bir halk ordusunun inşası yanısıra her yerde büyük ve güçlü kitle silahlı kuvvetlerini arttırmalıyız. Köylerde ve şehirlerde kendini savunma ve köylü milislerini geliştirmeliyiz. Bu milisler, muazzam sayıda askere, gittikçe yükselen bir niteliğe, durmadan artan bir çarpışma gücüne sahiptir. Kitle silahlı kuvvetleri ve milisler, ülkemizde sosyalizmin kuruluşunda her alandaki gelişmelere uygundur. Bunlar, halk savaşının ve sosyalist vata-

m savunma savaşının modern koşullarının gittikçe artan gereklerine cevap vermektedir.

Bu kuvvetler, bölgelerin tabanda savunmasında bütün halka temel örgüt olarak hizmet etmeli, iktisadi gelişmede öncü görev yapmalı ve halk ordusu için güçlü yedekleri oluşturmalıdır. Bütün halkı ulusal savunmasında ve halk savaşında sağlam bir temel yaratmalıdır. Bu kuvvetler, halk ordusu ile birlikte; günümüzde Yanki emperyalizmini, gelecekte her saldırganı bozguna uğratacak, Parti'nin ve halkın verdiği görevleri yerine getirecek, devrimin başarılarını savunacak ve egemenliği, vatanın toprak bütünlüğünü ve güvenliğini koruyacak niteliklere sahip olan ve sosyalist Devlet'in güçlü silahlı kuvvetini oluşturur.

Hem savaş hem de barış zamanında geniş ve güçlü kitle silahlı kuvvetlerini her şart altında geliştirme olgusu, halkımızın yüksek devrimci uyanıklığının somutlanmasıdır. Bugünkü direniş içinde sosyalist Kuzey'in savunmasına ve inşasına katkıda bulunmak, ABD emperyalizminin her savaş faaliyetini ve girişimini başarısızlığa uğratmak için bu olgu gereklidir. Daha ileride bu uzun ve çetin direnme savaşı zaferle sonuçlanınca ve halkımız tam bağımsızlık ve özgürlüğü kazanıp, ülkeyi barış içinde inşa çalışmasına girişince sürekli silahlı kuvvetler azaltılabilir. O zaman her ihtimale karşı hazırlıklı olmak için kitle silahlı kuvvetlerini artıracağız, iktisadi inşa ile ulusal savunmayı, ülkeyi yeniden inşa çalışması ile savunma hazırlıklarını sıkı sıkıya birleştireceğiz.

Hepimizin bildiği gibi kitle silahlı kuvvetleri, Devletimizin askeri örgütünün iki temel parçasından birini oluşturmaktadır. Halk milisleri ise, halk si-

lahlı kuvvetlerinin üç unsurundan birini oluşturmaktadır. Parti'nin devrimci silahlı örgütü olan milisler, devrimci silahlı kuvvetlerin inşasının ortak ilkelerine, bakış açısına ve çizgisine göre inşa edilmelidir. Söz konusu olan asla ihmal edemiyeceğimiz bir ilke sorunudur. İçinde hem siviller, hem askerler bulunan, üretimden kopmamış bir askeri örgüt olan milisler, sürekli silahlı kuvvetlere dahil değildir ve düzenli ordudan, bölgesel birliklerden farklıdır. Kitle silahlı kuvvetlerinin inşasını hızla geliştirmek ve halk milislerinin başta gelen stratejik görevlerini yerine getirmelerini sağlamak için bu farklılıkları iyi kavramamız gerekiyor.

Geniş kitle silahlı kuvvetleri olan halk milisleri, proleter Devlet'in askeri örgütlenmesinin çok yönlü niteliğini doğrudan doğruya kendilerinde toplayarak somutlaştırmaktadır. Bu nitelik, Engels'in önceden gördüğü gibi işçi sınıfının kurtuluşundan doğmuştur. Siyasi güçlere en sıkı ve dolaysız biçimde bağlanan silahlı kuvvet, halk milisleridir. Halk milislerinin çarpışma gücü, her bölgede tabanda kitlelerin gücünden kaynaklanmaktadır. Bu nedenle halk milisleri içindeki kişilerin sayısını en fazla arttırmak ve mahalli siyasi güçleri en geniş biçimde seferber etmek önemlidir.

Üretimden kopmamış silahlı kuvvet olan halk milisleri, üretimi, halkın hayatını ve mallarını savunmak için çarpışırken, aynı zamanda üretime doğrudan doğruya katılmaktadır. Bütün askeri faaliyetleri, üretime, iktisadi ve kültürel faaliyetlere yakından bağlıdır. Her alanda gücünün kaynağı üretimin örgütlenmesinden gelmektedir. Köylerde, köylü milislerinin çarpışma gücü, kooperatiflerin gücü ile da-

yanışma halindedir. Şehirlerde, sanayi bölgelerinde kendini savunma milislerinin çarpışma gücü, fabrikaların, işletmelerin, şantiyelerin, vb. gücü ile her alanda bütünleşmiştir. Sonuç olarak milislerin kuruluşunda üretim ve savaşın gereklerini, iktisadın ve ulusal savunmanın gereklerini, her zaman sıkı sıkıya birleştirmeliyiz. Bu ilke bir kenara bırakılırsa, bu inşa çalışması başarılamaz, milislerin çarpışma gücü azalır.

Halk milisleri, tabanda mahalli bölgelere en yakından ve doğrudan doğruya bağlı silahlı kuvvetlerdir. Bunlar, Parti'nin mahalli kademelerinin örgütlediği ve yönettiği, tabandaki halk iktidarının temel şiddet araçlarıdır. Tabandaki her bölgenin, her yerin özel koşulları içinde kurulmuş bulunan milisler, bu bölgelerde gelişiyor ve çarpışıyorlar. Bu milislerin çarpışma değeri her şeyden önce, bulundukları yerde çarpışma ve üretim görevlerini yerine getirmelerinde kendini göstermelidir. Bu milisleri kurarken uygun talimatlar ve tedbirler önermek ve kalıpçılıktan, mekanik olmaktan kaçınmak için, tabandaki her bölgede, her yerde savaş ve üretim görevlerine, siyasi, iktisadi, askeri ve coğrafik gerçek yapıya dayanmak gereklidir.

Halk milisleri temel olarak dağınık düzende savaşır, gerilla faaliyeti uygular halkla, ve toprakla bütünleşir, kendi öz üretim ve yerleşme bölgelerinde çarpışırlar. Halk milisleri düşman kuvvetlerini yıpratır, küçük parçalar halinde yok ederler ve mahalli halkın hayatını ve mallarını doğrudan doğruya savunurlar. Birleşik düzende ve düzenli biçimde faaliyet gösteren toplu birliklerden meydana gelmiş bölgesel birliklerin ve düzenli ordunun kuruluş biçi-

mi, mekanik biçimde, halk milislerinin inşasına uygulanamaz.

Halk milisleri, günümüzde Kuzey Vietnam'da durmadan sağlamlaşan ve güçlenen sosyalist düzen temelinde örgütlenmektedir. Siyaset ve inanç alanlarında, örgütsel faaliyette; maddi ve teknik temelin yeni imkanlarından, işçi sınıfı ve kollektivist köylülük içinde yeni insanın gelişmesinden en iyi biçimde yararlanmak, halk milislerini hızla inşa edebilmek amacıyla sosyalist düzenin üretim ilişkileri, sosyal sınıfların yapısı, vb. tam olarak bilinmelidir.

İlk olarak halk milislerine üye kişilerin sayısı en geniş biçimde artırılmalıdır. Kitle silahlı kuvvetlerinin örgütlenmesinde bu nokta önemle vurgulanmalıdır. Lenin şunları söyledi: «Devrimin zaferi, onu savunmak için ayağa dikilen proleter ve köylü kitlelerin sayısına bağlıdır.»

Sosyalist düzenin üstünlüğünden güç alarak, milisleri, emekçi halkın geniş askeri örgütü haline getirmek amacıyla, savaşa destek olan ya da savaşa doğrudan katılan mahalli örgütler içinde çok geniş kitleleri toplamak ve halk içinde milislerin oranını daha arttırmak durumundayız. Genç, ihtiyar, erkek, kadın halkın bütün tabakalarına gerekli ve uygun bir askeri hazırlık kazandırmak ve düşmana karşı savaşa kendi istekleriyle katılmalarına imkan sağlamak amacıyla genel bir askeri eğitimi öneriyoruz. Düşman, ülkemize karşı tam bir saldırı savaşma girmeyi göze alırsa, yüzbinlerce ya da milyonlarca kişi değil, onmilyonlarca kişi, ayağa dikilmiş bütün halkımız; dağda ve ovada, iç bölgelerde ve deniz kıyısında, köyde ve şehirde halk ordusuyla sıkı bağlar kurarak her yerde, her türlü silahla ve her yola başvurarak düşmana saldırmaya kararlıdır.

Sosyalist düzende kitle silahlı kuvvetlerinin gücü; yalnızca asker sayısından değil, aynı zamanda **nitelikten**, örgütlenmeden, silahtan, çarpışma biçiminden ve her şeyden önce **siyasi** ve **inanç gücünden** gelmektedir. Dolayısıyla Parti'nin, devrimci silahlı kuvvetleri örgütlenme ilkelerini tam olarak kavramak ve halk milislerini inşa ederken bunlardan yararlanmak gerekir. Parti'nin milisleri yönetmesini sağlamlaştırmak ve güçlendirmek, siyasi çalışmaya en fazla önem vermek ve örgütleme çalışmasında sınıf çizgisini ve siyasi ölçütleri tam olarak uygulamak, milisleri, tabanda proletarya diktatörlüğünün etkili ve güvenilir aracı haline getirmek gerekir. Milislerin siyasi bilinci, emekçi halkın siyasi bilincine doğrudan bağlıdır. Milislerin siyasi eğitimi, bulundukları bölgede emekçi halkın eğitiminden ayrı tutulamaz ve o bölgedeki Parti örgütleri, kitle örgütleri, iktidar organları, üretim üsleri ve askeri organlar tarafından aynı zamanda çözümlenmelidir.

Siyasi ve ideolojik eğitim, her yurttaşa verilen kavramların yanısıra, genel olarak devrimci orduların ve özel olarak milislerin görevlerini, o bölgedeki askeri görevleri milislere öğretmelidir. Köyde, mahallede, kooperatifte ve fabrikada halkın hayatını ve mallarını savunmak için milislerin fedakarlık ruhu, kendi bölgelerini, devrimci iktidarı savunma azmi, ülkenin savunmasında ve inşasında toplu efendi olma bilinci ve devrimci uyanıklığı, vatanı savunma azmi yükseltilecektir.

Halk milislerinin **örgütlenmesinde**, köylerde ve kooperatiflerde köylü milisleri, gerilla milisleri, şehirlerde, sanayi bölgelerinde, şantiyelerde, devlet çiftliklerinde, iktidar organlarında, okullarda kendini sa-

vunma milisleri ve çarpışma kendini savunma milisleri kurulmalıdır. Sosyalizmin inşası geliştikçe, sanayi bölgeleri ve yeni iktisadi bölgeler artacaktır. İşçilerin, kadroların, memurların ve şehirlerde emekçi halkın oranı artmaya devam edecektir. Aynı zamanda köylerde bir çok değişiklik olacaktır. Tarım kooperatiflerinde üretim ilişkileri sağlamlaştırılacak, maddi ve teknik temeller güçlendirilecektir. Kollektivist köylü sınıfı büyüyecektir. Bu şartlar altında kendini savunma birlikleri, köylü milislerinin yanısıra gittikçe belirleyici bir görev yapacak ve köylü milisleriyle birlikte kendini savunmayı kurmak gerekli olacaktır. Kendini savunma birlikleri, şehirlerde işçi sınıfının ve emekçi halkın çarpışma gücünün gelişmesini her alanda ifade etmelidir. Bunun gibi, ülkemizin Kuzey'inde kollektivist köylüler sınıfının ve sosyalist kırsal bölgenin çarpışma gücünü köylü milisleri yansıtmalıdır.

Ülkemizde bir dağlık bölge, bir iç bölge, bir delta, bir kıyı bölge, geniş kırlar, şehirler ve sanayi merkezleri vardır. Siyasi, iktisadi ve stratejik yönden her bölge, değişik önemde konuma sahiptir ve coğrafya, nüfus, töre, gelenek, alışkanlıklar yönünden kendi özelliklerine ve değişik geniş imkanlara sahiptir. Kitle silahlı kuvvetlerinin inşasında her bölgeye uygun görevi belirlemek için bu bölgesel özelliklerden hareket etmeliyiz. Dağlık bölge ile delta, kıyı ile iç bölge, köy ile şehir ve sanayi merkezi, stratejik yolların çevresi arasında bu inşa çalışmasında farklılık olduğu açıktır. Halk milisleri, her bölgenin insan, techizat, silah, mahalli lojistik kaynaklarını tam olarak değerlendirmelidir. Halk milisleri, her bölgenin özel koşulları içinde savaşmak ve savaşa destek olmak alışkanlığını kazanmış savaşçı mahalli kuvvetler haline gelmelidir. Bölgelerde halk savaşının gelişmesinde çelik-

ten mızrak olmalı, mahalli ekonominin inşasında ve gelişmesinde çarpışma gücü görevi yapmalıdır.

Halk milisleri askeri görevleri ve üretimi ya da devlet cihazı içindeki başka her görevi aynı zamanda yürütüyorlar. Dolayısıyla bu birlikleri kurarken, üretimin bütün koşullarını, halkın işini, eğitimini, hayatını hesaba katmak ve üretim birimlerine dayanmak gerekir: Üretim müfrezeleri, tarım kooperatifleri, fabrikalar, şantiyeler, devlet çiftlikleri, kamu hizmetleri, okullar, köyler ve ilçeler, mahalleler. Ancak bu şart yerine getirilirse **halk milisleri, barışta ve savaşta, her koşul altında savaşı, üretimi ve işi sıkı sıkıya birlikte yürütebilecektir.**

Milislerin çarpışma gücünü arttırmak, savaşmalarını ve savaşa etkili biçimde hizmet etmelerini sağlamak amacıyla, ulusal ekonominin çeşitli alanlarında ve toplumun diğer faaliyet kollarında durmadan artan imkanları en iyi değerlendirmek ve **milislerin kuvvetlerini akılcı yolla örgütlemek ve kullanmak** önemlidir. ABD'nin sistemli imha savaşına karşı direniş yıllarında, şehirlerde ve sanayi merkezlerinde değişik kollarda kendini savunma oluştu: Makina imalat, inşaat, ulaşım, PTT, sağlık, nehir ve deniz çalışmaları, vb. Deneyin gösterdiği gibi, her konuda teknik uzmanlığı, mesleki niteliği harekete geçirebilirsek, milisleri **uzmanlaştırabilecek ve milis kuvvetlerinin kuruluşunda, örgütlenmesinde, görevlerin uygun paylaşımında bu kuvvetlere belirlediğimiz yönü verebileceğiz.** Böylelikle kitle silahlı kuvvetleri muazzam yeni güçler kazanacak, modern savaşın yeni gereklerini karşılayabilecek, kendi faaliyetlerini, bölgesel birlikler ve düzenli ordunun faaliyetiyle etkili biçimde birleştirebilecek, halk ordusunun çeşitli kuvvetlerini tamamlayabilecektir.

Techizat bakımından savaşın ve arazi şeklinin

gereklerine uymak için, gerilla milislerini ve çarpışma kendini savunma milislerini, bir yandan nisbeten modern savaş araç ve silahlarıyla donatırken, aynı zamanda, ellerindeki düzeltilmiş ilkel silahları da arttırmaya çalışmalıyız. Ülkemizin Kuzey'inde teknik devrim, sosyalizmin yeni maddi ve teknik temellerini inşa etmek, zanaatkar çalışmasını makinleştirmek amacını gütmekte ve «eldeki imkanlarla donanmak» talimatına bundan böyle yeni bir öz kazandırmaktadır. Bu talimat, eskiden milisler için temel olarak basit bir tekniğe bağlıydı. Oysa bugün, gün geçtikçe modern teknikten daha fazla yararlanma yolundadır. Bugün bölgelerin yeni olanakları gözönünde tutularak, milislerin çarpışma kuvvetlerini donatmak için el altında bulunan nisbeten modern silah ve techizattan en fazla yararlanmalıyız. Bununla birlikte, düzeltilmiş ya da basit silah ve araçları küçümsemeyeceğiz. Ülkemizde uzun süreli savaş deneyi bu silahların çok etkili olduğunu gösterdi. Bu silahların büyük gücü sayesinde kendi topraklarımız üzerinde bir savunma savaşında halkımız düşmanla çarpışmak için çok değişik, yaratıcı yöntemler kullandı. Bunun yanısıra, bir ülke, ne kadar sanayileşmiş olursa olsun bütün halka yeterli miktarda silah sağlayamaz. Bu nedenle, kitle silahlı kuvvetlerinin öncüleri daha modern, yeni savaş silah ve araçlarına sahip bulunurken, halkın büyük çoğunluğu düzeltilmiş, basit her türden silah ve araç kullanmalıdır. Aksi halde, geniş kitlelerin, halkın silahlanması sınırlandırılmış olurdu.

Milis kuvvetleri içinde uzmanlaşmış ekipleri, grupları, birimleri geliştirmeyi ve örgütlemeyi sürdürmek gerekir. Halkımız, ülkenin sosyalist sanayileşmesini sürdürmekte ve sosyalizmin maddi ve teknik temellerini inşa etmektedir. Techizatın mükemmelleşti-

rilip arttırılabileceği modern bir savaşın koşulları içinde, milis birliklerinin çarpışma gücünü yükseltmek için uzmanlaşmış birimler kurmayı sürdürmek gerekli bir aşamadır.

ABD'nin sistemli imha savaşma karşı direnme savaşı yılları boyunca, Parti'nin doğru talimatları sayesinde milis kuvvetleri içinde, mitralyöz ve hava savunma topçu birlikleri, istihkam, ulaştırma, yangın birlikleri, kimyasal savaşa karşı birlikler, kara topçu birlikleri kuruldular ve havanla, diğer modern silahlarla donatıldılar. Savaşta ya da savaşa destek hizmetlerinde milis kuvvetlerinin etkinliği açıkça arttı. Bir çok bölgede milis kuvvetleri ABD uçaklarını düşürdü, savaş gemilerini yaktı, düşman komandolarını yok etti, nisbeten modern savaş araçlarını ustalıkla kullandı. Milis kuvvetleri, ABD'nin modern bombalarını, mayınlarını, torpillerini arama ve imha çalışmasına büyük ölçüde katıldı, yolları, köprüleri, uçak alanlarını inşa ve tamir etti, hava savunma, ulaştırma, istihkam, deniz, vb. kuvvetlerimiz için modern teknik araçlar imal etti. Bu gerçeğin bize gösterdiği gibi, sosyalist Kuzey'de milis kuvvetleri, düşmanı imha etmek ve savaşı desteklemek için modern savaş silah ve araçlarını ustalıkla kullandılar. Önümüzdeki günlerde, terhis edilmiş halk ordusu savaşçılarının ve kadrolarının her yerde kitle silahlı kuvvetlerini oluşturmaları ve halkımızm kültür, teknik, örgütsel düzeyinin sürekli yükselişi sayesinde, halk milislerinin bu ustalığı daha da gelişecektir.

Halk milislerine ve bütün halka **askeri öğretim** vermek çok önemlidir. **Bu öğretimin içeriğini ve uygun öğretim yöntemini** ele almalı, derinleştirmeli ve şu etkenleri gözönünde tutarak tanımlamalıyız: Savaşı yürütme biçimimiz, askerlik sanatımız, her böl-

gede savaşın gerekleri, çarpıştığınız düşmanın konumu, milis kuvvetleri içindeki örgütleme, techizat, üretim ve çalışma somut koşulları. Milis kuvvetlerine yüksek çarpışma azmi kazandırmak, yeni koşullarda harekatı, çarpışma yöntemlerini kavratacak eğitim vermek, kendi bölgelerindeki savaşın gereklerine cevap verecek uzmanlaşmış yüksek teknik ve taktik düzey kazandırmak önemlidir. Milis kuvvetleri, bulundukları yerleri tam olarak tanımalı, bölgedeki diğer silahlı kuvvetlerle dayanışma halinde olmalı ya da tek başına savaşabilmelidir. Askeri öğretim, üretimle birleşmelidir. Elverişli alanlarda çarpışma ve çarpışmaya destek görevleri yanısıra, üretim görevlerini de daha verimli hale getirmek gerekir. Milislerin çarpışma yöntemlerini bir sanat olarak askeri bilimimizin önemli bir bölümü olarak ele almak ve ülkenin her iki bölgesinde kitle silahlı kuvvetlerinin savaş deneylerini birleştirmek, milislerin savaş sanatını inşa ve geliştirme çalışmasını incelemek gerekir.

Milislerin ve yedek kuvvetlerin eğitiminin yanısıra, **Parti içinde askeri eğitime ve halk içindeki genel askeri eğitime büyük önem veriyoruz.** Ülkenin savunmasını sağlamak amacını güden bir ulusal savaşçı geleneği yaratmak için atalarımız yüzlerce yıllık bağımsızlık boyunca çeşitli alanlarda yarışmalar düzenlediler: Boks, güreş, ok, eskrim, vb. Bugün aynı yönde ilerlemeli, halkın ulusal savunma bilincini yükseltmek için yaygın askeri eğitim vermeli, halkın askeri yeteneklerini yükseltmeli, savaşçı geleneğini yüceltmeliyiz. **Beden eğitimini ve askeri sporları var gücümüzle geliştirmeliyiz.** Modern koşullar içinde halk savaşının gereklerini hesaba katarak bu eğitime çok değişik bir içerik kazandırmalıyız. Her yaşa, başta genç erkek ve kızlara uygun biçimlerde **askeri bil-**

gileri yaygın olarak vermeliyiz. Askeri sorunları incelemek için kitlelerin bir araya gelmelerini giderek geliştirmeliyiz: Havacılık ve denizcilik, ulaşım, kimya klüpleri, vb. Halk örgütleri ile ordu birlikleri arasında kardeşliği geliştirmeliyiz.

Modern bir düzenli ordu mutlaka iyi örgütlü, güçlü yedeklere sahip olmalıdır. Kitle silahlı kuvvetleri halk ordusu için zengin yedek kuvvetler yaratır. Yedeklerin örgütlenmesi ve yönetimi savaş zamanında ordudaki asker sayısını tamamlamak için, barış zamanında ülkeyi her ihtimale karşı hazır tutmak için çok önemlidir. Yedek kuvvetler, nicelik ve nitelik bakımından iyi kurulmuş olmalı, büyümeye elverişli olmalı ve halk ordusunun piyade ve diğer kuvvetlerinin asker sayısını tamamlayabilmelidir. Yedek kuvvetlerin yönetimi ve eğitimi, bir siyaset, bir düzenleme ve bir plan gerektirir. Terhis edilmiş askerlerin kaydı ve denetlenmesi önemli olduğu gibi, bunlardan yedek kuvvet olarak görev yapabileceklerin yönetimi de zorunludur. Manevralar ve seferberlik için bir plan hazırlamak ve ihtiyaç halinde silahlı kuvvetlerimizin asker sayısını hızla arttırmaya hazırlanmak gerekir. Yedek kadroların ve savaşçıların, ordunun ve modern askerlik biliminin gelişmesini yakından izlemlerini sağlamak, onları da aynı hızla geliştirmek mahalli silahlı kuvvetler içindeki çatı görevlerini yerine getirmelerini sağlamak ve ihtiyaç halinde orduya katılma şartlarını yaratmak için bu yedeklere uygun bir eğitim vermek gereklidir. Devlet organlarının kadroları ve öğrenciler arasında yedeklerin yönetim ve eğitimine çok dikkat etmek ve her yedek kadroyu, en yararlı yere, bölgeye, orduya, kuvvete ya da düzenli birliğe vermek gerekir. Nitekim istihkam, inşaat hizmetlerinden; muhabere, PTT'den;

sıhhıye, hastanelerden; deniz, nehir ve deniz işletmelerinden yedek kuvvetler alır. Böylelikle orduya yeni katılan kadrolar ve savaşçılar, kullandıkları silahın özelliklerini ve teknik bilgileri kısa sürede kavrayacaklardır. Terhis edildikten sonra eski hizmetlerine geri dönecek ve burada hem kitle silahlı kuvvetlerinin çekirdeğini oluşturacak, hem uzmanlaşmış teknik yetenekleri sayesinde üretimi geliştirecek, çalışmada üretkenliği arttıracaktır. Bu sayede hem savaş hem barış döneminde silahlı mücadele ve inşa çalışması, ulusal savunma ve ekonomi hızla gelişecektir.

Partimizin görüşüne göre, kitleleri silahlandırmak, yalnızca, geniş kitleleri örgütlemek, eğitmek, yetiştirmek ve donatmak anlamına gelmez. Aynı zamanda geri hatları her bakımdan inşa etmek ve siyasi, iktisadi, ulusal savunma alanlarında, her bölgede halk savaşı için sağlam bir ortam oluşturmak anlamına gelir.

Halk savaşında bütün Kuzey'de ve her bölgede geri hatlarımızın gücü, sosyalist inşanın başarılarına bağımlıdır. Üretim ilişkilerinde, teknik alanda, ideolojik ve kültürel alanlarda üçlü devrimi sürdürmeli, bölgeleri siyasi bakımdan daha güvenilir, iktisadi bakımdan daha gelişmiş ve ulusal savunma alanında daha güçlü kılmalıyız. Bölgesel ekonomiye canlı atılım kazandırırken, iktisadi inşa çalışması ile ulusal savunmanın pekiştirilmesini her alanda sıkı sıkıya birleştirecek bir plan ele almayı unutmamak gerekir. Bu planı; tarım, sanayi, ulaşım, PTT, sağlık, kültür, inşaat, vb., alanlarında uygulamalıyız.

Savaş zamanında her ihtimale karşı hazır olmayı sağlacak ve barış zamanında üretim faaliyetlerini, halkın diğer faaliyetlerini geliştirecek bir dizi köy,

mahalle, grup, direnme bölgesi kurmayı hızlandırmalıyız. Bu sistem sayesinde üç tür birliğimizin sağlam saldırı ve savunma mevzilerini ve çetin bir savaşı sürdüren halkın, savaş içinde güveneceği destek noktaları sağlamaktayız. Düşmanın nükleer silah kullanma ihtimaline karşı giderek hazırlanmak zorundayız. Savaş köylerini, bucaklarını, mahallelerini her alanda kurmalıyız. Sağlam bir Parti örgütüne, kitle siyasi güçlerine, köylü milislerine, çok sayıda güçlü kendini savunma milislerine sahip olmalıyız. Araziyi uygun hale getirmeli, savaş planları yapmalı ve bütün halkı, bölgesel silahlı kuvvetleri, askeri eğitimden geçirmeliyiz. Savaşa faal olarak hazırlanmalı, her yerleşme bölgesini, köyü, mahalleyi, tabanda halk savaşının kalesi haline dönüştürmeli, her eyaleti bütün halkın ulusal savunmasının stratejik birimi haline getirmeliyiz.

Kitle silahlı kuvvetlerinin örgütlenmesinde, mahalli çapta Parti yönetimini ve mahalli askeri organın somut yönetimini güçlendirmek görevinin yanında çok önemli bir sorun ortaya çıkmaktadır: Kitle silahlı kuvvetleri, köylü milisleri ve kendini savunma kuvvetleri için sağlam kadrolar yetiştirmek. Bu kadrolar; sayı, yetenek, örgütlenme ve techizat, çarpışma sanatı yönlerinden kitle silahlı kuvvetlerinin büyüyen gelişmesine uygun olmalıdır. Tabanda ulusal savunmanın ve halk savaşının pekiştirilmesinin gittikçe yükselen gereklerini karşılamalıdır.

Halk milislerinin kadroları, üretimden kopuk değildir. Üretim görevlerini askeri görevleri ile birlikte yürütmekte, tabanda halkın faaliyetleri ile birlikte üretim faaliyeti ile bağlantı kurarak çalışmakta ve savaşmaktadır. Onları örgütlerken, niteliğe, geldikleri toplumsal tabakaya ve siyasi ölçütlere en fazla

önem vermek gerekir. Devrimci silahlı kuvvetlerin bütün kadrolarında varolan siyasi nitelik gibi, halk milislerinin kadroları, Parti'nin siyasi, askeri çizgisini ve görevlerini, bölgenin iktisadi ve askeri görevlerini kavramış olmalı, Parti mahalli kademesinin her kararını, askeri organın her emrini, mahalli yönetimin her yönergesini, üst kademenin her yönergesini ev emrini uygulamaya kararlı olmalıdır. Gerekli askeri bilgilere sahip olmalı, bölgenin siyasi, iktisadi, kültürel durumunu, tabandaki durumu bilmeli ve askeri çalışmayla iktisadi çalışmayı ve diğer bütün çalışmaları ustalıkla birleştirmelidir. Halk milislerinin kadroları, askeri alanda Parti kademesinin yönetimine yardımcı olmalıdır. İnşa ve savaş, savaşa destek, cepheye yardım, halkın genel askeri bilgiler kazanması, yedeklerin örgütlenmesi ve cephe gerisinde değişik siyasetlerin (44) yerine getirilmesi ve bölge toprakları üzerinde ulusal savunmanın güçlendirilmesi ile ilgili her görevi yönetecek durumda olmalıdırlar.

Bölge içindeki çeşitli devrimci hareketler, savaş ve çalışma gerçekleri boyunca seçkin unsurlar, kadro olmak için yetiştirilecektir. Bir kadro çekirdeği yaratmak için halk milisleri bu çalışmayı, Parti örgütlerinin inşası, kitle örgütlerinin inşası ile bağlantılı olarak yürütecektir. Kadrolar arasında görevleri doğru biçimde dağıtmak, kadrolardan akıllıca yararlanmak, onlara tam olarak belirlenmiş görevleri yürütebilecekleri koşulları yaratmak, deneylerden yararlanmak ve bölgede ortaya çıkacak bütün görevleri başarabilecek biçimde yeteneklerini geliştirmek gereklidir.

Yukarıda ele alınan sorunları iyi özümlemek ve tam olarak çözmek, halk milislerinin sayısını ve aynı zamanda siyasi ve ideolojik ve örgütsel, techizat,

---

(44) Savaşta sakat kalanlar, vatan için ölenlerin ve savaşçıların aileleri ile ilgili görevler. (Fransızcaya çevirenin notu)

eğitim, geri hatların sağlamlaştırılması ve kadroların yeniden eğitimi yönlerinden halk milislerinin niteliğini durmadan yükseltmek gerekir. Bunları yaparak saygı değer Ho Amca'nın öğretilerini uygulamış olacağız: **Her kişi yiğit bir savaşçıdır. Her köy, her bucak, şehirde her mahalle bir kaledir. Her kooperatif, her işletme, halk savaşı için her saldırganı yok etmek amacıyla ülkeyi birleşmiş bir savaş alanına dönüştürmek için lojistik bir üstür.**

En vahşi saldırı kuvvetleri olan ABD emperyalizmine karşı, stratejik ve taktik bakımından büyük ustalıkla ve kahramanca yürüttüğü şanlı mücadelesiyle, yeni toplumsal düzeni kurmak için yaratıcı çalışmasıyla halkımız, tarihinin en coşkun anlarını, bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm çağını günümüzde yaşamaktadır.

Günümüzdeki direnme savaşma bakarak, haklı bir gurur ve yüksek sorumluluk duygusuyla yabancı istilalara karşı halkımızın kahramanca mücadele tarihinin bütününü, özellikle Tran hanedanı döneminde verilen şanlı direnişi hatırlıyoruz. Asya'nın ve Avrupa'nın büyük kısmını kan ve ateş içinde bırakmış ve bir çok devleti haritadan silmiş olan, Ortaçağ'da insanlığın ve geçmişte Vietnam halkının en tehlikeli düşmanı olan Moğol istilasına karşı halkımız o dönemde kafa tuttu. Halkımız kutsal ulusal görevini böylelikle yerine getirdi, Moğol İmparatorluğu'nun çöküş yolunu açtı ve o çağda çeşitli halkların ve devletlerin yabancı istilacıya karşı mücadelesine saygıdeğer katkıda bulundu.

Günümüzde Büyük Ekim Devrimi'nin başlattığı insanlık tarihinin yeni döneminde, ülkemiz için Ho Chi Minh döneminde, halkımız, Parti'nin yönetiminde çağdaş tarih içinde ülkemizin en zalim, en güçlü

saldırganı ve bütün insanlığın bir numaralı düşmanı olan ABD emperyalizmi ile çarpıştı ve başarı ile çarpışmaktadır.

Bu direnme savaşı, yabancı istilacılara karşı Vietnam ulusunun bütün tarihinin en büyük, en şanlı direnişidir. Bu direniş, ABD emperyalizmine karşı halkların mücadele cephesinin merkezi olarak görülmektedir.

Halkımız, kutsal ulusal görevin ve yüce uluslararası yükümlülüğünün tamamiyle bilincindedir. Saldırganı tamamen yenmek, Güney'i kurtarmak, Kuzey'i savunmak, ülkenin barışçı birleşmesine doğru ilerlemek, ABD yeni sömürgeciliğinin tarihi çöküş süreci içinde bir dönemece varmak için, bütün dünya halklarının devrimci mücadelesine gereğince katkıda bulunmak için gerekli kararlılığa ve kuvvetlere sahip bulunmaktayız.

Halkımızın başarılarının sırrı; Herkesin yurtseverliğinde, bütün ülkenin gücünün çoğalmasında, bütün ulusun seferber edilmesinde, bütün ülkenin güçlerini birleştirmesinde, bütün halkın düşmanla çarpışmasında ve ordu ile kitle silahlı kuvvetlerinin çatı görevi yaptığı genel ayaklanmada ve halk savaşında yatmaktadır.

Tran Kuoc Tuan'ın «bütün ülke ortak bir çabada birleşmeli» düşüncesi ve «her yurttaşı asker» yapan yöntemi, 13. yüzyılda geçerli olduğu gibi o günden bugüne, gittikçe zenginleşen bir içerik, yükselen bir nitelik ve daha güçlü bir kuvvet kazanarak günümüze kadar gelişti ve Başkan Ho Chi Minh'in «bütün halkın birliği», «bütün ülke düşmanla çarpışır», «31 milyon yurttaşımız Yankilere karşı 31 milyon yiğit savaşçıdır» büyük askeri düşüncesine vararak zirvesine eriştı.

Halkımız, bugün, Parti'nin doğru, bağımsız ve yaratıcı siyasi, askeri çizgilerinden ve enternasyonalist çizgisinden, bir öncü toplumsal düzenden, sosyalist kamp ülkelerinin durmadan artan siyasi, inanç güçlerinden ve maddi, teknik güçlerinden, etkili yardımından ve bütün ilerici insanlığın yakınlık ve desteğinden faydalanmaktadır. Yeni dönemde, işçi sınıfının yönetiminde, işçi-köylü ittifakını temel alan, bütün halkımızın, bütün ülkemizin, bütün ulusumuzun savaşçı birliğinin yenilmez gücüne sahip bulunmaktayız. Muazzam siyasi ve silahlı güçlere sahip bulunmaktayız. Halk silahlı kuvvetleri içinde, modern ve düzenli halk ordusu ile güçlü ve geniş kitle silahlı kuvvetleri vardır. Hiç şüphesiz, yüce uluslararası görevimizi yerine getireceğiz.

«Bütün ülke ortak çabada birleşir», «her yurttaşı asker yapmak», «bütün halkı birleştirmek», «bütün ülke düşmanla çarpışır» düşünceleri ve «bütün halkı silahlandırmak», «orduyu ve kitle silahlı kuvvetlerini birleştirmek» temeli üzerinde kurulmuş askeri örgütlenme, Vietnam askeri düşüncesinin orijinal bir çizgisidir. Bu askeri düşünce, bağımsızlığı ve özgürlüğü için haklı mücadelede en güçlü saldırganları yenmek zorunda olan küçük bir ülkenin askeri düşüncesidir.

«Bütün halkı silahlandırmak, halk ordusunu ve kitle silahlı kuvvetlerini karşılıklı birleştirmek, halk silahlı kuvvetlerini halk ordusunun temeli olarak ele almak halk ordusunu, halk silahlı kuvvetlerinin çatısı yapmak, halk silahlı kuvvetlerinin üç tür birliğini inşa etmek.» Parti'nin genel olarak askeri çizgisinin, özel olarak halk silahlı kuvvetlerini inşa çizgisinin, bulunduğumuz dönemde Vietnam askeri biliminin başlıca içeriği işte bunlardır. Bu örgütlenme ilkesi, Partimizin ve halkımızın yarattığı bir eser, göze çar-

pan bir başarıdır. Deneyin gösterdiği gibi, genel olarak devrimci mücadelede ve özel olarak da devrimci silahlı mücadelede, çizgi doğru olunca, zaferin başlıca etkeni olan örgütlenme sorununa bu çizgi doğru bir çözüm sağlayabilir.

Bu askeri örgütlenme ilkesi, emperyalizmi ve sömürgeciliği yenmek için, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme için ayağa kalkan halkların, özellikle saldırıya uğramış, boyunduruk altındaki küçük halkların deney hazinesinde değerli bir silahtır.

Her türlü şart altında kesinlikle bu ilkeye bağlı kalmalıyız. Toplumun, savaşın, üretimin, bilimlerin ve tekniklerin gelişmesinin gerçeklerini yakından izliyoruz. Kardeş sosyalist ülkelerin ve dünya halklarının deneyini, ayırıma tabi tutarak, faal biçimde inceliyoruz. Düşmanla yaptığımız çetin çarpışmada, Parti'nin askeri çizgisini ve askeri örgütlenme ilkesini yaratıcı zihniyetle uygulamak için her dönemin somut tarihi konumunu her zaman temel alıyoruz. Bu çizgileri sürekli geliştiriyoruz. Bütün halkımızın çarpışma gücünü her zaman daha yükseltmek, Vietnam halkının savaşını var gücümüzle geliştirmek, Vietnam'ın ulusal savunmasını sağlamlaştırmak, gittikçe güçlenen Vietnam halk silahlı kuvvetlerini inşa etmek için, tutuculuğa, hareketsizliğe, kalıpçılığa, mekanikliğe düşmekten sakınıyoruz.

Halkımız, ulusumuz; Amerikan saldırısını kesinlikle yenmeye, barışçı, birleşik, bağımsız, demokratik ve müreffeh bir Vietnam kurmaya kesinlikle kararlıdır.

Halkımız ve ulusumuz, atalarımızın bıraktığı mirası ebediyen saklayacak, sevgili Vietnam vatanının bağımsızlığını ebediyen koruyacaktır.

Halkımız, bugün, Parti'nin doğru, bağımsız ve yaratıcı siyasi, askeri çizgilerinden ve enternasyonalist çizgisinden, bir öncü toplumsal düzenden, sosyalist kamp ülkelerinin durmadan artan siyasi, inanç güçlerinden ve maddi, teknik güçlerinden, etkili yardımından ve bütün ilerici insanlığın yakınlık ve desteğinden faydalanmaktadır. Yeni dönemde, işçi sınıfının yönetiminde, işçi-köylü ittifakını temel alan, bütün halkımızın, bütün ülkemizin, bütün ulusumuzun savaşçı birliğinin yenilmez gücüne sahip bulunmaktayız. Muazzam siyasi ve silahlı güçlere sahip bulunmaktayız. Halk silahlı kuvvetleri içinde, modern ve düzenli halk ordusu ile güçlü ve geniş kitle silahlı kuvvetleri vardır. Hiç şüphesiz, yüce uluslararası görevimizi yerine getireceğiz.

«Bütün ülke ortak çabada birleşir», «her yurttaşı asker yapmak», «bütün halkı birleştirmek», «bütün ülke düşmanla çarpışır» düşünceleri ve «bütün halkı silahlandırmak», «orduyu ve kitle silahlı kuvvetlerini birleştirmek» temeli üzerinde kurulmuş askeri örgütlenme, Vietnam askeri düşüncesinin orijinal bir çizgisidir. Bu askeri düşünce, bağımsızlığı ve özgürlüğü için haklı mücadelede en güçlü saldırganları yenmek zorunda olan küçük bir ülkenin askeri düşüncesidir.

«Bütün halkı silahlandırmak, halk ordusunu ve kitle silahlı kuvvetlerini karşılıklı birleştirmek, halk silahlı kuvvetlerini halk ordusunun temeli olarak ele almak halk ordusunu, halk silahlı kuvvetlerinin çatısı yapmak, halk silahlı kuvvetlerinin üç tür birliğini inşa etmek.» Parti'nin genel olarak askeri çizgisinin, özel olarak halk silahlı kuvvetlerini inşa çizgisinin, bulunduğumuz dönemde Vietnam askeri biliminin başlıca içeriği işte bunlardır. Bu örgütlenme ilkesi, Partimizin ve halkımızın yarattığı bir eser, göze çar-

pan bir başarıdır. Deneyin gösterdiği gibi, genel olarak devrimci mücadelede ve özel olarak da devrimci silahlı mücadelede, çizgi doğru olunca, zaferin başlıca etkeni olan örgütlenme sorununa bu çizgi doğru bir çözüm sağlayabilir.

Bu askeri örgütlenme ilkesi, emperyalizmi ve sömürgeciliği yenmek için, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme için ayağa kalkan halkların, özellikle saldırıya uğramış, boyunduruk altındaki küçük halkların deney hazinesinde değerli bir silahtır.

Her türlü şart altında kesinlikle bu ilkeye bağlı kalmalıyız. Toplumun, savaşın, üretimin, bilimlerin ve tekniklerin gelişmesinin gerçeklerini yakından izliyoruz. Kardeş sosyalist ülkelerin ve dünya halklarının deneyini, ayırıma tabi tutarak, faal biçimde inceliyoruz. Düşmanla yaptığımız çetin çarpışmada, Parti'nin askeri çizgisini ve askeri örgütlenme ilkesini yaratıcı zihniyetle uygulamak için her dönemin somut tarihi konumunu her zaman temel alıyoruz. Bu çizgileri sürekli geliştiriyoruz. Bütün halkımızın çarpışma gücünü her zaman daha yükseltmek, Vietnam halkının savaşını var gücümüzle geliştirmek, Vietnam'ın ulusal savunmasını sağlamlaştırmak, gittikçe güçlenen Vietnam halk silahlı kuvvetlerini inşa etmek için, tutuculuğa, hareketsizliğe, kalıpçılığa, mekanikliğe düşmekten sakınıyoruz.

Halkımız, ulusumuz; Amerikan saldırısını kesinlikle yenmeye, barışçı, birleşik, bağımsız, demokratik ve müreffeh bir Vietnam kurmaya kesinlikle kararlıdır.

Halkımız ve ulusumuz, atalarımızın bıraktığı mirası ebediyen saklayacak, sevgili Vietnam vatanının bağımsızlığını ebediyen koruyacaktır.